

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તાંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૨ જી.
અંક ૨૨ મા.

સંવત ૧૯૮૭ ના જેઠ વદ ૧
તા ૦ ૧-૬-૩૧

જુદે નકલ :
૦૧ આનો.

આકોલામાં જ્યંતી મહોત્સવ.

જેઠ સુદી આઠમને દિવસે શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જ્યંતી મહોત્સવ-શીમદ વસ્ત્રભૂષણ મહારાજના અધ્યક્ષતામાં ઉજવવામાં આવ્યો હતો. આચાર્યશીજીના અસરકારક સદુપદેશથી શુભસતી અને મારવાડી ભાઈઓ વચ્ચે ધણાં વર્ષો જે અની-મહનીય વૈમનસ્ય ચાલતું આવતું હતું તે દમચને માટે નાણુક થઈ ગયું છે. અને કાયમી સુલેહ થઈ છે.

સોસાયટી સમેલન સામે યુવક સંઘનો વીરોધ.

શ્રેયા વખત પહેલાં અમદાવાદ ખાતે મલેસ શ્રી દેશ-વિરતી સંમંત્રણક સમાજ અને જૈન યંગમેન્સ સોસાયટીના સમેલનોમાં પસાર થયેલા કેટલાક ઠરાવો અને તેના અનુબંધ-નોમાં પસાર થયેલા ભાષણોમાં આપી રહેલી તિરસ્કાર અને પરસ્પર ઝેર વધારનારી મનોદશા સામે યુવક સંઘની મેનેજીંગ કમીટી સખ્ત વિરોધ જાહેર કરે છે, અને જે સમયે પરસ્પર એકતા અને સંગઠનની સાથી વધારે આવશ્યકતા છે ત્યારે જૈન સમુદાયને ઊંનત બિન્ન-દશાએ પહોંચાડનારી આવી

પ્રવૃત્તિ વિશે આ કમીટી ત્યારે ચિંતાળી નજરે જુએ છે; અને ધર્મધિતા, સંકુચિતતા અને શુદ્ધશાંતિનાં વધના જતા અંગાને અને તેટલી જલદીથી છેલ્લા સમગ્ર જૈન સમુદાયને અને ખાસ કરીને જૈન યુવકોને આગ્રહ કરે છે.

પુનામાં શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જ્યંતી

તા. ૨૫-૫-૩૧ ના દિવસે શ્રી આત્માનંદ જૈન-લાલજીરી પુના-તરફથી શ્રી મહાવિજયનંદસુરિ આત્મારામજી મહારાજની જ્યંતી લાલજીરીના હોલમાં ઉજવવામાં આવી હતી. લોકોની ફાજરી પણ સારા પ્રમાણમાં હતી તે પ્રસંગે શ્રી. કેશીલર મી પોપટલાલ શાહના પ્રમુખપણામાં મહારાજશીતા ઇવન-ચરિત્ર ઉપર સરસ વિવેચન થયું હતું. ખીજા ગણુ ત્યાર વકતાઓના પણ ભાષણ થયા હતા પ્રમુખ સ્થાનેથી સમાલોચના કરતાં આવા મેળાવડાઓની ખાસ અમત જણાવી હતી. જાદ લોકેટરી તરફથી પ્રમુખશ્રીના તથા શ્રીતા સમુદાયના આભાર આપ્યા પછી મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

ભાવનગર જૈન યુવક સંઘનો વિરોધ નાંક ચાલકવાડને તાર

તા. ૨૪-૫-૩૧ ના રોજ મલેસ શ્રીજન યુવક સંઘની સભા કરાયે છે કે:—
જૈન મુનિશ્રી રામવિજયજીના પાટણમાં પ્રવેશ વખતે તેમનો કાળા વાવડાથી વિરોધ કરવા આવેલ જૈનો ઉપર તેમના તથા તેમના ભાઈનો તરફથી પોલીસ અને ખીજા શુદ્ધાઓના દ્વારે જે લાડીચાજી મલાવણમાં આવ્યો હતો અને જેના પરિ-ણામે ધણા જૈન પુરુષ સ્ત્રી તથા બાળકોને સખ્ત ઇજા થવા પામી છે. તે સામે અમે સખ્ત વિરોધ જાહેર કરીએ છીએ તથા પોતાનો સાતિપૂર્વક વિરોધ કરનારા ઉપર આવા નીચ કુદ્રુષ્ટાકરણ કરાવવામાં

પાટણમાં મુનિ રામવિજય સામે કાળા વાવડાથી વિરોધ દર્શાવતા ધણા માણસો ઉપર રાજ્યની પોલીસે લાડીચાજી કરી જે સખ્ત ઇજા કરી છે તે સામે અમારો મજબુત વિરોધ છે. રામવિજયને તેની સર્જીર બાળકોને દીક્ષા આપવાની પ્રવૃત્તિ માટે પોતાના પક્ષના માણસોને જખરજસ્તી કરવા

ઉદ્દેશ્ય માટે તથા જૈનોમાં અંદરો અંદર વિરોધ કરાવવા માટે-દરેકે સમજી જૈને વખોડી કાઢેલ છે. પોલીસ કુલની તપાસ કરવા તથા આવા વિરોધ પ્રદર્શનમાં જીન દરમ્યાનગીરી રાખવા અમારી

ભાણુકારા

વાયરલેશ ટેલીગ્રાફ જણાવે છે કે સાત આઠ હજાર રૂપીઆ આપી જે પંખીલા ખરીદાયા છે અને જેઠ વદી ૫ ના રોજ એ ખરીદાએલા પંખીલા મોક્ષ મુહરતી વરવા સાધુ સ્વામી સજ્જવાનાં છે. બાળક પંખી નાસી છુટશે તો માતા પંખીની બોલો કીમત અંદાશે? સમાજ ચેતે.

આવે તે જોક જૈન મુનિ અને તેમના ધર્મિય મજાતા અંકેતો માટે અમે ધણુ શરમાવનાર માનીએ છીએ
ઉચ્ચશી જાણપત સંપ્રદાયનાં સરકારના દીવાન ઉપર નીચે મુજબનો તાર મોકલવામાં આવેલ છે:—

નમ્ર વિનંતિ છે. મહેરબાની કરીને રામવિજયની રદાનિકારક પ્રવૃત્તિ ઉપર પ્રતિજ્ઞા મુકા.

શ્રી.
લોકેટરી શ્રી. જૈન યુવક સંઘ

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

ભાવનગરના સંઘે આળદીક્ષા માટે
કરેલા કસાવો.

યુવક સંઘે દેશીરાજ્યોને આળદીક્ષા માટે
અટકાવવા કાયદા ધડવા કરેલા તારોનું
આવેલું શુભ પરિણામ.

આળદી જે વરસ ઉપર મુંબઈના જૈન યુવક સંઘે દેશી રાજ્યોને આળદીક્ષા અટકાવવા કાયદો કરવા કરેલા તારોનું સુદર પરિણામ આવેલું તાજી યુવક સંઘની મહેનતની સફળતા માટે આનંદ થાય છે. ભાવનગરના એક આગેવાન કુટુંબમાંથી મેઘ વરસના નાના આળદને દીક્ષા માટે નસાડી લેઈ જવાના કારણે ભાવનગરના સંઘે નાની ઉંમરનાને દીક્ષા નહીં આપવાનો કસાવ કરેલા છે અને પત્રોક્ષમાં પ્રગટ થાય છે તે ઉપરથી સમજાય છે કે ભાવનગર સ્ટેટના એક એક મીસ્ટર પટેલના સહેલે જે વરસ પહેલાં ભાવનગર સંઘને મુંબઈના યુવક સંઘ તરફથી આવેલા તારોના જવાબે આપી જૈન સંઘમાં એક દસાવ કરવા ભલામણ કરી હતી પણ તે લેખને સઘના આગેવાનોએ એ ભલામણના કાગળને ફાંટી ચડાવી નિન્નિતે કાંઈજ બન્યું ન હોય તેમ જાણ લેવા હતા. આજે જે વરસે સંઘના આગેવાનો આજે દીક્ષાના દિમાપતીએ ઉદ્ધાવી અપ છે ત્યારે આગેવાનો પોતાનું ધર બજાવું હોવાથી જાણે છે. અને સામે વખતે જાણ છે કે અને નામદાર પટ્ટણી સાહેબની ભલામણને ઉપયોગ કરે છે. અને તેવા કેનદરેસતા દીક્ષાના કસાવને મળ્યાન બનાવવા કાઠીઆવાડમાં જૈન ધર્મના રાજી અને અજવારી તરીકે અજ લેખાતા ભાવનગરના સંઘને ધન્યવાદ ધરે છે અને બીજા સહેલો અને જાહેરને આળદીક્ષા સંઘની અને મતનિતાની આજ્ઞા શીવાય નહીં આપવાનો કસાવો કરવા અમે ભલામણ કરીએ છીએ. આળદીક્ષા પરિક્ષા વિના અપાતી દીક્ષા પૈસાઓ આપી વેચતા લીધેલાં અપાતી દીક્ષાઓના પરિણામે સાધુ સંસ્થામાં જે ભવંકર શરો અને જૈન સમાજમાં ભવંકર કેસનું વાતાવરણ ઉભું થયું છે. જે વિદ્ધ મોટે પેકાર મોટા નાના મામોળ સંઘોએ ઉડાવવાની જરૂર છે. સંઘની સત્તાનો ખપાલ એવા પોપણ્યોને આપવાની જરૂર છે, જે સમાજને સમાજની રચીતનું ભવંકર જાણ હોય, જે સમાજને લાગુ પડેલા ભવંકર મેધ સમાજને કાંઈ સત્વનાસીમાં નાંખશે જે વીચાર હોય તે સમજી અને શાશ્વ સમાજના આગેવાનોને પોતાના મામોળમાં આળદીક્ષા વિરુદ્ધના કસાવો કરવાની અને એવા કાવતુ પાલન ગમે તે ભોગે અને તેથી પ્રતાપી વ્યક્તિ સામે કરવાના દસાવ ઉપર આપવાની વિનંતી કરવાની ફરજ સમજીએ છીએ. આજ્ઞા છે કે સમાજ જરૂર તેનું પાલન કરશે.

મુંબઈમાં આત્મારામજી મહારાજની ઉજ્જવાયલી જયંતિ.

આજ રોજ પાંચવીની મેઢીજી માહારાજના દેરાસરના વિપાકયમાં શેઠ મોહનલાલ ભાગવાનદાસ સોલીસીટરના પ્રમુખ પક્ષ નીચે પુજ્ય આચાર્ય માહારાજની આત્મારામજી માદા રાજની જયંતિ ઉજવવા જૈનેની અધેરસમા ગળી હતી. પ્રમુખશ્રીએ શરૂઆતમાં માહારાજ સાહેબે સતિપની જે શેઠા બુદ્ધ બુદ્ધ પુસ્તકો પ્રગટ કરીને તથા જે પુસ્તકોને જૈનેનર પ્રભુએ અને આસ કરી ધરોપીચન પ્રભુએ અભ્યાસ કરી માહારાજ પ્રભુ જે પુજ્યભવ જતાઓ હોને એવું સુદર વર્ણન કર્યું હતું. કીકુરમાની સમ્માર તેમના સમજના વિદ્યવાનોમાં અગ્રણીય વિદ્યવાન તરીકે તેમને માન આપતી હતી વેદનું પુસ્તક બાહાર પાડી એક પ્રત તેમને ભેટ આપી તેમની વીડતાની પીડાન કરી હતી. જે પુસ્તકને માહારાજશ્રીએ અભ્યાસ કરી જનન કરી તેઓશ્રીએ બીજા પુસ્તક બાહાર પાડવામાં તેને ઉપયોગ કર્યું હતો. ધર્મના સીદાંતનું સ્વરૂપ જરોબર મમળવા સાથે બીજા ધર્મના રદરવને લુકતીસર સમજ પ્રતિરૂપીના ધર્મના પ્રમાણથી તેનું ખંડન કરતા અને તેમાં વિલય મેળવતા. પંજાબમાં તેઓએ ભગીરથ પ્રપ્ત કરી જૈનેનરને જૈન ધર્મની રૂચી કરાવી જૈનધર્મમાં લગ્ન દત્તા પુસ્તકના અંગે શ્રેયશ મેઢીના કમકામ તેઓ માન સહીત વિલય પામ્યા હતા. આજ એક સમયપર્ષી મહાનપુરુષની જયંતિ પ્રગટે આપણે તેમના મુલ્યનું અનુરૂપ કરવા પ્રયત્ન કરેલો. અર્ધ મેટીચંદ ગીરધરલાલ કે પંડીયાએ જણવ્યું કે માહારાજ સાહેબના સમયમાં ધણે જાણે આળદીક્ષા વાંચન મનન થયું હતું. સંસ્કૃતને ધણેજ અભ્યાસ હતો અને એટલે સુધી કે તેમના વખતમાં જૈને સાધારણ સંસ્કૃત કહેવાય એવા સમજનારાનો અભાવ હતો. પૂર્વ આચાર્યનું સ્થીત એક સંસ્કૃત પુસ્તક વાંચવાનો અથાગ પરીશ્રવ લેવા છતાં તેઓશ્રીએ જણવ્યું હતું. કે આ પુસ્તકમાં ચંચુપાત કરવાની મારમાં શકતી નથી. એવા જમાન માં જે એ સમયને અનુસરીને હીંદી ભાષામાં બુદ્ધા બુદ્ધા પુસ્તકો બાહાર પાડ્યા અજ્ઞાન નિમર બારકર જપન તત્વ પ્રકાશ વજેર આજ પુસ્તકો હિંદી ભાષામાં બહાર પડી પંજાબ મારવાડ યુ પી ભારતના જપનેને જપન ધર્મપ્રત્યે રૂચી કરાવવા પ્રપ્ત કર્યું એમના વખતનો જમાનો અને હવેના જમાનામાં ધણે દેા છે અત્યારે ધર્મ પ્રત્યે રૂચી વધુ છે. સંસ્કૃત માગધી પ્રકૃત સમજનારાઓ મળી આવે છે. અને તે બહુ પ્રમાણમાં જે જયંતિનો સદ્કાર જે થય નો ધણ કામ થઈ શકે આ સમય આગલ વખાનો છે. અહીં જિમેલ્સંદ બરોડીયા જે જણવ્યું કે જે સમયમાં માહારાજ સાહેબે હિંદી દીર્ઘ દુહી વાપરી જૈનોના મોટા ભાગને જીમ વિરોધ સહન કરી ચીકોમાં મળેલી સર્વ ધર્મ પરીપદમાં મેરીસ્ટર વીરચંદ રાધવજી ગાંધીને મેકલીને જયવાદ હિંદી દીર્ઘ દુહી જૈનધર્મ ઉપરનો અથાગ પ્રેમ અને વિરોધતા સહન કરવાની અકમતા બાજુ યુજી એમના પ્રત્યે આજના જમાનાના સરકારી પુરોનો. પણ પુજ્યભાવ ઉત્પન્ન કરે છે. બાઈ ભણુમાંઈ કરમચંદે જણવ્યું કે બાઈ વીરચંદ ગાંધીને મીકોગો સર્વ ધર્મ પરીપદમાં જૈન તરીકે મેકલવા હતા તેવીજ સર્વ ધર્મ પરીપદ હાલમાં ભરવાની છે અને એમાં જૈન ધર્મને આમંત્રણ મળ્યું નથી પ્રપ્ત કરતા મળેલ સંભર છે. બાઈ શાંતીલાલ પંડીને સમયને અનુસરતું વિવેચન કરી પ્રમુખશ્રીએ ઉપસંહાર કરી માહારાજની આત્મારામની જય બેલાની સમા વિમળજન કરી હતી.

જૈનો વાંચો અને ચિંતો:-

[અતિહાસીક રાસ સંઘ (વિજય તિલક સુરિ રાસ) ઉપરથી તારણ કાઢનાર:-એક જૈન.]

—ગતાંથી ચાલુ—

હવે વિજયદેવસુરિ રત્નજ ચપા તે પછી સંખેશ્વરમાં ખજાત અને અમદાવાદના સંધે એકઠા થયા હતા, તેમની પાસે ભે સહુ મોકલીને કહેવાયું કે “તમને પાટણ ચાલે.” સંધિના આગેવાનોએ કહ્યું કે અમે પાટણ આવી સપાશું નહી, અગર વિજયદેવસુરિ ચાલુસમે આવે, તો ત્યાં ગયા એકઠા થઈ રિચાર કરીએ. સંખેશ્વરના અંદર એકઠા થએલા સંધિના હુકમ સાંભળી વિજયદેવસુરિ પાટણથી રવાના થઈ ચાલુસમે આવવા તૈયાર થયા તે વખતે શુકન સારા થયા નહી તો પશુ ચાલુસમે આવ્યા. સંધની સાથે તેમણે વીચાર કર્યો કે સાગરોને લેવા કે કેમ? ઉંવટે એ કાવવામાં આવ્યું કે અમદાવાદમાં બધાએ એકઠા થવું અને ત્યાં મિત્રમિત્રકંકડ દેવરાવ્યો.

વિજયદેવસુરિ પાટણ આવ્યા. સંધે વીખરાઈ પાત પોતાના રથને પહેલેવા વિજયદેવસુરિએ પાટણમાં આવીને (ગ્વજ નામકનું) અભીમાન ચઢી મથેલું હતું તેથી સાગરોને વેઠાવ્યા અને મૈત્ર અમાવાસ્યાનું મુહૂર્ત કહી સાગરોને ખુલ્લી રીતે લઈ લીધા. દરેક રથને કહેવાયું કે સાગરો સાથે મેળ કરી દીધો છે.

(મારા જૈન દેરનો, અત્યારે આપણા જૈન સાસનમાં સાગરો અને રામવિજય વીચરે એકઠા થયા છે તે વીજયો અને સાગરોનું ઘણું ચઢાવા માટે નહીં પણ નવો ગ્વજ રંધા પવો છે માટે સાગરો અને રામવિજયો દોસ્તી કરીને નવો સંધ સાજન (ઉર્ફે સેનાન) રચિત ઉર્ફે રેશી નાંખનારા જૈનોને) સંધ રજાપવા માટે મોટી તૈયારીઓ ચાલી રહી છે. ઇતિહાસ સાક્ષી પુરે છે કે વિજયદેવસુરિને વિજયસેનસુરિ પછી સોમ-વિજય વાયક નરિવિજય વાયક વીચરે એ એકઠા થઈને ગ્વજ નામક તરીકે રજાપા છતાં વિજયદેવસુરિએ ગ્વજ નામક હોવા છતાં પોતાના મોટા શીખ્ય સમુદાયનો વીચાર નહી કરતાં પોતાના આપેલા કાવ “અમદાવાદમાં એકઠા થવું” કહીને રાકારણથી સાગરોને એકઠમ પાટણમાં જઈને સંધમાં લઈ લીધાં ગ્વજ નામકના તોરમાં અને અભીમાનમાં જાણીયનો વીચાર નહી કરતાં એટલું તો સ્પષ્ટ થાય છે કે વિજયદેવસુરિની કમજા પોતાના શીખ્ય સમુદાયથી વીરોધ કરી પોતાના વીચારો સાગરો સાથે મળતા હોવાને લીધે પોતાનાથી વીરુદ્ધ વીચારો ધરાવનારા પ્રયે સમજાવ ગ્રામી નવો ગ્વજ રજાપવાની થઈ હશે.)

અમદાવાદ અને ખજાતના શ્રાવકોએ વાત જાણી એટલે તરતજ ખળભળાટ મચી ગયો. અમદાવાદના સંધે વિજયદેવસુરિ ઉપર એક પત્ર લખ્યો તેમાં જણાવ્યું કે:-

“તમે સાગરો પાસે મિત્રમિત્રકંકડ દેવરાવ્યા વિવાય, તેમને બધાને લીધા તે ઠીક થયું નથી. આપણે જે કાવ કર્યો હતો તે તમે પાલ્યો નહી. હવે અમે તો ગ્રહચયન પ્રમાણેજ ચાલ-ચાવા (અહીંયાં ગ્રહ એટલે વિજયદેવસુરિ). અમારો દેવ કાદરો નહીં, હજી પણ એ ગ્રહ વચનને અતુસરીને દરેક કાવ કરેલો તેજ તમારી સાથે ગ્રહ વ્યવહાર સંખીસું, નહીં તો અમે માનીશું નહી, તે વાત નિયમપૂરક સમજવી” ઉપરના

પત્રની હકીકત સોમવિજય ઉપાધ્યાય મેધવિજયવાચક, નરિ-વિજયવાચક, અને ધર્મવિજય એમણે પણ મળીને લખ્યો. વિજયદેવસુરિ નીચે પ્રમાણે જવાબ આપે છે:-

“મારે જે કરવું હતું અને મારા મનમાં આવ્યું તે કરી દીધું છે. તેમાં નમને કંઈ પુછવાની જરૂર નહોતી કારણકે એ મારી સત્તાની વાત છે.”

(સત્તાથી અરીજી પીને ખેડેલા બીચારા પામર ગ્વજનામક વિજયદેવસુરિના મનમાં આવ્યું તે કરી દીધું અને તેથી મારા જૈન દોસ્તો રામવિજય અને અંબેદ સાગરો સત્તાના કેદમાં જાન જુદે તે રજાભાવીક છે કારણ કે વિજયદેવસુરિના સત્તા-ધરાવતા હતા પશુ બીચારા દોષના ભોળા હોવા એટલે કે તેમને તે વખતે સંધને કાકાનો માથો નહીં કહેતાં લખ્યું કે મારા મનમાં આવ્યું તે કરી દીધું ત્યારે સાગરો અને વિજયો ખજાતમાંથી થયેલા માણસ પડે અને કહે કે જૈન સંધ એટલે પહેલો અંધાળું સંધ અને તેમાં પશુ શાસન રચિત સંધ તેના અંદર જાણના ટોચે બેસનાર રામવિજયો અને સાગરો જનનગર-પાટણ, વડવાણ, લીંબડી અને હવે પછી ભાવનગરના સંધોને કાકાના માળા તરીકે કહે- અંધર્મી કહે તો જૈન દોસ્તો તો મશરૂતા નહી કારણકે જ્યારે જ્યારે સત્તાની વાતો થઈ છે ત્યારે નીમચ ગ્રહ હોવાનો ટોળ ચાલી અર્થીસર સત્તાના કેદમાં બની સુરિ અને ઉપાધ્યાય જેવા નામે ધારણ કરેલો છતાં સાહુ ધર્મથી પતીત થયેલા તે શ્રાવક અને શ્રાવીક જલકે જમણુ અને સાંધીએતું આ સત્તાના કેદીપર થી રીતે બહુ કરશે તેજ જ્ઞાની જલકે કારણકે આનન્દ-જનક કહી ગયા છે કે “ગ્વજના ભેદ બદ નવજીવીકાલતા તલગીયાત કરતાં નલાજે-કેદર જરણાદી તીજ કાળ કરતાં થતાં મોઢ નહીંવા કલીકાલ રાજે”)

વિજયદેવસુરિ માટે અમદાવાદના સંધે એકઠા થઈને જ્યારે વિજયદેવસુરિના કમળ લખ્યો ત્યારે આર ઉપાધ્યાયોએ સંવત ૧૧૭૨ ના વૈશાખ સુદ ૧૩ ના દિવસે દરેક મામેના સંધોને એક પત્ર લખ્યો આ પત્રમાં વાયક મેધવિજય, સોમ-વિજય, જાતુચંદ વાયક, નરિવિજય વાયક, વિજયરાજ વાયક, અને ધર્મવિજય તથા બીજા ઘણા ગ્રામીઓની સંમતિ મેળવ-તામાં ગયાની આ પત્રમાં આ પ્રમાણે જાહેર કરવામાં આવ્યું કે:-

દિરવિજય સુરિજની સમજ પશુ મામેના સંધની રજામાં આરભોલ અને બીજી કેટલીએક સાલે વિરુદ્ધ કરેલી પ્રજાણ્યો માટે સાગરે મારી માંગી મિરજાની દુકંકડ લીધા હતા. સાગરે તે કાવેતું ઉલ્લખન કરીને “સર્વ સતક” અંધ જનાવ્યો. તે પશુ રાસે વિરુદ્ધ હોવાથી વિજયસેનસુરિએ તેમને દૂર કર્યા અને સર્વ અંધને અપ્રમાણીક કારણો તે અંધને વાંચરી વસાવરી તેને ગ્રહનો આજી બહાર ગણવામાં આવશે. વીચરે વીનવી પહેલા જણાવ્યા પ્રમાણે સાગરોને ગ્વજ બહાર વિજયસેનસુરિએ કાપા છે છતાં વિજયદેવસુરિએ ગ્રહની આજાતું ઉલ્લખન કરીને પશ્ચાતાપ કરાવ્યા શીવાય વિજયદેવસુરિએ ગ્વજમાં લઈ લીધા છે. ગ્વજના સુવિદિત સાધુભોતો મત છે કે સાગરો અને સાગરોને આશ્રવ આપનારાઓ સાથે અમારે કાંઈપણ જાતનો સંબંધ નથી, અગર સાગર પક્ષવાસી ગ્રહનું

જુએ પાટું ૪

રામવિજયની પાટણમાં પધરામણી સ્વાગતમાં નીકળેલા કાળા વાવટાનું જંગી સરખસ આખરે ચાલેલું લાઠીરાજ.

લાંબા વખતથી પાટણ આવવાના કેટલાક પુરુષ કરવા આખરે રામવિજયપણ્યે અમદાવાદમાં તા. ૧૬-૪-૩૧ ની સવારે એક ડેરી વાખમાં આપી પાટણ તરફ પોતાના પગલા દેરખા. ધીલેજાનું મુકામે પાટણના જૈન યુવાનોના એક ડેપુટેશને મહારાજને પાટણ નહીં પધારવા માટે ત્યાં પાટણની ચાલુ પરીસ્થિતિની વીચાર કરી પાટણની સુમેદ શાંતીને અંગ નહીં કરવા માટે સમજાવ્યા ત્યાં એક લેખીત પત્ર પણ આપ્યો. રામવિજયપણ્યે પોતાની દુઃખેશ ટેવ મુજબ દસીને તિરસ્કાર કર્યો અને પોતાની જાકાદુરી હાંકતા જાણવું કે “હિંદુસ્તાનના એક લાખ કુવાનો ભેગા થાય તો પણ હું કરી જાઉં તેમ નથી” વ્યાખ્યાની જવાબ નહીં મંજૂરવાથી એ પત્ર જાહેરની જાણ માટે જાહેર પાડવામાં આવ્યો.

જેક સુદી ૭ નો દીવસ પાટણ પ્રવેશ માટે મુકરર કરવામાં આવ્યો પણ આ ત્યાંની વૈરાગીને મંજૂરવાર સમો નડવાથી બીજાની સાંજના ઉતારા માટે સહેરે જાહેર જગલાની

નીળ પાનાનું ચલુ

(એટલે વિજયપદવસુરિનું નહીં પણ વિજયસેનસુરિ અને વિજય-હીરસુરિનું સમગ્રવું) વચન માને તો તે અમારી સાથે જાણે એ વિજયપદવસુરિ સાગરોને શુભી આઝા પજાવીને ભેગા લે તો જુથીથી આમે વિજયપદવસુરિને વાંદીને તેમના સાથે બવહાર રાખીશું.” દરાવની નકલો દરેક ક્ષેત્રોમાં મોકલી અને સંકુ-એને આદેશ કરી દીધા.

નંદિવિજય વાંચકે જાહેર કરી દીધું કે હું યુવજનને માનવા જાણે છું તો મારી સાથે રહેવાની ઇચ્છા હેય તો મને સાથ આપો તેથી સાગરો મજાજ રાંધે ભરાયા અને તેથી સામર્યએ કોરડોને આસરો લઇને તેમને એટલે નંદિવિજય સોમવિજય વીગેરે ને નુકસાન પહોંચાડવાનો ઇરાદો કર્યો.

(ફરતો તૈયાર રહેલો રામવિજયો અને સાગરો પણ તમારી સંધ સપાને નાણુદ કરવા મથે છે. મરજમાં આવે તેમ વર્તવાની શ્રાવકોના નાંજી કોરડોમાં જઈને સંધ સપા ને નાણુદ કરવા માટે સાગર અને રામના અનુયાયી તમેને હેરાન કરે તો પણ તેવા કહેવાતા જંગી પાખંડી પ્રથી હેલા છતાં નિમંચને કાળ ઘણી રવિસાગર અને ભકતીસા-ગરની આપ લીલીએ જાણીને પણ જો જુથેયુકે કોરડોમાં જઈને સપાને પાયો મજાજ કરવા દોડીશ તો સંધ સપા મજાજ નહીં થતાં દીલી થશે માટે પહેલાજ તે સાગરો અને રામના અનુયાયીએને સંધ સપા કોરડો જવડે અને રાજ્ય માટે ફરેક રીતે પાટણના સંધની માફક જવાવ કરશે તેમાંજ એમ છે કારણ કે સોમવિજય વાંચકે અવધુ” કે સાગરો કોરડોને આસરો લઈને નુકસાન પહોંચાડવાનો ઇરાદો કરે છે. તે ઇરાદો અમલમાં મુકે તે પહેલાં સોમવિજય વાંચકે અવધુદેશાખાને (એટલે તે વખતના યુવસતના સુખાને કેવી રીતે પુણ કરીને પોતાનું કામ કેવી રીતે કાઢે છે તે હવેથી પુરસદ મળે જાહેર પાડવામાં આવશે.

(અવધુ)

સંધ ચાલી. રોજના રસ્તે આસરે જૈન જૈન તરના પોણા કાન અંગના હેલા છતાં આ સાહેબના માટે એક પણ અંગેનો નહીં મલવાથી ત્રીજની સહવારે પાટણ આવ્યા. ત્યાં અનાથ-આશ્રમમાં સાંજના પ્રમણે રૂપીયાની સારી રકમ ભેટ આપી ભકતોએ તેમાં મુકામ કરવો.

રામવિજયપણ્ય રવાન માટે ખુલ્લ, પડદા, ખોડો, વીગેરે સામાન કે જે વિહાર દરમ્યાન સાથે દેરવામાં આવે છે તે અમાઉથી પાટણ આવી પહોંચ્યા. સારી કાજરી સામેઆમાં બતાવવા માટે રાખતપુર, વડવાણ, જામનગર, અમદાવાદથી માણસોને ભેલાવવામાં આવ્યા. આજરમથી પણ લગભગ બસોથી અદીસો માણસો આવ્યા. પુણ કરવાને દેરાસરમાં જતા હેઠમે અને કાંઈ સંકુ આવવાનું સંજલવામાં આવે તો પુણ પડતી મુશ્કેલી પણ સામેપામાં જવું એટલે એવું રાજ્ય દરમ્યાન છે એવો ઉપદેશ આપી અંદાસરે ભકતોને તૈયાર કર્યા.

બીજી પાણુથી પાટણના યુવનોએ આ અબીમની, અધકાખોર, નંદિજીના સ્વદેશીના નીકલ વગર નેતરે પાટણમાં આવતા આ નામીયા રામવિજયના લાયક રવાનની પુરતી તકવારી કરીનાંબી. કાળા મુત્ર ખોડો કાળી ખરખ પતાકા જગ્યાએ જગ્યાએ બાંધીદીધા “રામવિજય પાણ જાઓ”ના લેખેલા ભીતે ભીતે લાગી ગયા. ધીલેજાનું મુકામે મથેલા જવા-બથી “અમરને એકદમ સમગ્રાવી મુકો” અરીદાંતની માફક સત્વરેને દણી નાંખે “વીગેરે અંદાસાગરના લીસક ઉપદેશથી, અમદાવાદમાંના રામવિજયના લાયકથી ત્યાં વગર નેતરે આસ કમકામાં આસલેટ નાખીને તેને વધારવા માટેજ પાટણ આવતા હેલાથી જેમ જેમ આ અબીમાની રામવિજયના પગલા પાટણ તરફ આવજાને આગ્રહ વધવા માંડ્યાં તેમ તેમ અહીંના લોકોમાં અજબ જાગૃતી આવવા માંડી.

જેક શુદ્ધ બીજની રાત્રે થી સંધ એકડો થયો. લાંબી વાટાપાટ પછી પાટણના થી સંધ ઉપર કૌલા આલેખેના લીધે ત્યાં થી સંધનું અપમાન કરેલું હેલાથી રામવિજયના સર્ગેવા ત્યાં વ્યાખ્યાનનો સર્વાનુમતે જાહેરકાર જાહેર કરવામાં આવ્યો તેમની સાથે કાંઈપણ જાતના સંજંધ નહીં રાખવા માટે આ દરાવની લોકોને જાણુ માટે બહુથ દેરવામાં આવ્યા.

જેક શુદ્ધ ત્રીજની ચાકાદાર પ્રજા.

અરજે સોનાની કુચીવડે પુર તરફનો દરવાજો ઉઘાડ્યો અને સુધ દેરતાએ પ્રજાતની જાણુ કરી જે પ્રસંગની રાહ જોવાલી હતી. તે પ્રસંગ આવી પહેંચ્યો. અપૂર્વ ઉત્સાહ સાથે બાલકો, કુવાનો, અને પ્રેયો હાથમાં કાલા વાવટા લઈને આવવા માંડ્યાં એક કલાકમાં તો આ સંખ્યા હજાર ઉપર થઈ માંધીજીના તિલ્ક અને સ્વદેશીના તિરોધો આ અંદેશ બેગાડીને સારી રીતે લોકો જાણુતા હેલાથી જૈનતરની પણ સારી સંખ્યા ઉતરી પડી રીતસર સરખસ મોહવાયાગાદ હવામાં કાલા વાવટા ઉરાડતા આ સરખસ ગામમાં ફરી વધતી જતી સંખ્યા સાથે સરખસ ગામ જાહેર રામવીજયના કિતારે (અનર્થ આશ્રમે) પહેંચ્યું. “રામવિજય પાણ જાઓ”ના કાન બહેરા જતી જાવ તેવા યુવકે અવાજે ધર્મેશ પોકારે રામવિજયના કાન સોસરા નીકલી ગયા ત્યાંથી સરખસ ગાંધમાં આવ્યું અને રસ્તાની બંને જાણુએ લાકનપંથ કાલા વાવટા રાખી રામવિજયના સરખસતા રવાન માટે રાહ જતા સેા લાકાએ ઉભાં રહ્યા.

જુઓ પાનુ પ

આ ઉભરાઈ જતા મોનવ સાગરથી ઘણાંજ નજીક રામ ભકતોએ દોડાદોડ કરી મુઠી પોલીસ પાર્ટી બંદુકો અને લાડી સાથે આવી પહોંચી મંગળુત પોલીસ સ્ટેશન નીચે વેલીંગ્ટીઅરની કંઈનમાં ગોઠવાયા બાદ ડેકા નિશાનના રીજુઆર સાથે આ રામવિજય પાટલમાં પ્રવેશ કર્યો. પોલીસ પહેરા નામે પાટલમાં આવવાને આ પહેલોજ પ્રસંગ છે. જે પાટલના ઇતિહાસમાં રામવિજયના નામને કલંક લગાડતો રહી જશે પાટલ ઉપર છતાં મેલવી તેને પોતાને તામે કરવા આ સેના-ધિપતિ રામવિજયે પ્રેમવિજય પ્રેમવિજય બધે સત્તર સંકુએ સાથે પરદેશી ભકતી સેના સાથે પાટલમાં પ્રવેશ કર્યો.

જને આજુબેથી દલામાં ઉડના કાલા વાવટા જેવું જેવું તથા રામવિજય પાટલ જમીના પોકારો સંભળતું આ અભિ-માની રામનું સરખસ પોલીસ પેરા નીચે ધીમે ધીમે જમરમાં આવ્યું. મોલાવવામાં આવેલા પરદેશીએ સિવાય પાટલના એક તાના અમ્યાંએ પણ આ સરખસમાં ભાગ ન લીધો બાવા આવા સખ્ત પદ્ધિતારથી તેમજ કાલા વાવટાથી ઉઠકેરાઈ જઈ આ રામ ભકતોએ મંગળનું સમગ્રસપ્તક ગુમાવ્યું સાગરમાંથી લાકડીએ ઉઠળી અને શાન્ત ઉમેશ કાલા વાવટામાંથી ધુરાને ઉપર ફરીવલી જાન્તી અને સંપર્ધી આ લાડીએ ખાવામાં આવી સરખસ આગળ વધુ અને રામ ભકતોએ રામની દાઢીમાં મુજલીવટ અને ડેસીવટ વચ્ચે પીછકાર લાડી ચલાવી આ રીતે પૂર્વે જન્મ લાડીજ આલવા છતાં આ દૃષ્ટીએ રિનાના ધુરાનેએ આ ધુરાશાહીની લાડીના પ્રદારે કીલી જાન્તી અને સંપર્ધ સાચી રાખ્યાં.

આટલું કરવા છતાં પણ જ્યારે કાળા વાવટાના દેખાવે આજુ રહ્યા ત્યારે તે આ રામભકતોએ પોતાને નિગળ ગુમાવ્યો. પંચસગણ પહેાંચતા પહેલા સરખસ અટકાવી આ વાવટામાંથી ધુરાનેને ધેરી લીધા અને છુટથી લાડી ચલાવી ધુરાશાહિ માટે નામીયા ચમેલા આજુરમાવાસાએ પોતાની શક્તિ આ લોકાના ઉપર લાકડી વાપરવામાં ખતારી. યજ-મેસ જૈન મેલખડીના લોકાડીઅરોએ પણ પોતાના દાયમાંની પીતલની પાઇપોથી તેમજ કમર ઉપરના આમઠાના પદ્મોથી પોતાની જાહુદી ખતારી.

રામવિજય, પ્રેમવિજય, પ્રેમવિજય, નર્મીનલસ, છવાલાઇ આદી સુખયા ઉશા ઉશા આ સર્વ જોઈ રહ્યા હતા. પણ આ સપ્તું અંધ કરવા કાંઈપણ હુકમ બદાર ન પાડયો કે પોતે કાંઈપણ મહેનત ન કરી પોલીસે ન છુટકે લાડી વાપરી લોકોને વીખેરવા પ્રયત્નો કર્યા પણ જાન્તે આજુથી ધેરાઇ ચમેલા વાવટામાંથી ધુરાનેજ મેટાલાએ આ લાડીના ભોગ થવા પોલીસ કોરીસર, સીટીફિજાર, સ. આમેવાંવરની કુનેદશરી સાવચેતીથી આખરે આ લોકાની રામટેલુ વાંખરાજું એટીરીતે અટકી પડેલું સરખસ આખરે ફેવદાર સાહેબના હુકમથી આવજ આટલું [આર માલુસેની ધરપકડ કરવામાં આવી જેમાં બે વારડા ધારી ધુરાને પણ સંભેમવસાત સપકાઇ થયા પણ કકર અડમાજ કલાકમાં ફોજદાર સાહેબે છોડી દીધા] જૈન ધુરાનેએ એક સુધી મમજ ઉપર કાણુ રાખી પોતાને સખ્ત રિરેષ ખતાવી વિખરાઇ થયા દરાખાર ધુરાને ધાવસ થયા છે જ્યારે ત્રીસ આલીસ ધુરાનેએ જોઈ વધતી ધન થપેલી છે. આટલું થવા છતાં આ રામ ભકતોએ એક પણ દીલથીરીને શખ્ત કહાડયો નથી.

રામવિજયના આગમનના આ પ્રથમ દિવસેજ પાટલની પવિત્ર ભુમી ઉપર લોકી રેઝાણા છે. તેના ચોમાસાના નિવાસ દરમ્યાન તેની પ્રજ્વલિ કેવી ચાલશે તથા શું પરીણાએ નીપ-અવશે તે અત્યારે કોણ કહી શકે? જનતા તેની તરફ નિરંકારથી જોઈ રહી છે. પ્રજુ તેને સન્મતિ આપે અને પાટલમાં જઇ લોકી રેઝાણા અટકે એજ ભોમ શાન્તિ.

રાધનપુરની જૈન જનતા ! સાવધાન !

કહેવાતા મુની રામવિજય રાધનપુર પધારે છે

(ભેખક:-શશીકાન્ત-સુબર્ષ.)

પાટલમાં મુનિ રામવિજયની સામે અતી તીવ્ર વિરોધ દેવાને લીધે આ રહેવાનું તેમને માટે લગભગ અશક્ય થઇ પડ્યું છે. જેથી તેઓ સંજેવરછ થઇને રાધનપુર જવાના છે એમ સંભળાય છે. રાધનપુરના રવાનીક જૈનો આ મહત્તમા (1) વિષે જોણું જાણુતા હોવાથી મારે રાધન-પુરની જૈન જનતાને સાવધાન કરવાને માટે લાલખતી ધરવી પડે છે.

આ તેજ મુનિ રાજ છે કે જેમણે જૈન કામમાં ધેર ધેર કસેસ કંકાસની હોળીઓ સળગાવી છે તેમનાં જ્યાં જ્યાં ખેતાર્તા (1) પગલાં થયાં છે ત્યાં ત્યાં તેઓ દડધુત થયા છે, જેને મારે ભાવનગર, લીંબડી, વહવાજુ અને પાટલના તાજે-તરના દાખલા મેલુડા છે પાટલમાં તેમની સમીને વિરોધ કાળા વાવટાઓથી અને જાકાનાથી વ્યકન કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યાંના સામિયામાં કરવામાં આવેલા લાડી ચાખું એ ખરેખર ખેલનક જનવ ગણાય આ દરમ તબરે જોનારા કહે છે કે લાડી ચાખુંની વખતે આ કહેવાતા અદિસાચી મહાત્મા દરના જણાતા હતા, એટલુંજ નહિ પણ સાંભળું છે કે એક દીવસ વ્યાખ્યાનમાં તેઓ એમ બોલેલા કે વીરા-ધીએને એક લાડી મારનારને એક ઉપવાસનું-મે લાડી મારનારને બે ઉપવાસનું એ પ્રમાણે કહ્યું મળે. આ ઉપરથી એટલું તારણ જરૂર નીકળી શકે કે તેઓ ધુરાશાહીમાં માગનારા છે અને તેઓ જુદો રામપંચ કાદવા માગે છે.

આતઃકરમરણીય પરમાત્મા મહાવીર રવાની હચરચણમાં બુદ્ધિયુઃ થવાના સંભવને લીધે ફેરજાહાન પ્રાપ્ત થયા પહેલાં વ્યાખ્યાન પણ આપતા નહોતા જ્યારે આ મુનિ આસપીક ઉપર જેસી દાયમાં માત્ર પાનાં દેખાવતાં રાખી પોતાની છાકડી ઉપર કાંઈપણ જાતનો કાણુ રાખ્યા વગર જેમ આવે તેમ હાકે રાખે છે, અને તેમની વ્યાખ્યાન શૈલીમાં લુ જાન્તી ચપેલા લોકોની અધમંદા અને અજાનતાના ભોગે પોતામાં રહેલી સુદર વ્યાખ્યાન શૈલીનો દુરપયોગ કરી રહ્યા છે. ભગવાનની પર્વદાની અંદર ધર્મી અધર્મીઓ, આસ્તીકો, નાસ્તીકો, બંધી અભારીઓ વાવલ પશુપક્ષીઓ પણ આવતાં છતાં પણ ખોતાગણને મહત્તુભાવ સખ્તથી ભગવાન સંબોધતા, જ્યારે આ મુનિ તેમણે માની લીધેલ ધર્મી અધર્મીઓને લગાડામાંથી જુદા પાડે છે. શાસનપ્રેમીની તેમની વ્યાખ્યા ખાસ સમજવા જેરી છે. રામ-સાગર-લખિની ટોળાને જેઓ માને તે શાસનપ્રેમી પછી બધે તેઓ જૈનધર્મના સિદ્ધાંતો મુજબ જરૂરે વર્તતા ન હોય, અને રામ-સાગર-લખિની ટોળાની અપોગ પ્રજ્વલિ, ધર્મના નામે કરવામાં આવતાં ધર્મિયો અને બાળદરજુ અને છુપી અધોગ દીક્ષાની વિરુદ્ધ હોવાના કારણે તે ટોળાને ન માનનારાઓ, પછી બધે તેઓએ સધે કાદવા હોય, ઉજમણું કપાં હોય, વર્ષમાન તપની એલીઓ કે માસક્રમણ જેવા મહાન્તંપ કર્યાં હોય, પવિત્ર સિદ્ધેત્રમાં નવાણું કે આટુમાંસ કર્યાં હોય તોપણ આ ત્રીપુટીને નહિ માનવાના કારણે તેઓ કાડકોનો માગોજ ગણાય, જાણે ધર્મી અધર્મીનું મિશ્ર આપવાને ઇન્યારે આ ત્રીપુટીએજ રાખ્યો હોયની!

જુઓ પાનું ૬

પાંચમાં પાનાનું ચાલુ

આ તેજ મુનિ-જેન કે જેમને માટે એમ કહેવાય છે કે તેઓએ મારવાડમાંથી પુસ્તકો લખાવવા માટે જોગ્યો. મારવાડીઓ પાસે હજારો રૂપિયા રૂન ખાતે ભરવી તે પૈસા પોતાનું સતત જીવન કઢી વચમાં ફેરવાવ્યા. જેનો કંઈ અટકી ખાવ છે એ વચર વિચાર્યું. જોહી જેનેને જેનેતર પ્રજાની અંદર શરમાવવું પડે એ સ્થિતિ ઉત્પન્ન કરનાર પણ આ મુનિજ હતા. વળી જેનોનું અમે જાણું ન હોય તો જોહીએ એવાં વાચકો રાક્યાં જોવાનાર પણ આ મુનિ પોતેજ હતા. એ કે અયોગ્ય દીક્ષા પ્રજામાં પોતાની અન્ય પ્રતિજ્ઞામાં વાનવ તેમની દરેક પ્રજામાં જેનેતાજ પૈસાની નેમને જરૂર પડે છે.

જ્યારે મુનિરામવિજયના સમયમાં કાળા વાવડાઓથી અને જાડાસથી દરેક રચો તેમનું સ્વાસ્થ્ય સાચ છે ત્યારે મહાત્મા ગાંધીની મજૂક તેઓ વિરોધીઓને પ્રેમથી સા માટે છતાં નથી? શું મહાત્માજી જેટલું આત્મ મળ તેઓ પરાવતા નથી? મહાત્માજીને કાળાં પુસો આપનારાઓની પાસે તેમજે વધુ પુત્રોની માગણી કરી, અને પોતાના વાજીમાં લખ્યું કે તેઓ મારી તરફ સખતથી વર્ણવતા, તેઓએ ન તો મારા શરીરને છોડ કરી કે ન તો મારું અપમાન કર્યું. તેઓ ખારતે તો અને મારી સહતે અમરા મારા શરીરને છોડ કરી સહતે આ રીતે તેઓ એક લાખ વિરોધીઓને પ્રેમથી છતીને પોતાના પક્ષમાં લઈ શક્યા. શું પ્રેમ, સમતા અને સાંતિની મતિ! એ મુનિ રામવિજય ઝુલુતરામી અને તે તેઓ મહાત્માજી પાસેથી પછું મહાજી કરી શકે તેમ માણુએ અધિગતીમાં લઈ જનાર કપાયોની ઓછાજ તેમજ સમતા સાંતિ, પ્રેમ આત્મમળ વિગેરે ધણી યુગો તેમની પાસેથી મેળવી શકે.

મુનિરામવિજયના કેટલાક અંધલકો પોતાની જુદીને જરૂરે ઉપયોગ કરતા નથી. અને મહારાજ સાહેબે આમ કહ્યું અને તેમ કહ્યું એવી વાચકી વાગે કરે છે. મુનિરામ-સાગર લખિયની અયોગ્ય દીક્ષાના ફળરૂપે જાણમાં કેટલાક સાધુઓ (ફક્ત રામ-સાગરમાંથીજ) દીક્ષા છોડી સંસારમાં પાછા આવે છે. આના સંબંધમાં તે મુનિઓ તરફથી એમ કહેવામાં આવે છે કે દીક્ષા નહિ હોનાર કરતાં દીક્ષા લઈને જાણનારો ઉત્તમ છે. અંધ શ્રદ્ધાળુઓ પોતાના યુરની આવી વાચીપાત વાતો પણ સાચીજ માની મેસે છે. કયા જૈન સિદ્ધાંતો આ દર્શકતને ટેકા આપે છે. એ તેઓ જાણ્યારી? આસ અપવાદરૂપ માર્ગ પોરી માર્ગ જનતા અપ છે એ સાધુ સંસ્થાની હેસના-બીજુ-પત છે એની સર્વ જાણમદારી આ ત્રીપુટી ઉપર છે.

કેટલાક જૈન બાઇઓ કહે છે કે સાધુની નીંદ કરનાર જુઝા હાલે મરશે. બીજકલ સાધુ છે અને મારે પણ તે કણુ છે. હું હજુ હું કે તે જાણ સાધુ સખતને અર્થ કેમ તદરૂપ વિદ્યાન (પછી ભલે તે વિદ્યાન સાધુ હોવ વા આવક) પાસેથી શીખી લે! તેવા બાઇને મારો સખતતા પૂર્વક એ પણ જાણ છે કે સાધુના વેશમાં રહી સેતાનીવત કાર્યો કરનાર પાખંડી સેતાનોને પોતનારાઓ અને સાચા શ્રદ્ધાળુઓની અવગણના કરનારાઓ તેથીજ વધારે જુઝા હાલે મરશે. એ સિદ્ધાંત તમારે કણુ છે. વા નહિ? સાચા મોટાની પરીક્ષણ તમને ક્યાં છે? કયારેને કંઈન માની બેઠેલાઓ મુજો-જોયા કે

આપવાન સૌથી? યુગોમાં અંજાઓ તો આત્માનું કહેવાય કરી રાકશે. આપવાન સૌથીમાં ના અંજાઓ તમારી આંખ ઉપર પડ્યા-વળી મર્મ છે તે દુર કરો અને વાણી તરફ ન જોતાં વિચારો, વર્તન, અટપટો, ધર્મક ધુળા, માથા, પાખંડ. આદીનું ભારીક નિરીક્ષણ કરો. અંધશબ્દરૂપ કાળારા દુર કરો અને જુદીને ઉપયોગ કરો તો તમારી આંખો સામે આવે પ્રકાર જણશે. અને તમને માલુમ પડશે કે અમારી અજાનતાનો અને અંધશબ્દનો કેવો દુરપયોગ સહ રહ્યો છે. અમેને છતી જુદીએ કેવા મુખ અને પામલ જનાવવામાં આવ્યા છે. પુર્વાચાર્યોએ પવિત્ર આગમો લખ્યાં પણ કેમ મુનિરાજ કે મહાન ગીતાઈ આગમોએ પોતાના આપવાન ઉપાવરો છાપુ કહ્યું કહી એ સાંભળ્યું છે? છતાં જૈન પ્રવચન ઉપાય છે તેવી સામે તમે કદીપ્રે પ્રેમ ઉઠાવ્યો છે? નજ ઉઠાવો, કારણ તેજો પ્રેમ ઉઠાવવામાં તમારી અંધશબ્દ આડે આવે છે. સો બસ વર્ષ પછી આજના જૈન પ્રવચનોને કાંઈ પુસ્તક રૂપે છપાવી આગમ તરીકે મનાવશે તો તેનું શું પરિણામ આવશે તેનો વિચાર કરવાનું હું તમનેજ સોંપું છું.

પુણ્ય મુનિ સંસ્થાની દીક્ષાની કે વાવડા જૈન ધર્મની એ કેમજે અણે આગળે નાસેરીહેસના કરાવી હોવ તો તે આ ત્રીપુટી મુનિરાજને જે એવું મારું મનવ્ય છે. જેટલું નહિ પરંતુ તેમની અયોગ્ય પ્રજા અને પ્રતિજ્ઞાથી અવિચમાં પણ જેનો ધર્મથી વિમુખ થગતો સંભવ હોવાથી આ ત્રીપુટી જૈન શાસનની ગેરસેવા કરી રહી છે. એ વાત તેઓ સમજે અને પોતાની પ્રજામાં ઘડતો મુધારો કરે જેમાં જૈન ધર્મને જૈન સમાજને અને સાધુસંસ્થાને બધાને લાભ છે.

છેવટે સંધનપુરની જૈન જનતાને મારે જાણવું જોઈએ કે સાધુનાં વેશમાં રહેલ કલેશ અને કંકાસની મતિ તમારા આંખજે આવે છે સરિ છવ કહું શાસન રસીનો સિદ્ધાંત કેળવમાં રાખીને સવિ છવ કહું કેમેશ રસીના કાર્યો કરનાર મુની તમારા આંખજે આવે છે. સુંદર આપવાન સૌથીના બેરે તમને તે આડે રસ્તે દોરે જોયા સંભવ છે. માટે હું બલ જતી ધરું છું અને તમને એક સ્વામીભાઈ તરીકે ચેતાવું છું કે તમને મુખ જનાવે તો મુખ જનવાની ના કહેજો તમોજ શાસન પ્રેમ એમ કહી સંધનપુરમાં રહેતા અન્ય માણસોને દાડકાનો માળો કહી તમને આપસ આપસ લગાવે ને ચેતી જાએ અને લકવાની ના કહેજો શાણા અને સુઠ જની જુદીને ઉપયોગ કરેજો અને દુનીઆને દેખડી આપવે કે કહી અને શાણી સંધનપુરની જૈન વસ્તી રામવિજયના પંખમાં ન ફસાઈ. જાણ લાઈઓમાં લાવું, આવડવું, મારામારી કરરી અને તે પણ ધર્મના પવિત્ર નામે એ સુઠ માણસનું નહિ પણ પાગ-હોતું કામ છે. જેવટ ફરી પ્રેમથી વિનવું છું કે સંધનપુરના જોનો! સાવધાન!

પરમાત્મા સોને સદશુદ્ધિ જણે!

આ પત્રિકા અંબાલાલ આર. પટેલે 'સ્વદેશ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ગાયા બીહાર, મરજીદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ માં છપી અને જમનાદાસ અમરવંદ ગાંધીએ નં. ૧૮૮, અટાઇવાળા બીહારીંગ, મરજીદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ મધેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૨ જી.
અંક ૨૩ મા.

સંવત ૧૯૮૭ ના જ્યેષ્ઠ વદ ૮
તા ૦ ૮-૬-૩૧

કુટક નકલ :
૦૫ આનો.

ગોડીજના દેરાસરના દ્રુસ્ટીઓના

જવાબ.

મુંબઈ, તા. ૧૧ મી માર્ચ ૧૯૧૧.

મેસર્સ જીન સી. દલાલ એન્ડ કું. લેખ

મેસર્સ ઝવેરી એલ. મંજુભાઈ સવાઈચંદ અને મીનજી વડીયા.

બ્હાલા સાહેબ,

તમારા ગયા મહીનાની તા. ૨૬ મીના પત્રના સંબંધમાં અમારા અસીયો મેસર્સ મોહનલાલ હેમચંદ, નેમચંદ અબેચંદ, રતનચંદ તલકચંદ, કરજુરચંદ નાનચંદ, મોતીચંદ છં. કાપડીયા, હીમતભાઈ ન્દાલચંદ અને મણિલાલ મોતીલાલને અમે મળ્યા છીએ અને તેમના તારફથી અમને નીચે મુજબ જવાબ આપવાની સુચના કરવામાં આવી છે.

આ ચેરીટીની સ્થાપનાના ૧૫૦ ઉપરાંત વર્ષોથી અમેલ હોવા છતાં આ ચેરીટીનું ટ્રસ્ટીઝ હજી સુધી કરવામાં આવ્યું નથી એમ તમે કહો છો તે તદ્દન ખરેખર છે. અમે જણાવીએ છીએ કે બધારે આ ચેરીટી અસ્તિત્વમાં આવી ત્યારે ટ્રસ્ટીઝ કરવાનો જરા પણ વિચાર હતો નહિ અને આવી ચેરીટીઓમાં કોઈ ટ્રસ્ટીઝ કરવામાં આવ્યું નથી.

એમ છતાં પણ આખરે વિશેષમાં એ પણ જણાવવું જોઈએ કે આ ચેરીટીઓની વ્યવસ્થા ટ્રસ્ટીઝના પીરણેજ કરવામાં આવે છે, બધા હિસાબ રીતસર રાખવામાં આવે છે; અને ચેરીટીની બધી મીલકતનું રોકાણ રચાવર મીલકતમાં અથવા તો સમગ્ર સીક્યુરીટીમાં અથવા તો સેન્ટ યા ચાંદીમાં અથવા તો બેંકમાં શીક્સ ડીપોઝીટમાં કરવામાં આવે છે, અને દર વર્ષે કુલ હિસાબ વિશ્લેષ દેવસુર સંબંધી મીટીંગ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવે છે. વિશેષમાં અમે એ પણ જણાવીએ કે અમારા અસીયો રીતસરની મેજનના તૈયાર કરવાનો અને તે કાયદેસર મણામ તેવા થોડા પગલાં લેવાનો વીચાર કરી રહ્યા છે.

અમે તમને જણાવીએ છીએ કે ટ્રસ્ટી મંડળની તેમજ સમસ્ત સંબંધી સહાયોના બધા અહેવાલ રીતસર રાખવામાં આવે છે. અમને ટ્રસ્ટીઝ કરવાની બીલકુલ જરૂર લાગતી નથી પણ ઉપર જણાવ્યા મુજબ ટ્રસ્ટીઝના સર્વતથો આવી જાય તેવી એક મેજન કરવાની છે. આ ઉપરથી તમે અમારી સાથે સંમત થશો કે રીતસરનું ટ્રસ્ટીઝ કરવાની ખાસ જરૂરીઆત નથી, મજકુર ચેરીટીના હિસાબો છપાવવા અને પ્રગટ કરવા સંબંધમાં તમે જણાવે છે કે મજકુર હિસાબો છપાતા નથી તે વાત તદ્દન સત્ય છે પણ હિસાબો રીતસર અને નીચમીત રાખવામાં આવે છે અને દર વર્ષે સમસ્ત

સંબંધી સહાય સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવે છે અને આ ચેરીટીમાં હિત ધરાવનાર કોઈ પણ વસ્તુ તરફથી પુછાતા પ્રશ્નોનો જરોજર ખુલાસો કરવામાં આવે છે અને હજી સુધી ચેરીટીના વહીવટની વ્યવસ્થા તેમજ પ્રમાણીકપણા વિશે કોઈએ કદી પણ શંકા ઉઠાવી નથી. સંબંધી સહાયમાં હિસાબ રજૂ કરવામાં આવે છે ત્યારે સંબંધના સંબંધોને પુરતી તપાસ કરવાનો કે સવાલો પુછવાનો પુરતો અવકાશ મળતો નથી એ પ્રમાણેના તમારા અભીપ્રાય માટે અમે મળતા થતા નથી ખરી રીતે અત્યાર સુધીમાં અમારા અસીયોએ આ સંબંધમાં કોઈપણ ખતની ફરીયાદ સાંભળી નથી. સમસ્ત સંબંધી સહાય મળે ત્યારે તેની સમક્ષ હિસાબ છપાવવાનો લગતી આગત રજૂ કરવા સામે અમારા અસીયો ને કોઈપણ ખતનો વાંધો નથી અને જો સંધ અમારા અસીયોને કોઈ કુદમ કરશે યા સુચનાઓ આપશે તો તેઓને તે મુજબ અક્ષર સદ્ અમલ કરવાને કોઈ ખતનો વાંધો રહેશે નહિ.

વહીવટની ચેરવ્યવસ્થા સંબંધમાં અથવા તો વહીવટદારોની ગલતીએ સંબંધમાં તમારા અસીયોએ કરેલા અક્ષેપ જલ્દી ગોળ ગોળ માધ્યમમાં હોઈને તેનો કોઈપણ જવાબ આપી શકાય નહિ અને ઇચ્છીએ છીએ કે અમારા અસીયોને જવાબ આપવાની જરોજર તક મળે એટલા માટે ચેરવહીવટ કે ગલતીએ સંબંધમાં તમારા પત્રમાં વધારે ચોક્કસ દલીલો રજૂ થવી જોઈતી હતી અત્યારે તો તમારા અસીયો કરેલા અક્ષેપોનો સદંતર છંકાર કરે છે એટલેજ ઉત્તર બસ છે.

અમારા અસીયોએ પત્રમાં રામવિભુજના અમુક સ્થિતિને આ ચેરીટીના મકાનમાં આવવાના અને રહેવાની રજા આપી છે તે પ્રકારની તમારી ખબર સાંભળી નથી. આ બાબતની વધારે નિખતર તપાસ કરતાં અમને માલુમ પડે છે કે ટ્રસ્ટી મંડળે અથવા તો કોઈપણ ટ્રસ્ટીએ તે સ્થિતિને તેવી રજા આપી નથી અને અમને એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે આ પ્રમાણેની તમારી ખબર સાંભળી નથી. માત્ર એક ટ્રસ્ટી મુંબઈથી દુર હોઈને તેની પાસેની માહિતી અને મેજવી શકયા નથી પણ અમને ખાતરી છે કે આવી રજા આપવાની જરાગદારી કોઈ પણ ટ્રસ્ટી લે નહિ. અમે એ પણ તમને જણાવીએ કે આ સંબંધમાં કોઈ પણ ખતનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો નથી. બીન્ન બીન્ન પક્ષો તરફથી પરસ્પર વિરોધી અરજીઓની નોંધ લેવામાં આવી છે અને ટ્રસ્ટી મંડળે એક સરેરાશ તરીકે કોઈપણ બાબતનો પણ લીધો નથી અને અમે આસા રાખીએ છીએ કે આ દલીલતથી તમારા અસીયોને બોડ ટ્રસ્ટી મંડળના પણ સંબંધી પુરતો સંતોષ થશે.

વધુ માટે જુઓ પાનું ૪ યુ.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

યુવાનો કે જરીપુરાણુ છુટા બાવાઓનું મંડળ. ?

શાસન સેવા કે ચેલાઓની ફેક્ટરી-ભરમગ્રહ પુછડું પછાડે છે ?

સોસાયટી સંમેલનના સ્વાગતનાં બાપજીની આહી સમાલોચના.

સારા સોસાયટીમાંથી પોતાના પત્નીના (૧) પગલાંના પ્રભાવે વિદ્યાર્થીનીનું માન મેળવી ચુકેલા અને ભાર ગાદ અમદાવાદમાં ભારોલા પેલા કહેવાતા ધી એલ ઇન્ડીયા (૧) વગ મેન્સ(૨) જૈન સોસાયટી સંમેલનનું અધિવેશન ભરાઈ ગયું. સ્વાગતાપ્ત અને પ્રચુરના બાપજી વચાઇ ગયા. સોસાયટીની ચત વર્ષની કાર્યવાહીથી વાફાગાર વ્યક્તિઓને એ બાપજી અને કાર્યવાહી છેક જ નિરસ અને નિરાશાજનક (જેણે આશા રાખી હોય તેને) બાપજી. બાપજીમાં રથાને રથાને મેન્સરોની ફિચ કારકિર્દીની બાવ્ય આત્મપ્રશંસા ગવાઇ તેમના મુખ્ય-પણુના, સાહેરતાના અને સર્વ ઇવ ઉપરના પરાપકરિષણુના અમાપ બાપજી પુકાયા. જે સંસ્થાએ હેલ્લા ચાર વર્ષમાં ચાર ડઝન સાધુઓ ખતાવ્યા અને સદા ગણુ ડઝનને પાછાં થર ભેમાં કયાં-એમાં જ એના કાર્યની ઇતિયા ચઇ ગય છે. એ સંસ્થામાં નથી સકલ દિનના સમસ્ત યુવાનોનું પ્રતિ-નિધિય કે નથી તેમાં યુવાનોની હાજરી કેવળ ધર્માન્ધ, અજ્ઞાન અને ઇલખમેવાળાઓનું જરીપુરાણું મંડળ-જેમાં સમાજના કેલ પણુ કાર્ય કરવાની ધગસ, ઉત્સાહ કે જોમ વિશ્વાસ નથી, જેને જહાવરથાનો સિધિલ અને પ્રાણુનાસક એરી પવન લાગેલા છે, જે જહ અને અસકત હેલ ધીમની લાકડીએ દોરવડ રહી છે, જે હુંકમાં કહીયે તે અમુક સાધુની અનિષ્ટ અને શાસન વિષાતક આકાંક્ષાઓને પેપરા તેનુ દલાલ મંડળ બની ચેલાઓ પૂરા પાડવાની ફેક્ટરીરૂપ બની રહી છે. જે આવા શાસન-નાસક સાધુઓને છુલ રાખવા જૈન સંસારમાં ભર્ષકર દાવાનળ સળગાવી રહી છે. જૈન સમાજમાં પક્ષાપક્ષીનું ભર્ષકર અંજ વાત ઉછું કરી ધર્મના નામે અધર્મનો ફેલાવો કરી રહી છે, એવા અસત્ય નામધારી મંડળના ચત વર્ષની કાર્યવાહી તપાસતાં માણુમ પડે છે કે તેણે રથાને રથાને સારા દિનમાં માલીપ્રદાનો, અધ્યાઓ, પક્ષા પક્ષીઓ અને સંલેપમાં સમાજ અને ધર્મના અધઃપત-તનું જખખરમાં જખખર પ્રચાર કાર્ય કરેલું છે. આ ચાર વર્ષ પહેલાં સમાજ પોતાની પ્રાચીન ઉત્તર સ્થિતિ ઉપર નહોતો એ વાત ખરી, તેને પુર્વની જાહેજલાલી પ્રાપ્ત થયેલી નહોતી એ વાત પણ સચી છતાં સમાજમાં એક સર્પી હતી, આંતર વિમદ ન હોતાં અને ભાઈ ભાઈઓ વચ્ચે કલહ અને વૈમનસ્ય નહોતાં. પરંતુ જખધેથી આસ કરીને રામચિત્ત અને એવા

અન્ય સાધુઓએ ચેનકેન પ્રકારેલ પોતાની ટોળકી વધારવાની ધેલછા અને સ્વચ્છંદ જલિ ધારણુ કરી અને શાસનનો નાશ કરવા આવી સોસાયટીઓ જખધી તખરથી સમાજ અને ધર્મના મુલ્યધંડના ડંકા વાગી રહ્યા છે. જેનેતરોમાં પ્રતિજ્ઞાની હાનિ અને નિન્દા થવા લાગ્યા છે. અને સમાજના સાચા કાર્યકરોને ઉતારી પાડી સમાજની પ્રગતિનું કાર્ય વેડરી નાંખી સમાજને અધિગતિની ચતામાં ધેલવા માંડયો છે. બાવિખમાં સમાજ અને ધર્મનો એ નાશ ઉપસ્થિત થશે તે તે આવા કુલ્લક, સ્વચ્છંદ અને અધર્મી સાધુઓ અને તેના મેન્સટોથીજ થશે એમાં રજમાય શંકાને રમાન નથી.

સ્વાગત મંડળના પ્રમુખે બહું હુંકમાં પતાવડું છે. ઉઠે શો ખતાવવા છે કાંઈ અને કાર્ય કરવાં છે કાંઈ શાસ્ત્રમાં શ્રદ્ધા અને તીર્થ રક્ષાનો ઉદ્દેશ જે સર્વ જૈનોને માન્ય હોઇ શકે તેના આકા નીચે ચેલાવર્ષક ફેક્ટરી ચલાવવી અને સમાજની ઉત્પતિના કાર્યો કરનારાને બાંડવા આ કઇ જાતની મનોદશા ? શી મહાવીર સ્વામીએ અવસરિષ્ટી કલ સર્ગથી બાવિખ બાપજી તે શું ખરું પડતું ગય છે ? અથવા તે આ બધું ભરમગ્રહના પંછડનું જોર છે ?

તેમની ચત વર્ષની કાર્યવાહીની નોંધ તરફ ડિપ્લિયાત કરતા મુખ્યતઃ જણુશે કે તેમણે વેડારાની કારાસમાચાં આવેલા અયોગ્ય દીક્ષા પ્રતિજ્ઞાના ખરડા સંબંધમાં એક નિવેદન તૈયાર કરેલું, ભારતવર્ષના એકસો ગામેમાં પૂજા બખાવી, આંત્રીઓ રચાવી અને ત્યાંના આવકસમુદાયને તે વાંગી સંભળાવી (અણે કે તેમની હવાલી ન હોત બગવાનની પૂજા કેણુ બખાવત ? આંત્રીઓ અદસ્ય ચાત !) પેરખંદરની સાધી બાગતમાં અયોગ્ય દીક્ષાનું સમર્થન કરી કવલ વધાર્યો; સાધીઓ અને સાધુઓના કેસો લડવા (સમાજના નાણું યોગ્ય રરતે વેડક્યાં !) કાઇ અન્ય સંસ્થાએ ખોલેલ જૈન સદિત્ય પ્રદર્શનમાં પોતાની જાહેરાત કરવા ગણુ વિત્તો મૂકીને સદિત્ય પદર્શનને સ્ફળ (કે નિફુન ?) જતાવડું અને છેવટે સમાજને અરજો માર્ગે દોરી દીક્ષાનો ડંકો (૧) વગાડવાની ઉદ્દેશિયા કરી.

છે આમાં કેલ પણુ હેમણે તીર્થની ઉદ્ધારણુનો પ્રન છણુયો ? જનપ્રસારની વાત ચર્ચાઇ ? સમાજ અને ધર્મની સુધારણુના તેને પરમેન્નતિના દિખરે લઈ જવાના જખસંત દિશા સૂચનો થયાં કે દ્રશ્નિનિદુઓ રણુ થયાં ? આ સર્વ ધાંધે અને ખલે મનવર્ષમાં બાપજી અકાલીસ મેલા મંડળ, આ વર્ષે બાપજી અકાવતની સંખ્યાએ પહેાંચતુજ જોધએ અને બાપજી રસ્તામાં નિપ્ત કરે તેને દરકોલ પ્રવતને દ.ખી દેવા-મેટલીજ વાત કરીને વિખેરાયા હેત તે જહર સમાજને સત્ય વસ્તુસ્થિતિનું દિગ્દર્શન થત, અને સંસ્થાનું પ્રમાણુક-પણું સાગિત ચાત. તેને ખલે ધરપરમ પ્રસ્તુવનિત અદેરૂપમ અદેર ખનિનો મુદે રણુ કરીને છુલ પડ્યા તેમના ઉદગારો તે બવલુ કરો—“ છેલ્લા ચાર વર્ષમાં અદેરોતિ (એક મિનિટ પણુ ઉંધ આવી નથી ?) શાસનની સેવા (૧) કરી શાસન સેવક (૧) સંસ્થાનું નિદે મેળવી ચુકેલી (તેમની ફેલએ બાપજી) તેની શાસનસેવા જખખહેર છે. (અરે વિખની જહાર ફેલાતી ગય છે) બાપજી બધાએ શાસન સેવાની મંત્રણુઓ કરી શાસનના પ્રત્યેક અંગની સેવાની યોજનાઓ ધડી કાઢી તેનો વયાશકિત અમલ કર્યો છે તે બાપજી સારી રીતે અધીયે છીએ. (સ્વપ્નું આવ્યું હશે !) આ શખ્ડોમાં કેટલી બધી આત્મ પ્રશંસા છે અને સત્યથી વેગળા બીનજો ગણુ થઇ છે ?

ભાવજનો એક તૃતીયાંશ સાથે અત્યંત આત્મપ્રસન્નતા અને વાદિયાત ઉદ્દેશીની ગણનામાં પ્રવેશ્યા છે. બીજી તૃતીયાંશ અમદાવાદની પ્રાચીન જાહેરશાળીના વર્ણનમાં વેકામ છે અને ત્રીજી તૃતીયાંશ પોતાના સ્વધર્મી બંધુઓને માલી પ્રદાનમાં અને ચાકા તંત્રના કુર્તાની માફક સોસાયટીને માથે ઝાંઝુમટી કરી જવાબદારીની શસ્ત્રીમાં ખલાસ થાય છે.

તેમના વચનાપત્રો કેવા અસંખ્ય આશ્ચર્યોથી અને અહંભાવથી ભરપૂર છે તેનો ચિહ્નો જૈન ધર્મની સામે બે સુરા અવાજે નીકળી રહ્યા છે. શાસ્ત્રોની સામે બેક ઉદ્ઘાવવાની પ્રવૃત્તિઓ આદરી કુવામાં પડી પોતાને વિનાશ કરાઈ રહ્યા છે. મુમુક્ષુ આત્માઓના આત્મવિશુદ્ધિના એ માર્ગમાં પાંચ પ્રમાદને વશ થયેલા, તત્ત્વની અભિજ્ઞ જૈન કુટુંબમાં જન્મ લેવાથી પોતાનામાં જૈનધર્મની ગંધ ન હોવા છતાં જૈનત્વ છે એમ માનનાર તથા અદારે પાપ રચનાક સેવતા કેટલાક અજ્ઞાતી આત્માઓ વિદિના નાખવા અથવા અકેસ મૂકવા તૈયાર થયા છે. આવા વાદિયાત અને એકાદમ વચનો પ્રમુખના મોઢામાં શોભે છે. આ શબ્દોથી એવો ભાસ થાય છે કે પ્રમુખ સાહેબ અને તેમની આ ટોળકી તદન અપ્રમત દશામાં છે. તત્ત્વની અજ્ઞતા પછી અધ્યકાર છે તેમના હાકેદાકમાં જૈનત્વ કરી કોઈને બોલે છે, એક પછી પાપ રચનાકથી દૂર નાસનારા છે, અન્યથી પરિપૂર્ણ છે. કુર્તામાં તેઓ સિદ્ધ, શુદ્ધ, મુક્ત સ્વરૂપ ફળથી આત્માઓ છે. શી કુદરત! શી નર્મો દંભ! આ ટોળકીના પાંચર જનો તદન દવાને પાત્ર છે, કારણકે તેઓ કયી શદીમાં વસે છે તેનું તેમને જ્ઞાન નથી. ધુરંતી દૃષ્ટિએ સર્વજ્ઞ સખી અને અધિકારજ છે. પ્રભુ! પ્રભુ! અમારા આ મુમુક્ષુ બંધુઓથી અમને બચાવો!

તેમના બાંધણમાં કમલે કમલે સુંધારકા અને શુધ્ધિમાનો તાંત્રી હરતું પ્રદર્શન થાય છે. "સાસન સામે ઝેરી પ્રચાર થઈ રહ્યો છે. આક્રમણો થઈ રહ્યાં છે, સાસનની હેલના થઈ રહી છે. તેનો અંતિકાર હો મહાનુભાવ! અમને બતાવો." આમ જણાતી અંતમાં સોસાયટીના લાગતા વળગતાઓને તેમણે જે અમુલ્ય ઉપદેશ આપ્યો છે તે જરૂર સોસાયટીના સભ્યોએ અમલમાં મૂકવા જેવો છે. "જૈનધર્મના નામે કોઈ પોતાનો સ્વાર્થ સાધવાની ઇચ્છા ન રાખે, મનમગતી રીતે મહાલલા અથવા સ્વપ્નકદને પોષણ શાસ્ત્ર ત્રિધ મનમગતી પ્રવૃત્તિઓ ન આદરે, લાલ્ચીલા વિલાસથી સરલ પ્રકૃતિના મંતુઓને આજીવન તેમના ઇશ્વરને આવકુળ હરાવી દેશની પેરણીઓ ન કરે." વગેરે સોસાયટીના લાગતા વળગતાઓ અને તેમના માની લીધેલા સંકુલો આજીવન અમલમાં મૂકે-એટલે અયોગ્ય દક્ષિણે પ્રચાર કરીને પોતાની જાડર-જમાલ વધારવાનો સ્વાર્થ સાધવાની ઇચ્છા ત્યાજે, મનમગતી રીતે મહાલલા, કારત્તેને ઉંચા મુકી પુસ્તકના આધાર વગેરે વડા તંદા બકવાટ કરવાનું છોડી દે, લાલ્ચીલા વિલાસથી બિચારા ભોળા જીવકાંઓને-જાણત જોતને આંજી અવશે રંરેને ચઢાવવાનું બંધ કરે, આવક ધર્મમાં દદ કરી તેમને વિનાશ કરાવી તેમને જ્ઞાન હરાવી દેવાની પેરણીઓ ન કરે તે અવરજ પ્રમુખના વચન પ્રમાણે સાસનને વિગ્રહ વાવટો કરે સોસાયટીના બંધુઓ! કોઈ વિચારશોકે! તમારા પ્રમુખના વચનો આપ-કરેશોકે! સમાજ અને ધર્મમાં તમારા કલહો ધુસડાત બંધ થશે કે? અને આ મહિત તેમજ પરહિત સાધશો કે? જોઈને વો દિન કહાં કે મીપાંકા પોપમે જુ...કમી બી નહિ જૈન જાનિત! જાનિત!

રામવિજય સામે વિરોધના ઠરાવો.

અમદાવાદ જૈન યુવ લીગની એક કાર્યવાહક સભા તા. ૨૫-૫-૩૧ ને સોમવારના રોજ ઝવેરી મુળચંદ આશા-રામ વેસટીના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી જેમાં નીચેના ઠરાવો સર્વાનુમતે પસાર થયા હતા :

(૧) અમદાવાદ જૈન યુવ લીગના માહત્તમની શ્રી શાન્તીલાલ સોમચંદ સાહનું અવસાન થયું છે, તે બદલ આ સંસ્થાની કા. વા. સમિતિ ખેદ દર્શાવે છે અને તેમના આત્માને શાંતિ મળે તેમ છાંછે છે સાથે તેમના કુટુંબની દીકરીનીમાં દીક્ષાસાથ બર્ષો જામ લે છે.

(૨) મુનિ રામવિજયના પાટણમાં પ્રવેશ સમયે ત્યાંના શ્રી સર્થે પોતાના મોઢા અને પ્રજીવની રક્ષા માટે જે પ્રવર્તે કર્યા તે બદલ તેમજ તે પ્રસંગે ધર્મીઓની દિલક પ્રજાવનાને વધાવી લીધી તે બદલ ત્યાંના શ્રી સંપદને મુખારકબાદી આપે છે અને જણાવે છે કે વડોદરા રાજ્યમાં યોગે દિવસે આવા બનાવ જને તેની રાજ્ય ખંખર ન હોય તેો સુધેદ અને શાન્તિ ભાળવાનો ઘણો કરનાર કોઈપણ સરકાર પોતાની સત્તા અસ્તિત્વમાં છે એમ પ્રબ્ધ માની શકે નહિ. તેથી રાજ્યના અમલદારો આ બનાવની તપાસ કરે અને યોગ્ય ચુનંદમારને તે બદલ ચેગ્ય નક્કી કરે.

શ્રી ભાવનગર વિજયધર્મ પ્રકાશક સભાની તા. ૩૧-૫-૩૧ રવિવારના રોજ મળેલી જનરલ મીટીંગનીયે મુખ્ય ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કર્યા હતા.

ઠરાવ.

પાટણમાં મુનીશ્રી રામવિજયજીના પ્રવેશ સમયે તેમના આગમન સામે શાંત અવરોધ દર્શાવનાર બહેર જનતા ઉપર આજેલા સહી પ્રકાર સામે આજરોજ તા. ૩૧-૫-૩૧ ના રોજ મળેલી શ્રી વિજયધર્મ પ્રકાશક સભાની જનરલ મીટીંગ પોતાનો સખ્ત વિરોધ જાહેર કરે છે. અને દદતા પૂર્વક માને છે કે મુનીશ્રી રામવિજયજીને પાટણના જૈન સંપદનું આમનજી નહી હોવા ઉપરાંત મોટા ભાગનો વિરોધ છતાં પાટણમાં તેમને પ્રવેશ થવાથી ઉપરનું બેલનક પરીણામ બનવા પામ્યું છે. માટે મુનીશ્રીને વિનંતી કરે છે કે તેઓ પોતાની અયોગ્ય પ્રવૃત્તિમાં સુધારો કરે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય.

સારાભાઈ મળભાઈ મોદી લેાન-સ્કોલરશીપ ફંડ.

ઉપરોક્ત કમીથી ચંચળ સ્થેતાનર મર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થીઓને અગ્રેષ્ઠ યોધાથી સાનમા ધોરણ સુધી અભ્યાસ કરવા, દેશી અગ્રેષ્ઠ વેદક શીખવા, તેમજ કળાકોશલ્ય, પ્રેમ, ક્રોધાશી, ઇર્ષા, વીર્યજી, વિગેરેના કામ શીખવા વગર જ્ઞાને બોનરૂપે સહાય કરવામાં આવે છે. મદદ લેવા ઇચ્છનારે જોતરરી સંકેટરીને મેવાળીયા ટેન્કેસ, આન્ટરેસ, મુંબઈ લખવું.

શ્રેષ્ઠ મેધલ સોજપાળ ઉચ્ચ ધાર્મિક શિક્ષણ સહાયક ફંડ સંબંધી વક્તવ્ય.

ઉપરોક્ત ફંડ સંબંધી યોજના યોગ દિવસ અગાઉ પ્રસિદ્ધ કર્મ છે. તેના સંબંધે ઉદ્ઘોષ કરતાં જે વિચારો અમોને ઉદભવ્યા છે તે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની જનરલ કમીટીની બાજુ અને યોગ્ય અમલ માટે રજુ કરીએ છીએ. આવા સમયમાં ઉચ્ચ ધાર્મિક કેળવણી સંબંધી યોજના માટે રૂ. ૩૦૦૦૦ જેની નાદર રકમ શ્રી વિદ્યાલયના કાર્યવાહક સમક્ષ ધરવા મટે શ્રીયુગ શ્રેષ્ઠ મેધલ સોજપાળને અમે અંતઃકરણ પૂર્વક ધન્યવાદ આપીએ છીએ. આવી ઉચ્ચ દાન-શક્તિ અનુકરણ બીજા સ્ત્રીઓ કરે તે ધાર્મિક કેળવણીના પ્રતિ સહાયક નિકાલ થઈ જાય હવે યોજના સંબંધી વિચાર કરીએ:—

યોજનાના ઉદ્દેશનો વિચાર કરતાં એમ ચોક્કસ જણાય છે. કે રૂ. ૩૦૦૦૦ જે ફંડ આવા ઉદ્દેશનો અમલ કરાવવાને બહુ નાણું થઈ પડશે. કારણકે માત્ર નવા ત્રીસની પરીક્ષાઓ માટેના વર્ષે કાલમાં આવે તેઓ અને ધાર્મિક શિક્ષકોના પગાર પણ ન જણીએ તેઓ માત્ર ૧૦૦ વિદ્યાર્થીઓને માસિક રૂ. ૧૦૦ જેની રકમ સરકારે આપી શકાય તેમ છે. એટલે એકજ વર્ષમાં દસ વિદ્યાર્થીઓથી પ્રથમનો વર્ગ શરૂ થાય તે પણ બીજા વર્ષમાં પ્રથમના પછીના દાખલ થતા વિદ્યાર્થીઓ માટે શક્તિ આપવાનું બની ન શકે કારણકે બધી શક્તિઓ દ્વિતીય કક્ષામાં આવેલા વિદ્યાર્થીઓમાં જ પલાસ થઈ જવા પામે જે સંભવિત છે. આવી સ્થિતિ હોવાને લઈને બીજી પરીક્ષાઓ માટે યાતો અર્થ માગીને અમલ માટે પ્રયત્ન થશે અમે તે અશક્ય વત્ત લાગે છે.

આ યોજના સ્વીકારી લેતાં વિદ્યાલયની કાર્યવાહક સમિતિએ પૂર્વ પૂર્વ વિચાર કર્યાં નથી એમ અમારું નમ્ર મતલબ છે તે નીચેની બાબતો ઉપરથી સ્પષ્ટ કાઢીને રજૂ સમજાઈ જશે.

પ્રથમ તો ઉપરોક્ત યોજના અમલના વિદ્યાલયના બંધ રજુ નીચેની બાબતોમાં વિરોધ કરે છે.

૧. યોજનાનો હાલ લેતાં વિદ્યાર્થી યોજના અંતઃકરણ માટે વિદ્યાર્થી શક્તિ લઈ શકશે અને તે વિદ્યાલયના દેવા પેટે તે પૈકી કંઈ રકમ લઈ શકશે નહિ. જ્યારે ચાલુ બંધારણમાં વિદ્યાર્થીને ક્યાંયથી શક્તિ લેવાની મનાઈ કરવામાં આવે છે અને તેવી શક્તિ લેનાર, ઇન્જિનિયર વિદ્યાર્થી ઉપર આપતી દેખરેખ રખાય છે.

૨. અત્યાર સુધી ઉચ્ચ અવધારીક કેળવણી લેવા છતાં મેટ્રિક પોરણ પાસ થયેલા વિદ્યાર્થીને જ વિદ્યાલયમાં સ્થાન હતું જ્યારે આ યોજનાની કેળવણી લાલેલા વિદ્યાર્થીને માટે આ યોજના માટે વિદ્યાલયમાં સ્થાન રહેશે, આ બે જુદી જુદી દક્ષિણના વિદ્યાર્થીઓને એક સરવાળા આશ્રય તથા લાવવાથી શુદ્ધ શિક્ષક આવશે તેનો મંજૂર પૂર્વ વિચાર થવો પડે છે જન્મેની રહેણીકરણના તકાવતેના પણ વિચાર કરવો પડે છે આવા નાના વિદ્યાર્થીઓ વિદ્યાલયમાં દાખલ

કરવાથી સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટની જવાબદારી પણ થણી વધુ થઈ પડશે તે તો નિરિવાદ છે. બંધારણમાં ક્યા વિદ્યાર્થી અને કઈ વયે દાખલ થઈ શકે તેનો ફેરફાર કરવો પડશે તે પણ ચોક્કસ વાત છે.

૩. અત્યાર સુધી વિદ્યાર્થીઓ માટે ધાર્મિક વર્ગમાં દાખરી આપવી તે અવરજવર હતું અને તે માટે બહોળા બાર મુકામાં આવેલા છે. જ્યારે આ યોજનાના વિદ્યાર્થીઓને તે અવકાશ કરવાની આવશ્યકતા ન હોય તે લઈને અમુક વિદ્યાર્થીઓ માટે ધાર્મિક વર્ગો અને બીજા માટે નહીં એવી સ્થિતિ થવાની જ.

યોજનામાં શ્રી વિદ્યાર્થીનીને દાખલ કરવા માટે કમિટીને આધીન રહીને નિર્ણય થઈ શકે તેમ છે તેને દાખલ કરવામાં આવે તો તેના માટે શ્રી પ્રમુખ થઈ શકે તેમ છે તેને વિચાર કરવા યોગ્ય છે. સી. બે. બહુમતી. (અપૂર્ણ.)

એક વધુ સાધુ સંસારી.

મુનિશ્રી હરવિજયજી જેમણે રામવિજયજી પાસે સુરત મુકામે દિક્ષા લીધી હતી તેણે સાધુ વેશ છોડ્યો છે. તેઓ મારવાડમાં ગામ બીજેવાના રહીશ હતા ને મૂળનામ હિમત-મલજી હતું અયોગ્ય દિક્ષાના હિમાયતીઓ હજી પણ નહિ વિચારે.

૧ લા પાનાથી ચાલુ.

તમે જણાવો છો કે દુરંદી મંડળમાં એક નાદાર દુરંદીને રાખવામાં આવ્યો છે. એ જાગતમાં અમે તમને જણાવીએ છીએ કે એ દુરંદીને તેની જગ્યા ઉપરથી નાદાર થવા પડેલાં રાજાના મુખે આપેલું હતું અને એની નાદારીમાંથી એને છુટકા મળ્યા બાદ તેની દુરંદી તરીકે ફરી નીમણુંક કરવામાં આવી છે અને એટલું રજૂ છે કે નાદારીને લીધે કાંઈપણ દુરંદી ફરીવાર મુદત વચાની નાલાવકાત ધરાવતો નથી.

તમારા પત્રના છેલ્લાથી આજના પેરેગ્રાફના ઉત્તરમાં જણાવવું કે મુલેદ સન્તિના કે.ઈ.પણ રીતે અંજ ન થાય તેવી સંભાળ રાખવા માટે અમારા અસીલો જને તેટલી દોરણ કરી રહ્યા છે અને દુરંદી તરીકે અને તેમજ એક તરીકે તેમની જે દુરંદી છે તે અનુસાર આવા સન્તિના જાનને અટકાવવાને બદલે પ્રયત્ન સેવી રહ્યા છે અને કોને સતિય થઈ તે પ્રમાણે આપી પરીસ્થિતિની નીચેના લાવવાની ઉમેદ રાખે છે.

અમારા અસીલોની આ બાબતની સાચી નિષ્ઠા અને કોઈપણ શંકા ન હોવાથી શકે તેવી તટસ્થતા સંબંધમાં અમે તમને ખાતરી આપીએ છીએ.

આમ છતાં પણ તમારા અસીલો બીજા વધારે પડતાં લેવાનો કે એડવોકેટ જનરલ સમક્ષ આ જાગત રજૂ કરવાનો ઇરાદો રાખતા હોય તો આ પત્ર તેને લેવાવવાની અને તમારા પત્રમાં કરેલી સૂચનાઓ અને આલેખો સંબંધમાં ખુલાસો કરવાની અમારા અસીલોને તક આપવાની અમે નિર્ણય કરીએ છીએ. અમારા અસીલો એડવોકેટ જનરલ સમક્ષ બધી દલીલો રજૂ કરવાને બહુ ખુશી છે.

તમારા વિશ્વાસ

સડી મોનીંગ ઓન્ડ ફેની દાસ.

ધી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઇન્ડિયા

ઇતિહાસની નજરમાં આપણું.

આ સંસ્થાનો સં. ૧૯૮૧ થી ૧૯૮૫ સુધીનો પાંચ વર્ષનો અહેવાલ અમોને મળ્યો છે. મજાકરે અહેવાલ તેની તા. ૧૮-૧૧-૩૦ ને દિને મળેલી વાર્ષિક બનરસ સભામાં રજુ થયા પછી હમણાંજ પ્રસિધ્ધ પામ્યો છે.

સં. ૧૯૭૮ માં રચાએલી આ સંસ્થાને હાલ ૪૬ મુ' વર્ષ ચાલે છે. આવતે વર્ષે તેને અડધી સદી પુરી થશે અને તેનો સુવર્ણ મહોત્સવ ઉજવવાનો પ્રસંગ આપશે આશા છે કે આ જુનામાં જુની અને અનેક વખતે જૈન સમાજની પ્રતિનિધિ સંસ્થા તરીકે કાર્યો કરવાની પ્રતિષ્ઠા પામેલી સંસ્થાનો આવશે આનંદદાયક મહોત્સવ તેને હાજરે તેવી રીતે ઉજવવામાં આવશે.

જૈન સમાજમાં ત્રણ મહાસંસ્થા છે. (૧) શ્રી જૈનસ્વે-તાંબર કોન્ટ્રી-સ, (૨) શ્રી આશુદેવ કલ્યાણજી અને (૩) આ એસોસીએશન. પ્રથમની બે મહા સંસ્થાઓના કાર્યોમાં મદદ કરવાનો ઉદ્દેશ આ એસોસીએશનના સ્થાપના ઉદ્દેશોમાં આપેલ કહે છે. તે બહુ અર્થસૂચક છે. આ ત્રણ મહા સંસ્થાઓનો સહકાર સમાજને બહુ જરૂરી છે અને તે શિરોચી રહે તેજ પ્રાર્થના છે.

આ એસોસીએશન સાથી જુની એ વાત ખરી અને કોમની પ્રતિનિધિ સંસ્થા તરીકે તેણે અનેક વખતે કાર્યો બજાવ્યા તે પછુ ખરૂં, પરંતુ જર્ણસુધી પ્રથમની બે મહાસંસ્થાઓના બંધારણોની પેઠે આ એસોસીએશનના બંધારણમાં પ્રતિનિધિ તત્વ હાજલ કરવામાં ન આવે ત્યાંસુધી, તે મહાસંસ્થામાં આજ સુધી તેની ખામી રહી છે અને રહેશે. જૈન સમાજના જુદા જુદા મંડળો કેટલેક પછુ બ્યવસ્થાપૂર્વક આ એસોસીએશન સાથે જોડાયેલાં સર્વે મંડળોનું હેડરેસન બાંધી તે મુજબ આ એસોસીએશનનું બંધારણ સુધારવામાં આવે તોજ પ્રતિનિધિ તત્વ સંપાદન કર્યું કહેવાય. આખા સમાજની વતી કામ કરનાર સંસ્થાએ કોઇપણ પ્રકારનું પ્રતિનિધિ તત્વ સ્વીકાર્યેજ છુટકો છે. નહીં તો ભવિષ્યમાં આખા સમાજની વતી તે કામ કરી શકશે નહીં. અને કરશે તો સમાજ તરફથી બંધાઓ ઉત્પન્નમાં આવશે અને તેમ થયે એસોસીએશનની પ્રતિષ્ઠાને ધિક્કા પહોંચશે. ના- વોપસરેલને માનપત્ર આપવાના સવાલને અંગે આવશે વિરોધ એક વખત જોડાઈ કરવામાં આવ્યો હતો. આવે પ્રસંગ ફરીથી ન બને તે માટે, અગાઉથી ઉપાયો લેવા જરૂરી છે. પ્રતિનિધિ તત્વ સિવાય કે એકમરોની જગતી સંખ્યા સિવાય કોમનો એકમિત અગાજ રજુ કરવા જતાં અનેક અંતરણ્યો આવવા સંભવ છે માટેજ પાણી પહેલાં પેળ બાંધી લેવી યોગ્ય છે.

આ એસોસીએશને એક વખત લાંબી નિંદ્રા લીધેલી અને ૧૯૧૨ માં તેનો પુનરુદ્ધાર કરવામાં આવ્યો અને શ્રી રતનચંદ તલકચંદ માસ્તરે તે વખતે સંસ્થાના સેક્રેટરી તરીકે સારી સેવા બજાવી હતી. પાછળથી તેમણે રાજનામું આપેલું પરંતુ એસોસીએશનના ઉત્સાહી સેક્રેટરી શ્રી મનલાલ તુલચંદ શાહ વિદાયત બવાના હોવાથી ગત વર્ષે તેમની જગ્યાએ શ્રી રતનચંદ તલકચંદ માસ્તરે ફરીથી નીમવામાં આવ્યા છે. સેક્રેટરી પદ એકત્રાર ફરીથી સ્વીકારી એસોસીએશનની વધુ સેવા કરવાનું બીકું શ્રી ર. ત. માસ્તરે ઝડપું છે તે ખુશી થવા જેવું છે. તેમને આગેતો અનુભવ આ સંસ્થાની પ્રતિ બંધાવામાં જરૂર મદદ કરશે.

ઇતિહાસમાંથી-હમણાં જ ઇતિહાસ ઉપલબ્ધ છે તેમાંથી-આપણી કોમને માટે બે વાત તરી આવે છે. બીજી કોમની સરખામણીનો આ પ્રશ્ન નથી, પણ આપણી શુદ્ધિને અને આપણે મેળવવાના જ્ઞાનોના આ પ્રશ્ન છે. ઇતિહાસ આપણી કોમના બે વર્ષ પાડે છે. વેપારી જૈનો અને મુસદ્દી જૈનો અસખત એક વર્ષ જરૂર એવા નીકળે-નીકળે છે કે જેમાં બે વર્ષનો મેળ હોય, પણ એ ત્રીજા વર્ષમાંનો વેપાર તરફ ધ્યાન નાર, કે વેપાર ખાતર મુસદ્દી બનનાર, મુસદ્દી વા મુસદ્દીપણને મદદરૂપ વેપાર ખેડનાર વ્યાપારી એમ જેની વ્યક્તિ તેથીરીતે તેને પછુ ઉપલા બે વર્ષમાં વહેંચી દેવાય.

વેપારી જૈનોમાં કાકા, માણેકચંદ શેખદાર (જે વેપારી મુસદ્દી હતો) અને એવાં નામો આપણને જરૂર યદ્યપે છે. જ્યોત શેઠને માટે પછુ હજી ઇતિહાસ એવાજ છે એમ હમણાં સુધી માન્ય છે. પછુ શ્રી સુશીલે તેના પર નવો પ્રકાશ પાડ્યો છે. પછુ તે એક કયાની નજરે, વળી એમાં ઇતિહાસિક પુસ્તકો સળગાવીએથી આપણે જોઈએ તે અપાયો નથી, કારણકે ઇતિહાસમાં મોખી મોખી ત્રણેક નવસિકાઓ ખરી ચઢા છે. હતાં એમાંથી કોઈક નવીન ઇતિહાસ સાંપડે તેમ છે.

વળી જૈન પત્રમાં એકવાર જૈન વ્યાપારીઓએ દિંદના મહા વિમલોમાં-જેવણે કહાડિકા વિમલો, પંચાળના વિમલો વગેરેમાં-સરકારને સાથ દીધોના લેખ પ્રગટ થયાનું સ્મરણમાં છે. આજપછુ અપવાદે બાદકરતાં એક વેપારીકામ તરીકે આપણે દેશને બહુ વફાદાર નીવડીએ છીએ એ વાત સાચા જૈનને સાફ સાફ નકારવી પડે તેમ છે.

પછુ એકલા મુસદ્દી જૈનતનો ઇતિહાસ એથી તદ્દન ઉછડો જઇ એની ઉત્પત્તિ કોઇપણ કોમના ઇતિહાસને ટપી નમ્ય એવી છે. સાચી વાતો એ છે કે કોઇ પછુ મુસદ્દી જૈન દેશને કે હમને એવું નીવડતું એકે ઉદાહરણ હાલ તે ઇતિહાસપૃષ્ઠીમાં નોંધુ નજરે પડતું નથી. અંકશાહ, સજ્જન, વિમળ, ઉદયન, મુન્નય, શાંત, વાગમહ, આહલ, આહલ વરતુપાલ, તેજપાલ, ભામરાશાહ, હેમુ, રોહમલ, કચસિંહ રત્નસિંહ, જાંઘરી અને એવા અનેક જૈનરીશોએ મુસદ્દીગીરીમાં હમને તેમજ દેશને વફાદાર રહીને જૈનતને ઉજળું કરી બતાવ્યું છે.

આજ પછુ જો જૈનો વ્યાપારી હતાં વ્યાપારી, મરી મુસદ્દી જીવન (રાજકીય જીવન-ધર્મ સમજીને, ધાર્મિક દૃષ્ટિથી) જીવી જણે છે તે સમજીને તેમજ ધર્મની સળગ સેવા સાધી રહ્યાં છે પણ એવા જૈનો હજી આપણી કોમમાં બહુ નથી. એટલે એટલે આપણે એ ઉજળો વારસો અણવધો, બ્યાજખાધ ખાતો પડી રહેલો છે. આપણે એ બ્યાજખાધ કે 'દા'ડે ઓછી કરીશું? એ સુદીને ક્યારે વધારશું? પૃથ્વીમાંથીજ ખાતું ને બ્યાજખાધ ખમીને જીવનું-એવો જીવનવ્યાપાર કરવો એવું જીવન જીવવું એ જૈનોને જનતાપારસોને, વીરપુત્રોને પાસવે ખાઈ કે ?

લી- પાપકાલ પુબ્બાઇ શાહ.

આવી મહત્વની એસોસીએશનના ક.મ.કોમનો રીપોર્ટ ત્રણ વર્ષે કે પાંચ પાંચ વર્ષે જાહેર પડે તેના કરતાં પ્રતિ વર્ષે તે સમાજ આગળ રજુ કરવામાં આવે તો તે વિશેષ લાભદાયી નીવડવા સંભવ છે. સંસ્થામાં કંઈક વધુ ચૈતન્ય સ્તુરે અને પારસી પંચાયત ફરતો હાજરો લઇ જૈન પંચાયત ફરતે વધારી જૈન કોમના અનેક જરૂરી કામો કરવા અને ખાસ કરીને જૈનોમાં વધી પડેલી બેકારી દુર કરવા આ સંસ્થા તરફ અને તેથી આશા જૈન સમાજ રાખે છે અને આ આશા ફળીશુત કરવા સંસ્થાના કાર્યવાહકો જરૂર મદદ આપી કરશે એવી અમારી નજર સુખના છે.

‘જૈન’ સંજ્ઞા ધારીને જવાબ.

તા. ૩-૬-૧૯૩૧ ના ચોજ મુંબઈ સમાચારમાં “જૈન” નામધારી અંકિત લખે છે કે દુનીયાના ધણા પંડીતો, વખત અને નાણાંના અભાવે, થોડા સમયના પ્રયત્નથી પંડીત થઈ જાય છે અને પોતાના પેટભરવાના ધંધામાંથી જે થોડીક પગે ચોરી લેવાય, તેમાં પોતાની પંડીતાઈને પ્રકાશ આપી, દુનીયાના મહેતાઈ થઈ જવાની અભીલાષ રાખે છે—

કેકડીનું અનેકાંત પ્રભાકરે મહા, સામા પક્ષની દલીલો સાંભળવા તૈયાર રહે છે, પોતાના સીદ્ધાંતોના ખુલાસા આપવા તત્પર રહે છે અને ધીરજથી કામ લેવા તૈયાર રહે છે.

શાસ્ત્રાર્થ કરવામાં કાંઈપણ ખેડું નથી; બલકે શાસ્ત્રાર્થ ન થાય તો સહ અને અસહ્યના જોદ નહીં સમજાય.

જૈન-વૈતાંત પર શ્રીરકમાં સીદ્ધાંતો અને મન્યતાઓ સંબંધમાં મોટા મતભેદો પડ્યા છે અને તે દૂર કરવા માટે શાસ્ત્રાર્થ એક રામચાણુ ઉપાય છે વિચરે.

“જૈન” હોસ્ત સાચુ કહે છે કે દુનીયાના ધણા પંડીતો પેટ ભરવાના ધંધામાંથી જે થોડીક પગે ચોરી લેવાય તેમાં પોતાની પંડીતાઈને પ્રકાશ આપી, દુનીયાના મહેતાઈ થઈ જવાની અભીલાષ રાખે છે. જૈન હોસ્ત આમાં તમારું રથાન આપી શકે કે કેમ તે જાણત જોનો અને બીજા સૂત્ર પંડીતો ઉપર મુકે છું કારણકે શાસ્ત્રાર્થ કરવાની બલામણુ કરનાર જૈન શાસ્ત્રાર્થ કરીનેજ સત્યાસત્યનો નીચુવ કરવા માંડે છે. હોરે જૈન હોસ્ત સીદ્ધસેન દિવાકરસૂરી નીચે મુજબ કહે છે તે માટે ખુલાસો આપશે ખરો ?

મંદ, અલ્પાભ્યાસી પણુ જે શાંત ચિત્તવળો હોય છે તો તેનું વચન અર્થાઠીવ થાય છે. તેથી ઉત્કું બહુ અભ્યાસી પણુ જે અશાંત ચિત્ત હોય છે તો તે પુરૂષેમાં ઉપદ્રાસ પાત્ર અને છે. તેટલા માટે સભ્યોના મનમાં રથાન મેલવવા તત્પર થનારે શાસ્ત્ર કરતાં પ્રજામના વિવધમાંજ સો અણો પ્રવલ્ન કરેલા ભોધમે.

શાસ્ત્ર બહુનાર વિદ્વાન જે શાંત હોય તો તે એકલો છતાં પણુ પોતાનો પક્ષ સધે છે. પરંતુ વાકયોની લાજ આટનારા અનેક વીદ્વાનો એટલા થઈને કલહ પ્રવલ્ન એવા કરેલા કોટીઓથી પણુ પોતાનો પક્ષ સાધી શકતા નથી.

અમારા વચ્ચે તે કયા થવાની છે તેમાં મારે આ જાનિએ (અસ્પષ્ટ ઉત્તરો) થોજવાના છે આવા પ્રકારની ચિંતાથી નિદ્રાધીન થઈ વાદી શરિને વખતે વચન અને મુખની કસરત કરે છે.

પામર જનોનાં ચિત્તને કસરતવવા માટે પિશાય જેવા અને કઠોર વચન બોલવા માટેજ જેઓના મુખ તત્પર હોય છે એવા છુત જનોએ કલહને મીમાંસાના (શાસ્ત્રાર્થના અધવા ધર્મના) નામમાં બદલી નાંખ્યું છે.

સર્વ શાસ્ત્રકારોનો એ મત છે કે અલકાર એજ દુઃખનું મૂળ છે છતાં તેજ-અલકારને આશ્રય લઈ વાદી તત્વની પરીક્ષા કરવા ઈચ્છે છે.

તેથીજ બીચારો પામર “જૈન” શાસ્ત્રાર્થ કરીને દેવ દ્રવ્ય-આચરોની ચર્ચા-ચોખ્ખોગ્ય દીક્ષાની ચર્ચા કરવા માંડે

છે પણ તે બીચારો પામર જૈનને પામર કયાં છે કે તેના પક્ષમાં શાસ્ત્રાર્થ કરનારા શાસ્ત્રાર્થજ લઈને જોલા છે. તેના પક્ષમાં શાસ્ત્રાર્થ કરનારમાં વીનવ યુધ્ધનો જોડો તો હેજ કયાં ? જાણછોશને એટલે જેમને ધર્મનું જ્ઞાન જોણું છે તેવા જાલ છવેને ઉધે રરને દોરવી જ્યાં નવો ગમ્મજ રથાપવો હોય-શાસન રસિક સંધની જમાનત કરવી હોય તેની સાથે શાસ્ત્રાર્થ થામજ કેવી રીતે તેનો ખુલાસો જૈન શામાટે ખુલાવી રાખે છે ? હજુ પણ જૈનને ચેતવણી આપવામાં આવે છે કે શાસ્ત્રાર્થ કરીને દેવદ્રવ્ય-દીક્ષાનો કપડો વીચેરેનો નિર્ણય નહીં લાવી શકાય પણ જો તેના પક્ષના કપડાઓરો પોતાની પ્રવર્તીએ એટલી વિવધવેત્તીસરિષ્ટ પાસે જઈને વીનવ સાથે વીચારની આપલે કરે અને સુધારોને વિવધવેત્તીસર બોલાવે એટલે તરતજ સુધારકો ત્યાં જઈને રીતસર વાતામત કરીને ફેરમા લાવી શકે તેમ છે. વળી પૈસાદારોને પોતાના પક્ષમાં સાથે રાખી-શાસ્ત્રાર્થના બહુમાં ટુકડાને સત્ત્ર ખેળવુ હોય તો “જૈન” અને તેના પક્ષવાળાઓ બહુમાં ટુકડા લે અને સાથે સાથે નોંધી લે કે સીદ્ધસેન દીવાકરસૂરિષ્ટ કહે છે કે—“જુદલક વાદી કુઠા અને તેવની પેટે પૈસાદારોનું રમકડું બની પોતાના કસેને બાળે (એટલે શાસ્ત્રનું જોણું જ્ઞાનવાળા) મારફત ઉપદ્રાસ અને લણુતા પ્રાપ્ત કરાવે છે.”

જા હોસ્ત, જૈન, જા તું અને તારો પક્ષ જુદલકવાદી કુઠા અને તેવની પેટે જૈન સમાજના પૈસાદારોને રમકડાં બનાવી-શારંગોની અંદરથી સત્ત્ર કાઢવા શાસ્ત્ર થના બહુમાં ટુકડા બાલકો મારફત ઉપદ્રાસ અને લણુતા પ્રાપ્ત કરાવ. સુધારકો એવા મુખાં નથી કે તારા જેવા પામર જૈનની બધમાં ફસાઈ જાય. જૈન હોસ્ત ઉપદ્રામાં મોંઘ લે કે સુધારકોને નવો ગમ્મજ રથાપવો નથી. બાજવાન મહાવીરનો જૈન સંઘ કડવો લાગે છે હવે જુના પુરાણુ વીચાર વાળાઓએ સાસન રસિક સંધ રથાપો અને બીજા શહેરમાં રથાપવા પ્રવલ્ન કરે છે. જૈન હોસ્ત તારજ શહેરમાં રહેરસરમાંથી મુતી લઈ જઈને જોનોનું નાક કપાવનાર તારા સાસન પ્રેમીને શાસ્ત્રાર્થ કરીને સત્ત્ર કયાં નથી સમજવનો કે બીજાઓને સલાહ આપવા નીકળે છે કે પોતાના પેટ ભરવાના ધંધામાંથી જે થોડીક પગે ચોરી લેવાય, તેમાં પોતાની પંડીતાઈને પ્રકાશ આપી દુનીયાના મહેતાઈ થઈ જવાની અભીલાષ રાખે છે તું તારે તે સંભાળ. તુંજ પોતે પેટ ભરવાના ધંધામાંથી થોડીક પગે ચોરી લઈને મુંબઈ સમાચારના પાનામાં અલકારીએ જૈન તરીકે લખે છે અને જૈન ધર્મને જાણે છોકા અભ્યાસ હોયને તેવો ડોળ કરીને જમતના ચોકમાં તારી પંડીતાઈ બતાવે છે. તારા પગ તળે બજાનું છે તે જોતો નથી અને શાસ્ત્રાર્થમાંજ સત્યાસત્યનો નિર્ણય રહેલો છે તેવા બહુમાં ટુકડાને બીચારો થોડા અણેલા છવેને શાંત ચિત્તમાંથી અશાંતીનું અને કોધની જવાળામાં લાલુકવા મીઠા કાળો લાંબી નૈયાર સુપેસો છે. તેથીજ આ કલમ બહાર પાડવાની ફરજ પડી છે. હોસ્ત, જૈન સમજસ તો ઠીક, નહીં તો શાસ્ત્રાર્થને બાળકનું રમકડું બનાવીસ તેની નોંધ લેજો.

લી. પંચ પદમેટી આશાધક જૈન.

આ પત્રિકા અંગાલાલ આર. પટેલે ‘રવદેશ’ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ગાયા બીહારી, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ માં છાપી અને જમાનાદાસ અમરચંદ ગોધીએ નં. ૧૮૮, ચલાઈવાળા બીહારી, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ મધેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૨ છું.
અંક ૨૪ મો.

સંવત ૧૯૮૭ ના જ્યેષ્ઠ વદ ૦))
તા ૧૫-૬-૩૧

કુલક નકલ :
૦૧૧ આનો.

સંસ્કૃત ઠગોના કાવત્રાનું બહાર આવેલું પોગળ.

જૈન સમાજ સમજે અને વિચારે.

દિક્ષાના હિમાયતીઓ જીવી સહીથી લેખો લખી જૈન કોમને ક્વીરીતે ફસાવે છે તેના સચોટ દાખલો.

મુંબઈ જૈન યુવકસંઘ પત્રિકામાં મે દિક્ષા કેમ છોડી તેનો એકરાર લખી મોકલ્યો હતો-તે આવ્યા પછી દિક્ષાના હિમાયતીઓએ ઘણી ઢોડાઢોડી કરી અને મને પણ ઘણું સમજાવવા પ્રયત્ન કર્યો પણ તેઓ નિષ્ફળ ગયા. પછી મારા નામની સહી મુંબઈ સમાચાર તા. ૧૧-૬-૩૧ માં લખે છે કે “હું દિક્ષા વિરોધીઓની જાળમાં કેમ ફસાયા” તે લેખ મેં લખ્યો નથી છતાં પણ મારા નામથી ખોટી સહી કરી જે લેખ લખ્યો છે તેના માટે તે પત્રકાર અને લખનાર બન્ને જવાબદાર છે. લેખ લખનાર પોતે કે તેની ટોળી સમજી શકે છે કે રતીલાલ ખેડાવાળા મુંબઈ સમાચારને પુછનાર નથી અને પુછે તો મુંબઈ સમાચાર જવાબ આપે તેમ નથી તેમજ રતીલાલ પાસે પૈસા નથી તો ખોટી સહીથી લેખો લખીએ તો કોણ પુછનાર છે: તેથી દિક્ષાના હિમાયતીઓ જૈન કોમને ખોટીરીતે અને ઉધે રસ્તે દોરવવા જે પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે તેથી જૈન કોમની જાણ માટે આ ખુલાસો લખુ છું. વળી જૈન યુવક લીગ કે જૈન યુવક સંઘ વાળાઓએ મને કાંઈ પણ ફસાવવા પ્રયત્ન કર્યો નથી પરંતુ જે જાતી અનુભવ થયો તેજ એકરાર મેં બહાર પાડ્યો છે.

લીં

રતીલાલ અમૃતલાલ ખેડાવાળા.

સાહી ૬. પોતે તા. ૧૧-૬-૩૧

આહુકોને સુચના.

સવીનવ લખવાતું કે શ્રી જૈન યુવકસંઘ પત્રિકાના અંક ૨૪ માંથી વી. પી. રાજ કર્યા છે, માટે દરેક આહુક મહેરબાની કરી સ્વીકારી લેશે, બીજું દ્વારા કોઈપણ આહુકને પત્રિકાના અંગે જે કંઈપણ ખાસ ફરીયાદ કરવી હોય તે વ્યવસ્થાપકને ઓશીસમાં મળવું અથવા લેખીત ખગર આપવી જેથી યદ્યપ્ત કરવામાં આવશે. ઓશીસ ટાઇમ રતા. ૧-૫-૫.

વ્યવસ્થાપક:-ઓમલલાલ ચંદુલાલ.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

પક્ષપાતો ન મેં ધરે ન દેવ: કવિહાવિનુ ।

સુકિમર્ વચનં પરમ તત્ત્વ કાર્ય: પરિગ્રહ: ॥

શ્રીમદ્ હરિભદ્રસૂરિ.

લીંગ ઓફ નોર્થન (?) નો બળાપો.

ભાવનચરના શ્રી સંઘે અયોગ્ય દિક્ષા કામે જે હરાવે પસારકર્તા તેથી કહેવાતા શાસન પ્રેમીઓની કાવધીમાં તરખાટ ફેલાયો હતો. ખેડવાલા રતીલાલના ખુલાસાએ તેમાં વધારો કર્યો હતો. ગમે તેટલાને દિક્ષા આપીદે. ને ગમે તેટલા આંકડાની વૃદ્ધિ ગણાવે પણ તેટલા વંદન કરનારા હવે રહે તેવો અંભવ નથી. બ્રહ્માનો એવો બાવે છે કે ચારિત્રની પૂર્ણ થશે પણ વેપની પુણ લુલાટી બવાતી છે. વેપનાં ઓઠાં નીચે સમાજ દવે ભેતરાય તેમ નથી તેમ બલુનિ ભાવનચરના સંઘ સામે હરવ કરવા લીંગ ઓફ નોર્થન (?) નામની સંસ્થાનો આશય લેવા પડ્યો છે. નોર્થન શું તેલે બલુવેલ નથી કદાચ નોર્થન ક્ષોત્ર નીચ હોય નહિ નામ ગમે તેવા રાખે લોકો જેમ વેપથી ભેતરાવાના નથી તેમ તામેલો ભેજવાય તેમ નથી લીંગ ઓફ નોર્થનની કારકીર્દી શું છે? તેણે સમાજની શું સેવા બજાવી છે કે તે ભાવનચરના સંઘના કામે ધુળ ઉડાડે છે. ભાવનચરના સંઘના શેઠ પોતે મુનિ રામવિજયજીના સાંગ-મામાં દાગર દતા નહિ પણ મોટા દેરાકરમાંથી પ્રભુ પુગ કરીને તેઓ જહાર નીકળતા હતા તે વખતે દાક્ષિણતામાં સાથે લઈ ગયા હતા છતાં તેમની દાગરીથી રામવિજયજીને ભાવનચરમાં બહુ માન મળ્યું એમ જહારી દાંડવામાં આવતી હતી. હવે હીર શાસનની મોરલીએ નાચતી લીંગ ઓફ નોર્થન પાસે તેજ સંઘર્ષાતની સહીથી પ્રસિદ્ધ મયેલા હરાવેને શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ કહેવામાં આવે છે. ને હવે ભાવનચરના સંઘને કહેવાતો સંઘ કહેવામાં આવે છે. મોરકસ વાત શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ છે તે કહેવાનો છત્તરો લીંગ ઓફ નોર્થન કહેલો ફાની પાસેથી મેળવ્યો છે? પાટયુનો સંઘ કહેવાતો ગણુલો ભાવનચરનો સંઘ ગણુલો છે. હવે ભાવનચરનો સંઘ કહેવાતો ગણુલો બાકી બીજા સંઘે માટે જળમેટ જહાર પડ્યું નથી. પણ જે છોકરાના પ્રસંગમાંથી આ હરવ કરવાની ભાવનચરના શ્રી સંઘને જરૂર પડી છે તે સગીર છે. એટલુંજ નહિ પણ તેના માતા પિતાની સંમતિ વગર તેને ઉપાડી લેવામાં આવ્યો છે ને તે ઉપદ્રવનારાને તેને સંતાકનારાના નામે જહાર આપવા વગર રહેવાના નથી તે વખતેજ ગણુલો કે નોર્થન લીંગના ટોળનાજ તે માથુસો છે. નોર્થન લીંગ સગીર છેકરાને લગાડવા જાળત કેમ ચુપ છે. આમાં વાલીની સંમતિ પણ નથી તો તે દિક્ષા કેવી ગણુલ તે જાળતમાં કેમ બીજો હરવ સાથેસાથ કર્યો નથી? શાસનપ્રેમી ટોળાઓના ન્યાયના કાટલાં વિચિત્ર પ્રકારનાજ હોય છે સમાજ તેને હવે સારી પેઠે પીડાણે છે. પહેલે પાને આપેલો રતીલાલનો ખુલાસો તે હકીકતને વધારે પ્રુવિ આપે છે પ્રપંચ પ્રાણુ જેલે છે. તે હવે સમાજ સારી રીતે સમજી શકશે મુંબઈ સમાચારમાં આવતી જૈન ચર્ચાઓ ખજાને માટે વિશાસ રાખવો કે કેમ તે વિચારવાનું કામ અમે સમાજને સોંપીએ છીએ.

દેવ-દ્રવ્ય.

(૦)

એ પૂર્વ-સુમનો મહારથીઓએ લખેલું દેવ-દ્રવ્ય તો દેવના માટેજ વપરાય, દેવના દેવાતન અર્પણ રાખવા માટેજ ઉપયોગ થાય.

આયુ, એટલા માટેજ તો તેનું નામ 'દેવ-દ્રવ્ય' પડ્યું છે. દેવના રચુણ સાધને તમામ માણુઓની કૃતિ છે. માણુસોનાં બંધે પોતાનો આત્મા રહેલો છે તે દેવના સાચા પુત્રી છે. પુત્રી તે દેવના કાચા દેવાતન છે.

એટલા માટે કહેવાય છે કે 'દેવતું' દેવાતન તો પુત્રીમાં છે' પુત્રી બાળે બૂબે રજળે છે, તેના પાસે ધંધો નથી ધંધા કાળે સાધન સામગ્રી નથી માળા કે આસન ખરીદવાય કેડી નથી એ દેવના દ્રવ્ય રક્ષણ માટે કાંઈ સાધન સંપત્તિ રક્ષવા નથી પુત્રી દ્રવ્ય પુત્ર કરે છે. પણ જીવન માન પેટનો ખાટો કેમ પુરવું તેની ચિંતામાં છે. તેની પુત્ર એ કેવળ વળગણા અને બંધવાર માત્ર છે. પુત્રીને દુઃખ જાના હોય? પણ બાળે પુત્રીમાં દેવાતન નથી. દેવ-દ્રવ્યની કેડી ફાટી સમૃદ્ધિ બાળે છે અને નથી. છે તો તે કુખાર પડી છે, એ અટળક લક્ષી અકળાય છે અને પાપાગર સાથે અકળાય છે અને નથી તો કો રીતે કે એમાંનો મોટો સંઘર્ષ અધર્મ અન્યાય અને અનાચારમાંથી પ્રાપ્ત થયો હોયે એકલે અને અન્યાયપાણી દ્રવ્યના સાધનો તે દેવ-દ્રવ્ય કેમ કહેવાય? જેમ જે કન્યા જ્ઞાનપુત્ર અને જ્ઞાન ઉમરે પરણી નથી તે જીવન ન કહેવાય તેમ જે જ્ઞાન ભાવુકની ભકિતનું ના હોય તે શુદ્ધ જ્ઞાન કેમ કહેવાય? પણ દ્રવ્યનો કુદ માનવીના કળમમાં છે તે બલુ સંઘ હુ પદમાં કરે છે કાંઈ પોતાને 'ટરટી' કહેવાય છે પણ તેને રખોયુ આવડતુ નથી, તેનાથી રખોયુ થઈ શકે તેમ નથી. કેટલાક દ્રવ્યથી સારા અને નસો વેપાર થાય છે. કેટલુંક કલમખાનામાં રોકાયું છે અને કેટલુંક કારા બાજર કાળે પાપીઓને ત્યાં પડ્યું છે. કેટલુંક સરકારી યોનામાં અને ખીલશેરો વિચેરમાં રોકાઈ પડ્યું છે.

બાજની આવક કરતાં પાપકર્મની આવક અનેક મળી વધે છે.

ગમે લાંથી આંગા છતાં તે દેવના દ્રવ્ય છે. તે ગધા દ્રવ્યો સમાજ પાસેથી સમાજના આબાસવૃદ્ધિ સા પાસેથી લખ્યા છે, ધર્મ અને દેવને નામે મળ્યા છે. આવક આવીકા-ઓએ પોતાના સુખ-વૈશવને તરહેડી તેમાંથી દિરસો આપ્યો છે.

ત્યારે શું? સંઘ સાખીઓએ કંઈ નહિ આપ્યું?

એ દ્રવ્ય શું આપે નિચારા? પણ તેમાંના બધાકાએ એ આવક આવીકાઓને આશા અને અદા આપેલા કે એ દ્રવ્યો અનેક ગણા થઈ પાછા તમારા પાસેજ ફેલાયો.

સુખી દુઃખી બધાએ દ્રવ્ય આપ્યા. અન્યાય કરનારાઓએ પણ પોતાના પાપના નિવારણ કાળે વધારે પ્રાચલિત કર્યા, એ આશાએ કે તેમના પાપો ક્ષાય થશે. દ્રવ્ય આપે, દ્રવ્ય આપે.

બાળે આ ગધા દ્રવ્યો બધાં ત્યાં રચેજાય છે. કાર-ખાને મટે છે.

શેઠ મેઘલ સોજપાળ ઉચ્ચ ધાર્મિક શિક્ષણ સહાયક ફંડ સંબંધી વકતવ્ય.

— ગતાંકથી પૂરું —

ઉપર્યુકત ચાર રીતે ચાલુ બંધારણ સાથે યોજનાને વિસ્તાર આપ છે. તેમ કરવું જાણ છે કે નહિ તે પ્રશ્ન વાંચકોની છુટિને સોંપી તેના પરિણામોના વિચાર કરીએ.

વિદ્યાલયમાં રહેતા વિદ્યાર્થીઓ માટે સમાજને સરેરાસ વિદ્યાર્થી દીઠ રૂ. ૫૦૦) ખર્ચ આવે છે તે વિદ્યાલયના રિપોર્ટ વાંચકોની સાક્ષરતાને વિદિત થશે. આપણે આ યોજનાના ત્રણે વર્ગોમાં ભણવાના વિદ્યાર્થીઓની સરેરાસ સંખ્યા માત્ર ૧૫) નીજ મળીએ તોએ સંસ્થાને દરવરસનો લેખના માટેનો ખર્ચ રૂ. ૧૫x૩૦૦x૧૦=૪૫૦૦૦) થવા જાય છે, અને દાતાના રૂ. ૩૦૦૦૦) વિદ્યાર્થીઓના તથા શિક્ષકોના પગાર માટે મળીએ તો દર વરસની ઉપર્યુકત યોજના ન્યાયતીર્થની ત્રણ કક્ષાઓ માટેજ અમલમાં મુકતાં રૂ. ૭૫૦૦૦) નો ખર્ચ થવા પડે. ઉપર્યુકત ખર્ચ આ યોજનાને વિદ્યાલય સાથે જોડાવીએ તો થાય છે. બપોરે આટલી રકમમાંથી શ્રી પાલીતાણા જૈન જ્ઞાનાશ્રમ કે જૈન યુરુકુળ પાલીતાણા કે એવી કોઈ બીજી સંસ્થા સાથે જોડવામાં આવે તો આમારી નમ માન્યતા મુજબ આટલાજ ફંડમાં દરમિયાને માટે પત્નીસ વિદ્યાર્થીઓને સમાવેશ રહેલાંકથી ચર્ચ શકશે. કંઈ રીતે પસંદ કરવા લાયક છે તેનો વિચાર વાંચકને સોંપીએ.

ઉપર્યુકત યોજના વિદ્યાલયની સાથે સંકળવવાથી તે યોજનાના વિદ્યાર્થીઓને અગે વાર્ષિક રૂ. ૪૫૦૦) નો નવો ખર્ચ આવી પડશે અને તેટલાજ પ્રમાણમાં ઉચ્ચ કેળવણી લેતા વિદ્યાર્થીઓના શિક્ષણપર ફટકો આવશે અમોને મહુમ છે તેમ અત્યારે પણ વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓની ચાલુ સંખ્યા

જે રાજ્યમાં પ્રમુખના 'ટસ્ટી' થવાને બદલે માલીક અને છે તેના સામે પ્રબંધી કોપે છે' દેવ-દ્રવ્યનો 'ટસ્ટી' દગ્ધ થાય છે?

કેટલાય તો દેવતા માલીક થઈ બેઠા છે અને દરજનની ના કહે છે અરે! જૈન સમાજ તું આ બધું ક્યાં સુધી સાંપીશ.

સંઘ અને સમાજ તો પરિસ્થિતિ તિર્થ કરે છે. એ સંઘના અંત-ઉપાગો આજે નવ-મેલન માગે છે. એ તિર્થ કરેને રથુળ દેકે ટકાર થવા પ્રવૃત્ત કરે છે. પેલા આપણુદીના ઇન્દ્રદેવો એ સંખી શકતા નથી.

કારણ? તેને નવજુગના નવા ટસ્ટીઓને લગામ સોંપવી મમતી નથી.

સમાજને સુસજ્જ અને સુસંઘીત કરવા એ દ્રવ્યોને ખેંચી કાઢો, જે સધે, સમાજે અને લક્ષ્યે એ બધા દ્રવ્યો એકઠા કર્યા છે, તેને તેનો સુયોગ્ય અમલ કરવા અધિકાર છે, જે સધે એ ટસ્ટીઓ નિમ્મા છે તે સંઘને ટસ્ટીઓ ફેરવવા અધિકાર છે. જે દેવતા દેવનો અર્ધનજન, અર્ધભુખ્યા પડ્યા છે, તેના કાળે સમાજ આંખ નજર મીચી શકે? સમાજ લાંબો કાળ યુવામીમાં ન રહી શકે. દ્રવ્ય લાંબો કાળ ન મુજાઇ રહે! દેવ-દ્રવ્યનો નિષ્કર્ષ સંઘ જરૂરી કરે—અસ્તુ.

લાલચંદ જયચંદ વોરા.

નબાવવામાં પણ વાર્ષિક રૂ. ૧૨૦૦૦) ની જોડ આવે છે અને ધણીયે અરણ્યો સમાસના અવધાને નપાસ કરવી પડે છે. યોજના સ્વીકારતાં કાંતો આટલા વિદ્યાર્થીઓ રાખીએ ને નવો ઉમેશ ન કરીએ તોએ ખામમાં વધારો થશે અથવા તો ચાલુ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા પણ ઘટાડવી પડશે. આથી પરિણામ એ આવશે કે આવા કહેણ સંસ્થામાં મરીખ માનપાથી વિદ્યાર્થીઓની ઉચ્ચતર કેળવણીના જરૂર સહન થશે નહીં અને પરિણામે એ અમુક વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ કેળવણીના અભ્યાસથી વંચિત રહેવું પડશે. અત્યારની મુખ્ય જરૂરીયાત તો આવહારિક કેળવણીના પુરેપુરો શાક આપણને મળે તે માટેના ફરક સાધનો વિકસાવવામાં છે. નહીં કે માંડ્યક ધણા ભોગોને અતે રથપાચેલી સંસ્થામાં લાક લેતી વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા આડકતરી રીતે ઘટાડવામાં. વિદ્યાલયની કમિટી આવી ઉલટી રીતે શ્યા એમ કમળે છે?

રખેને કાર્યવાહકો એમ ખ્યાલમાં દરો કે વિદ્યાલયના ચાલુ વિદ્યાર્થીઓના આ યોજનાનો પુરેપુરો લાભ લેશે તેમને આ યોજનામાં જામલ કરાવવામાં ફેટલી જોખમદારી રહે છે તેનો પણ પુરો ખ્યાલ કરવો પડે છે. જે જુદી પરીક્ષાઓ માટે અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થીની માનસિક શક્તિ એ વિકાસમાં બેસાતા આવહારિક શિક્ષણમાં જે ઉચ્ચ ધોરણ વિદ્યાર્થીઓએ ફાલ સુધી જતાવું છે તે કદાપિ નહીં જતાવી શકાય એ સ્વભાવિક છે. વળી ફેટલાક વિદ્યાર્થીઓ તો કેવળ જીતની લલચથીજ જોડાશે અને બહુ બહુ તો પરિક્ષા માટે નપાસ પડતાં તે જીતના પૈસા લોન તરીકે જણાશે એટલે આટલું દેવું વધશે એમાં કંઈ વાધા નથી તેમ માની ચેતાની જરૂરીયાતો પોષવા માટે આ ઉત્તમ સાધન છે તેમ માની યોજનાને દુરુપયોગ કરશે એવો સંભવ છે.

ઉપર્યુકત પરિણામોના વિદ્યાલયની સામાન્ય સત્તામાં યોજના રજૂ કરવામાં આવે ત્યારે પુખ્તપણે વિચાર કરવામાં આવે એમ કમળીએ.

હવે આ યોજના સ્વીકારની વાત સ્વીકારવી તે મેનેજીંગ કમીટીની સત્તાનો સવાલ છે કે નહિ તેનો વિદ્યાલયના બંધારણ પરથી ખ્યાલ લઇએ.

બંધારણનો છેલ્લો નિયમ ૨૫૪ રીતે બહાર કરે છે કે

“આ ધારાધોરણોના નિયમોમાં મુજબ મુદ્દાને અડચણ ન આવે તેવા આંતર વહીવટને અગે ફેરફાર મેનેજીંગ કમીટી કરી શકશે અને સાધારણ જનરલ વાર્ષિક સભા વખતે તેવા ફેરફારો રજૂ કરવામાં આવશે. આ સંસ્થાના ઉદ્દેશને અસંવલ આવે તેવો ફેરફાર ધારાધોરણ કે વહીવટમાં મેનેજીંગ કમીટી કરી શકશે નહિ.” આ નિયમ ઉપરની યોજનાને લાગુ પાડીએ તો આ યોજના સ્વીકારવામાં ધારાધોરણોને મદતપનો ફેરફાર આવશ્યક હોઈ મેનેજીંગ કમીટી આ યોજના સ્વીકારી શકતી નથી. પણ જનરલ કમીટી સ્વીકારી શકે છે.

અમો મેનેજીંગ કમીટીને નમતાપૂર્વક નીચેના સવાલો પુછીએ છીએ.

૧ યોજના શી વિદ્યાલયના બંધારણ મુજબ સ્વીકારવામાં આવી છે કે બંધારણની બહાર જઈને સ્વીકારવામાં આવી છે?

૨ બંધારણ મુજબ સ્વીકારવામાં આવી હોય તો તે છેવટને માટે સ્વીકારવામાં આવી છે કે જનરલ કમીટીની બહાલીને આધીન?

૩ જનરલ કમિટીની બહાલીને આધીન સ્વીકારવામાં આવી હોય તો તેવી બહાલી મળ્યા પહેલાં તે પ્રમટ કરી, તેને માટે વિદ્યાર્થીઓની અરજીઓ મેળવવા માટે જાહેર ખર્ચ આપી શકાય ખરી ?

૪ બંધારણ બહાર જમીને સ્વીકારવામાં આવી હોય તો તેમ કરવું વાજબી મણુવું ખરું ?

૫ મેનેજીંગ કમિટીનું ઉપરુકત કાર્ય જનરલ સમાની સાથાની અવગણના કરે એમ કેમ ન મણી શકાય ?

૬ બંધારણમાં આવસ્યક ફેરફારો યોજના સ્વીકારવા કરવા પડે તેમ છે તે સ્વાભાવીક રીતે હજી વર્ષની મુદત માટેજ કરવા પડશે એ સિવાય હમ્મખાન્યે છે ?

ઉપરુકત સવાલોના જવાબ બંને મેનેજીંગ કમિટી ન આપે પણ બંધારણ પ્રિય કહેવાતી મેનેજીંગ કમિટીએ ઉપરુકત યોજના જનરલ કમિટીની બહાલી માટે મુકવી જોઈએ એવો બંધારણ જોતાં ૨૫૯જ છે.

હેવટે આ યોજના સંબંધે અમારી નજર સૂચનાએ શીટી છે તે પણ લખી નાખીએ.

યોજનાના ૨૫૯માં જરૂરપણ ફેરફાર કરાવવા તેને અમલમાં મુકવી હોય તો અમારા નજર મંતવ્ય મુજબ કંતો વિદ્યાલયના અંગ તરીકે મુળ બહાર કોઈ નાના સહેરમાં તેટલીજ રકમમાં ઉપર બજાવવા મુજબ હંમેશાને માટે પચીસ વિદ્યાર્થીઓને લાભ મળે તેમ એક જુદી સંસ્થા ઉચ્ચ ધાર્મિક કેળવણી માટે ઉઘાડે અને તેને ઘાતાના પૈસા તથા વિદ્યાલયને આ યોજનાને અંગે થયેલ ખર્ચ તે સંસ્થાને દર વર્ષે આપી એટલે ૧૦ ને બદલે ૨૫ વિદ્યાર્થીઓને લાભ મળશે અને કાર્ય ૧૦ વરસને માટેજ ન રહેતાં હંમેશાનું રહેશે અથવા તો કોઈ કેળવણી વિષયક સંસ્થા જેવી કે પાલીતાણુ જૈન બાલ-શ્રમ યા ગુરુકુળ કે તેવી કોઈ સંસ્થાને આ ફંડને લાભ આપી તેઓજ તેનો પુરો ઉપયોગ કરે અને વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળની શીવપુરીની પાઠશાળાની જેમ ન્યાયતીર્થ અને બાકરેણ તીર્થની પરીક્ષાને માટે વિદ્યાર્થીઓને તૈયાર કરે.

અમારા અંગત અભિપ્રાય મુજબ તો આ યોજનામાંજ નીચેના ફેરફાર કરી તેને વિદ્યાલયના અંગ તરીકે વિદ્યાલયમાંજ અમલ કરવામાં આવે તો વધુ હજ છે. અમારી નજર સૂચના એટલીજ છે કે ન્યાયતીર્થ બાકરેણ તીર્થ જેવી પદ્ધતિઓ માટે વિદ્યાર્થીઓને તૈયાર કરવા માટે તો સમાજ પાસે શી વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળ તરફથી ચલતી શીવપુરી પાઠશાળા છેજ પરંતુ અમારી દષ્ટિ મુજબ સમાજની ધાર્મિક કેળવણી માટેની સાચી જરૂરીયાત તો એજ છે કે આપણા અમુલ્ય ગણાતા આમમ યથો અથવા તો બીજા પ્રખર આચાર્ય મહાત્માનેના અમુલ્ય જુના યથો પાશ્વત્ય પદ્ધતિથી સંશોધન કરાવી અને તેને વિદ્યાલયવાદા ગુજરાતી ભાષામાં પ્રસિદ્ધ કરાવે આ યોજના માટે વિદ્યાલયમાંથી પાસ થયેલા અથવા તો બહારના સ્કારી ડીમાં ધરાવતા યોગ્ય મુદરેયોને યોગ્ય વેતન વાતો હિત આપી તેઓ પાસે અત્યાર સુધી સંશોધન થયેલા બાંકરોમાં ઉપર ખાતા અમુલ્ય સાહિત્યના રત્નોત્તુ સંશોધન કરાવે અને તેના ગુજરાતી ભાષામાં જોઈઈ ડિઝિતે સાવનિક પ્રચાર ચાલ તેમ કરો. આથી આજકાલ ધર્મના નિમિત્તે સદજ થઈ પડતા કષ્ટખાઓનો પણ સહેજે નિકાલ થઈ આવશે અને સામાન્ય જૈન જનસમુદ્ધ જે સાચી ધાર્મિક કેળવણીથી સર્વાંશ વિમુખ છે તેમ ગણાય તેને તેના પુરેપુરો લાભ મળતાં તેમની સારા-

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય અને તેના જુના વિદ્યાર્થીઓ.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના જુના વિદ્યાર્થીઓ સંબંધમાં તે સંસ્થાના રીપોર્ટ શું કહે છે તે પ્રથમ જોઈએ:-

સંસ્થાનો આઠમો વાર્ષિક રીપોર્ટ, પાનું ૯.

પ્રથમ બે ફકરા:-

“સંસ્થામાંથી બહાર નીકળેલા લગભગ દરેક વિદ્યાર્થી સંસ્થા તરફ ઘણો સહુભાવ રાખે છે, સંસ્થા માટે પ્રેમ રાખે છે, કાર્ય કરવા ઉત્કુષ્ટ રહે છે. અને તેમાંના સારો ભાગ આમમ જતાં સમાજ કે દેશ સેવામાં જોડાઈ આપણી ભાવનાને જરૂર પોષશે એવી પુણી આરાધ રહે છે. સદરુદ્ધ પરિસ્થિતિ (ડિ) પાસ વિચારવા લાગે છે. વાંચીજવા વિમર્ષિત છે, આપ જો ઉપરના કોઈપણ વિદ્યાર્થીના સંબંધમાં આવશો અને આપ તેની સાથે વિદ્યાલય સંબંધી વાત કરશો તો આપને તેની લાગણી, આશ્ચર્ય અને વર્તનને ખ્યાલ આવશે.

છતાં આ પુર્વ વિદ્યાર્થીઓને અને સંસ્થાને સંબંધ રહે એવી યોજના કરવાની જરૂર છે. તેના અનેક માર્ગો છે નિર્બંધ લખવાની દરીશામાં જુદા અને વર્તમાન વિદ્યાર્થીઓને જોડવા, મેળાવણ કરી સર્વને મેલાવવા, સમેલનમાં બહારમાંથી પણ વર્ષમાં એકાદ વખત સર્વને એકઠા કરવા, પ્રીતિભોજનના પ્રસંગે ઉપસ્થિત કરવા, આ જાગૃતમાં યોગ્ય કરવા લાભમજુ કરીએ છીએ. જેમાં સંસ્થાને અનેક પ્રકારના લાભો છે હવે આપણે સારી સંખ્યામાં એન્યુએટો બહાર પડી શક્યા છીએ તો તેઓમાંથી એક બેને વ્યવસ્થાપક કમિટીમાં બેસવાનો ચુટણીથી હક્ક આપવા માટે પણ કસવ કરવો યોગ્ય ગણાય. આ સંબંધમાં જનરલ કમિટી યોગ્ય વિચાર કરશે એવી અમારી સૂચના છે.”

સંસ્થાનો નવમો વાર્ષિક રીપોર્ટ, પાનું ૧૬.

“સંસ્થામાંથી એન્યુએટ થઇ બહાર પડેલા વિદ્યાર્થીની સંખ્યા હવે મોટી થઇ છે. તે પરિસ્થિતિ માંથી જણાયે. તેઓને એક મેમ્બર પોતા તરફથી ચુટી મેનેજીંગ કમિટીમાં મોકલવાનો હક્ક આપવો યોગ્ય છે એવી અમારી ભલામજુ છે. એવા મેમ્બરથી આપણને ઘણા લાભ થશે. વિદ્યાર્થી મેમ્બર પોતાના અનુભવને આપણને લાભ આપી શકશે. આવો કસવ આપણા ભાવી આચાર્યનોને સંસ્થા તરફ આકર્ષણ કરતો રહેશે.”

આ ઉપરથી ૨૫૯ જણાય છે કે સંસ્થામાંથી એન્યુએટ થઇ બહાર પડેલા જુના વિદ્યાર્થીઓને-પછી તે લોન વિદ્યાર્થી હોય કે રેઇંગ વિદ્યાર્થી હોય તે સર્વને મેનેજીંગ કમિટીમાં બેસવાનો હક્ક આપવાની હમ્મજા, મેનેજીંગ કમિટીને બહુ સાર વિવેક શુદ્ધિ ઠીક ઠીક ઠીકવાશે તે પણ કઇ જેવો તેવા લાભ નથી.

ઉપરુકત વિચારો દર્શાવવામાં આવ્યા છે તેનો મેનેજીંગ કમિટી અને જનરલ કમિટી પુખ્તપણે વિચાર કરશે તો અમારો આ હેતુ લખવાનો અમ સહજ થશે માનીશું-

બે અવકાશી બંધુઓ.

વર્ષો થયાં થયેલી છે. એમાં રહેલા જાલ પણ મળકુર ઉતારાઓ કમીટીના શબ્દોમાં જ લખાવે છે. આ દરમિયાનમાં કોઈપણ જગ્યાએ આ દક્કની ઉપર કોઈપણ ભવની મર્યાદાઓ મુકવાને હસારો કરાયા પણ કરવામાં આવ્યા નથી. આ ઉપરાંત જીના વિદ્યાર્થીઓના કુટુંબીય તરફથી પણ આવી માનવણી કરવામાં આવી હતી.

જીના વિદ્યાર્થી આ દક્કની રૂમે મેનેજીંગ કમીટીને મેમ્બર થવા માટે જનરલ કમીટીના સલાહકાર હોવાને જોઈએ એટલી પણ મર્યાદા સંબંધી ક્યાંય પણ ઉલ્લેખ જણાવે નથી. અને આવી ઉદાર હાથવનામાં સંકુચિત મર્યાદાઓને સ્થાનજ ક્યાંથી હોય ! કારણ કે આવો દક્ક આપવાનો મુળ ઉદ્દેશ જીના વિદ્યાર્થીઓને સંસ્થાના કાર્ય તરફ આકર્ષી તેના વિકાસમાં વિશ્લેષ રસ લેતા કરવાનો હતો. અને જો આવોજ ઉદ્દેશ હોય તો પછી એ દક્ક ઉપર કોઈપણ પ્રકારની મર્યાદા મુકવથી તેનું મોરવ અને સુંદરતા જતાં રહે છે ને સ્વમાન ધરાવતા વિદ્યાર્થીઓ એવા સંકુચિત અને માનુલી દક્કનો લાભ લેતાં અચકારો અને મુખ્ય ઉદ્દેશ માર્યો જશે.

આમ છતાં, જ્યારે આવો દક્ક આપવાની તક આવી ત્યારે મેનેજીંગ કમીટીએ ઉમેયું કે આવી રીતે મેમ્બર થનાર વિદ્યાર્થી જનરલ કમીટીના સલાહકાર હોવાને જોઈએ. જો કે આ શરત જરૂરી લાગતી નથી, કારણ કે એન્યુએટ થવા પછી, વિદ્યાર્થીને મેમ્બર થવા માટે જીના વિદ્યાર્થીને પૈસાની છૂટ હોવાજ એમ માની શકાયું નથી. છતાં આ શરત સ્વીકારવા શોખ છે કારણ કે તે આત્મભોગ સાથે સંસ્થા તાંદુનો પ્રેમ સૂચવે છે.

પરંતુ જ્યારે આવા પ્રકારની દરખાસ્ત મેનેજીંગ કમીટી તરફથી જનરલ સભામાં આવી ત્યારે તે ઉપર એવો સુધારો મુકવામાં આવ્યો કે જીના વિદ્યાર્થી જ્યાં સુધી સંસ્થાનો દેવાદાર હોય ત્યાં સુધી તે મેનેજીંગ કમીટીમાં ભેરો શકે નહીં અથવા તો તેણે પાંચ વર્ષમાં પોતાનું દેવું ભરપાઈ કરીએ છોડવું જોઈએ ત્યારે તે લાગે છે કે સંકુચિત દૃષ્ટિની દ્રષ્ટિ તો હતી જ. કારણ કે આવા સુધારાનો.

૧. જીના વિદ્યાર્થીઓ પ્રત્યે અવિશ્વાસ સૂચવે છે.

૨. તેઓની સેવાની જાણે જરૂર ન હોય તેમ તેઓને દૂર દૂરેલતા હોય એમ લાગે છે.

૩. વિદેશમાં એમ પણ તે સુધારાએ સૂચવે છે કે જલ્દી પૈસા કમાવાની શક્તિ એજ કેળવણીના ઉદ્દેશ અને એજ સમાજ અથવા સંસ્થાની સેવા કરવા માટેની લાગણી.

૪. તે ઉપરાંત આવા સુધારા મુકનારાઓ સામાન્ય વ્યાપારી લેન અને કેળવણી માટેની લેન-એમાં રહેલા બેદર સમજતા ન હોય એમ લાગે છે.

સૌ કોઈ મધ્યસ્થપણે જોનાર સમજ શકે છે કે આ બે પ્રકારની લેનમાં મોટો તફાવત છે. વ્યાપારી લેનમાં કમાવાનો ઉદ્દેશ રહે છે જેથી તેના વ્યાજ અને ભરપાઈ ઉપરજ લક્ષ આપવામાં આવે છે જ્યારે કેળવણી લેનમાં, યુવાનો કે જે જૈનાચાર્ય શ્રી વિજય વલ્લભ સૂરીશ્વરજીના શબ્દોમાં ભવિષ્યની આશા, સામાજિક દેશની હોલન, શાસનની શૈક્ષા અને સેવાના પુંજ છે. તેઓને મદદ કરી સુસિક્ષિત જનાવવાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. અને જ્યારે સમાજ મોટે ભાગે કેળવણી લેન અનેક પ્રકારના કુધારા અને કુમાનતાઓમાં તલલીન

અને સાધનહીન હોય ત્યારે તો કેળવણી પ્રચારનું કાર્ય એ યુગ ધર્મ થઈ પડે છે.

જ્યાં મદદની લાવના રહેલી છે ત્યાં દેવું, કરજ એ શબ્દોનો ઉપયોગજ અરથાને છે. જાણે કાવદાની દૃષ્ટિએ વ્યાજની કોય પરંતુ નૈતિક દૃષ્ટિએ સંસ્થાને જાણે અમુક પ્રકારના દક્ક વારતે લેન વિદ્યાર્થીને નાલાયક ઠેરવવા એ સંસ્થાના મુળ ઉદ્દેશને ખેલી જવા જેવું છે.

ઉપર દર્શાવેલા કહેવાતા સુધારામાં એવી એવી વિચિત્રતાઓ રહેલી છે કે તે તેના પક્ષકારો સમજવાજ ન હોય એમ લાગે છે, નહીં તો આટલા જોર જોરથી તે સુધારો મુકાયોજ ન હોત.

પ્રથમ તો, આ સુધારાની રૂમે પેટા વિદ્યાર્થી (જો તે ૭ મહિના વિદ્યાલયમાં રહેલો હોય કે લાંબો વખત રહેલો હોય) એન્યુએટ થતાં જીન આંકડો કમીટીને મેમ્બર થઈ શકે છે પરંતુ લેન વિદ્યાર્થી લાંબો વખત રહેલો હોય અને સંસ્થાના ઉપકારથી સંસ્થા જાણે છુટ્કી કરના સંબંધથી બંધાયેલો હોય છતાં, પોતાનું દેવું કોઈપણ કારણે જલ્દી ભરી ન શકવાથી મેમ્બર ન થઈ શકે. પેટા અને લેન વિદ્યાર્થી વચ્ચે કેટલો મોટો તફાવત ! ! ! સુ પેટા વિદ્યાર્થીને આકર્ષતરી રીતે અને દેખાતી રીતે સંસ્થામાં રહેવાથી આર્થિક લાભ થતો નથી અને એ રીતે દેવાદાર નથી ?

બીજી વિચિત્રતા તો એ લાગે છે કે આ સુધારાની રૂમે, સમાજની બીજી કોઈ ક્રીસંસ્થાનો લાભ લીધો હોય તેવા જુદ. રથો કે જેમને તે સંસ્થાના નિયમ પ્રમાણે પાછું કંઈપણ આપવું હોયું નથી, તેઓ સંસ્થાની વ્યવસ્થા માટે લાયક અને પ્રતિષ્ઠિત ચણાવ પરંતુ વિદ્યાલયના લેન વિદ્યાર્થીઓ જ્યાં સુધી પોતાનું દેવું નથી આપી શકતા ત્યાં સુધી, જાણે પછી તે બધી રીતે કુચળ હોય, તો પણ નાલાયક ઠેર છે. જીન માત્ર એટલોજ કે તેઓએ વિદ્યાલયના નિયમ પ્રમાણે બનતી સગવડે, પોતાના અભ્યાસ માટે થયેલા ખર્ચ પાછો આપવા માટે લીધું છે. કેવો ન્યાય ! ! !

મુળ દરખાસ્ત ઉપરના સુધારાના પક્ષકારોમાંથી કેટલાકે કહે છે કે આટલી સરત ન રાખવામાં આવે તો સંસ્થાની લેન જલ્દી ભરપાઈ થશે નહીં. તેઓ એમ માનતા હોય કે આવો મર્યાદિત દક્ક આપવાથી, જીના વિદ્યાર્થીઓ મેમ્બર થવા જલ્દી પૈસા ભરી દેશે તો તેઓ જાણે છે. કારણ કે દેવું વસુલ આપવું તે પોતાની કમાવાની શક્તિ ઉપર આધાર રાખે છે. અને નહીં કે આવો દક્ક ભોગવવા. બીજું, કમાતાં છતાં, ભરપાઈ ન કરતા હોય તેવા વિદ્યાર્થીઓને પણ આ દક્કની લાલચ કંઈ અસર કરી શકશે નહીં. અને લેન રીતસર વસુલ કરવાને ધણી રીતો છે પણ આ દક્ક અને લેનની ભરપાઈ વચ્ચે કોઈપણ ભવનો સંબંધ નથી.

અપૂર્ણ.

લી. એક જૈન.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય.

સારાજીઈ મગનજીઈ મોદી લેન-સ્કોલરશીપ ફંડ.

ઉપરોક્ત ફંડમાંથી ચંચળ શ્વેતાંબર પ્રતિજ્ઞાક જૈન વિદ્યાર્થીઓને અગ્રેજી એથીયો સાતમા ધોરણ સુધી અભ્યાસ કરવા, દેશી અગ્રેજી પૈદા શીખવા, તેમજ કળાકોશલ્ય, શ્રેષ્ઠમ, ફોટોગ્રાફી, ઇન્જનેરી, વીજળી, વિજેરેનું કામ શીખવા વગર આજે લેનરૂપે સહાય કરવામાં આવે છે. મદદ લેવા ઇચ્છનારે જોનારની સેક્રેટરીને જોવાળ્યા ટેન્કેરાડ, આન્ડરોડ, મુંબઈ લખવું.

શ્રી રામવિજયજીની ચેલેજનો સ્વીકાર

પાટણ, તા. - ૭-૬-૩૧

શ્રીમાન રામવિજયજી,

આપે તા. ૧-૬-૩૧ ના રોજ આપના વ્યાખ્યાનમાં વ્યાસપીઠ ઉપરથી એક ચેલેજ પાટણના જૈન તેમજ જૈનતર જનતાને ઉદ્દેશીને ફેંકી છે કે જે આ મુજબ છે "દિક્ષા સંબંધે વિવાદ કરી યોગ્ય નિર્ણય કરવા એ સોલીસીટરો તથા બાર એટ-વો. તૈયાર હોય તો હું કોઈ પણ મધ્યસ્થની રૂપરૂપમાં તૈયાર છું" યોગ્ય નિર્ણય મુજબ હું મારી પ્રજાતિનો ત્યાગ કર અને કાં તે કોઈક મંદને અનુસરે. તમે એ લોકોને લખો. અને જાહેર છાપાઓદ્વારા ચેલેજ કરો અને જો તેઓ ન આવે તો ખુલ્લું બહાર પાડો કે તેઓ છુટ્ટા છે."

બહાર સુધીમાં દિક્ષાની ચર્ચા અંગે હેન્ડબીલો, રૂકરો, પુસ્તકો સાચવના આધારે સહીત બહાર પડી ચલા છે એટલે હવે શાસ્ત્રની ચર્ચા કરવા જેવું કાંઈ પણ બાકી રહ્યું હોય તેમ અમે માનતા નથી તેમજ સંવત ૧૯૬૮ માં વડોદરા મુકામે પરમપૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી ૧૦૦૮ થી વિજયકમળસૂરીજી મહારાજના અધ્યક્ષપણા નિમિત્તે પ્રાતઃસ્મરણીય પુજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી ૧૦૦૮ થી વિજયવાનંદ સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના વધોરફ જ્ઞાની અને અનુભવી, શાસ્ત્રજ્ઞ મહોપાધ્યાયજી, અવતંકજી, પં-પાસો, અને મુની મહારાજોના મણેલા સમેલનમાં જે જે હાજરો કરવામાં આવેલા તે શાસ્ત્રની મર્યાદા બહાર તો નહીંજ કરવામાં આવ્યા હોય, તેમ આપ પણ કબુલ કરશોજ. સદરહુ સમેલનમાં થયેલા હાજરો પૈકીના હાજર નં. ૨૦-૨૩ કે જે નીચે મુજબ છે તે આપથીના જમાલ બહાર તો નહીંજ હોય.

વડોદરા સમેલનમાં થયેલા હાજરો

હાજર નં. ૨૦

જેને દિક્ષા આપવી હોય તેની જોગવાઈ જોઈ એક મહીનાની મુદત સુધી વયશક્તિ પરીક્ષા કરી તેના સંબંધી માતા, પિતા, ભાઈ, સ્ત્રી વીરેરેને રજીસ્ટર કાગળથી ખબર આપવાનો રીવાજ આપણા સાધુઓએ સમજે તેમજ દિક્ષા નીમીતે આપણી પાસે જે વખતે આપે તેજ વખતે તેના સંબંધીઓને રજીસ્ટર કાગળથી તેની પાસે ખબર આપવાનો ઉપયોગ સમજે.

હાજર નં. ૨૩

આજકાલ કેટલાક સાધુઓ શીખ્ય કરવા દેશકાળ વિરુદ્ધ વર્તન ચલાવે છે જેથી શાસનની હેઠળ ચલાવવા અનેક પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય છે તેમજ મુનીઓને કોઈ કોઈ વખત અનેક મુશ્કેલીમાં ઉતરવું પડે છે જેથી આ સમેલન આવી રીતે દિક્ષા લેનાર તથા આપનાર, આપવાનાર માટે અત્યંત નાપ-સહમી બહેર કરે છે કે આપણા સમુદાયના સાધુઓ પૈકી કોઈએ પણ આવી ખટપટમાં ઉતરવું નહીં અને જે મુની આવી ખટપટમાં પડશે તેને માટે આચાર્યજી મહારાજ સખત વિચાર કરશે.

સદરહુ હાજરો વધોરફ અને ગીનાર્થ એવા પરમોપકારી સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય મહારાજ તથા મહોપાધ્યાયજી તથા તમારા યુર પ્રેમવિજયજી અને તેઓના યુર તથા આપના ઘણ યુર કે જેઓની આજ્ઞામાં હાલ તમે વર્તો છો તે વિજયકાલ સૂરીની હાજરીમાં સર્વાનુમતે થયેલા છે. એટલે તમારા અને અમારા

ચરમ ઉપકારી આચાર્ય દેવવિજય કમળસૂરીશ્વરજી તથા મહોપાધ્યાયજી શ્રી વીરવિજયજી કે જેઓના આપ પ્રશીખના શીખ્ય છે. તેઓ અને મહાત્માઓ શાસ્ત્રના પારંગત તેમજ વધોરફ અને અનુભવી હતા એટલે તેઓશ્રીએ સર્વાનુમતે કરેલા હાજરો ઉપર શાસ્ત્રાર્થ કરવા ને તેઓશ્રીના શાસ્ત્રના જ્ઞાનની લુહિની હાંસી કરાવવા જેવુંજ છે અને તેઓશ્રીના જ્ઞાન અને બુદ્ધિ ઉપર શંકા કરવા જેવું છે અને તેથીજ તમે તેઓશ્રીના પ્રશીખના પણ શીખ્ય અને અમે તેઓના શાસ્ત્રજ્ઞતાને તેઓશ્રીએ કરેલા હાજરો ઉપર શાસ્ત્રાર્થ કરવા જેવું કે વિવાદ કરવા જેવું રહેતુંજ નથી અને તે તમે અમેને છાંટ નજ દોય.

હવે તો ફક્ત એકજ મુદ્દો રખાઈ કરવાની જરૂરીઆત છે, અને તે એ કે સદરહુ હાજર નં. ૨૦-૨૩ સદરહુ સમેલનમાં થયા હતા કે કેમ ?

સદરહુ હાજરો નં. ૨૦-૨૩ થયા છે એમ નિષ્પ થાય તો પછી બીજી ચર્ચાને સ્થાન રહેતુંજ નથી. એટલે અમે આપથીની ચેલેજનો એ રીતે સ્વીકાર કરીએ છીએ કે-

આપશ્રી સદરહુ હાજરો જમાન નથી એમ સાબીત કરવા તૈયાર છો ?

અમે સદરહુ હાજરો નં. ૨૦-૨૩ થયા છે એ સાબીત કરી આપવા યોગ્ય મધ્યસ્થની રૂપરૂપમાં તૈયાર છીએ.

આપ સદરહુ હાજરો નં. ૨૦-૨૩ થયા છે એમ કબુલ કરતા હો તો પછી પાટણના શ્રી સંઘે કરેલા હાજરોને શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ કહી શકોજ નહિ કારણ સદરહુ હાજરોને અનુસરીને સદરહુ હાજરોના તથા મુદ્દાઓને દ્રષ્ટિ સન્મુખ રાખી સમેલનમાં થયેલા હાજરોને અમલમાં મુકવાની હાલની પરિસ્થિતિમાં જરૂર સામવાધીજ પાટણના શ્રી સંઘે નીચે મુજબ હાજર કર્યો છે.

પાટણના શ્રી સંઘે કરેલો હાજર.

હાલની પરિસ્થિતિ જોતાં પાટણમાં જેઓને દિક્ષા લેવી હોય તેઓએ એક માસ પહેલાં જાહેર છાપાઓમાં જાહેરાત કર્યા પછી તેની યોગ્યતાની ખાતરી થતાં સંબંધી સમિતિ મેળવી દિક્ષા આપી શકશે. આવી વિરુદ્ધ વર્તનાર અપવા તેમાં કાચ લેનાર સંબંધો યુ-હેંગાર ગણાશે.

આ ઉપરથી જ્ઞેષ્ઠ સક્રાય છે કે સમેલનમાં થયેલા હાજર નં. ૨૦ તથા પાટણના શ્રી સંઘે કરેલા હાજરના મુદ્દાઓ નીચે મુજબ છે.

૧ વાલીગરસોની અનુમતી

૨ લાયકતાની પરિક્ષા

૩ પરિક્ષા માટે કમમાંકમ એક મહીનાની મુદત

આ ધરતો જવાબ આપશ્રી પોતાની સહીમાં તા. ૧૨-૬-૩૧ સુધીમાં રજીસ્ટર પોસ્ટ મારફત માત્ર જાહેર પત્રિકા મારફત આપશો.

તા. ૧૨-૬-૩૧ સુધી આપથી તરફથી જવાબ નહિ આવે તો અમે જાહેર કરવાની અનિવાર્ય ફરજ પાડશે કે આપ યુરઆજ્ઞાને હોમોલેક સંગ કરી કોણી અને અજ્ઞાન જનતાને પ્રભુ મહાવીરની આજ્ઞાના નામે કેવળ દલ સેવી અવળે રસ્તે દોરી રહ્યા છો. તા. મળકર.

તા. ૩:-આ પત્રની અસલ કોપી રજીસ્ટર પોસ્ટથી શ્રી રામવિજયજીને મોકલવામાં આવી છે.

હીં

શ્રી પાટણ જૈન યુવક સંઘ તરફથી શ્રી સંબંધો સેવક.

કેશવલાલ મંગળજીદ રાહુ.

આ પત્રિકા મહોમદ અબ્દુર રહેમાને 'સ્વદેશ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ગામા બીહીંગ, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, સુબંધ ૩ માં છાપી અને જમનાદાસ અમરજીદ માંથીએ નં. ૧૮૮, મહાજાગા બીહીંગ, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, સુબંધ ૩ મધ્યેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૨ જી.
અંક ૨૫ મો.

સંવત ૧૯૮૭ ના અ. અષાઢ શુક્ર
તા ૨૨-૬-૩૧

કુલ નકલ :
૧૧ આનો.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ ઉપક્રિયામાં મેં દિશા કેમ જોઈ
તેને એ કાર લખી મોકલ્યો હતો તે આવડા
પણ દિશાના પ્રમાણભાવિતે ચાલુ દિશાદોષી
કરી અને મને પણ ઘણું સમજાવ્યું પ્રવચન કેવું
પણ તેમને બિજુલ ગણા પણ મારા બાપના સુ
મુંબઈ સમાચાર તા ૨૨-૬-૩૧ માં ઉજ્જવે કે જે
દિશામાં વિરોધાઓના મળ્યાં કેમ કુસાચી તે હોય
મેં લખ્યો નથી કતાં પણ મારા બાપના ખોટા
સુ કાર જે હોય લખ્યો તેના મારે તે પ્રકાર
અને સખાપુ લખે જમાવવાને હોય લખવાર
બીલી રી તેના ચોખા સમય રોકે છે તે સમાચાર
જોવાના મુંબઈ સમાચારને પૂછનાર નથી
અને પૂછે મેં મુંબઈ સમાચાર જમાવવા માટે
તે નથી તેના સમાચાર પણ તેના બાપના
ખોટા સમાચાર હોય લખ્યો તે કોણ પૂછનાર
હો તેના દિશાના પ્રમાણભાવિતે જૈન કોષના
ખોટા રીતે અને હોય તેના દોષવા તે પ્રવચન
રોકે તેના જૈન કોષના ખાલુ મારે આ બુલાકો
લખુ - પણ જૈન પૂછનાર કે જે પૂછ સંઘ
વાલાઓને મને કંઈ પણ કુસાચી પ્રવચન
કેવું નથી પણ જે-તેના સમાચાર લખે તે
કેવુંકાર મેં લખી મોકલ્યો

જા
રજાદાસ અમરચંદ ગાંધી.
સહી. રજાદાસ તા ૨૨-૬-૩૧

મુંબઈ સમાચારનો અસત્ય આક્ષેપ.

(તંત્રી સ્થાનેથી.)

મુંબઈ સમાચાર પત્રના તા. ૧૯-૬-૩૧ ના અંકમાં તે પત્રના અધિપતીએ 'જે દિક્ષા કેમ છોડી?' 'મી. રતીલાલ અમૃતલાલ ખેડાવાલાનો નોટરી પબ્લીક સમક્ષ ચેંકાવનારો ખુલાસો' 'જૈન યુવક સંઘ પત્રિકામાં પ્રગટ થયેલા બનાવટી પત્રો' એ મથાળા નીચે કેટલીક પ્રસ્તાવના બાદ રતિલાલ શાહની સહીનું મેસર્સ કાંગા એન્ડ કું. ના ભાગીદાર મી. પેસ્તનજી એમ. કાંગા સમક્ષ કરેલું સ્ટેટમેન્ટ પ્રગટ કર્યું છે. આ સ્ટેટમેન્ટનો સાર એ છે, કે મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકાના તા. ૨૫-૫-૩૧ અને તા. ૧૫-૬-૩૧ ના અંકમાં ઉક્ત રતિલાલના પ્રગટ થયેલા પત્રો તેના પોતાના લેખેલા નથી અને એ પત્રો અમે બનાવટી ઉભા કરી પ્રગટ કર્યા છે. આ સંબંધમાં જણાવવાનું કે રતિલાલ જેવો સાધારણ માણસ ગમે તેવું સ્ટેટમેન્ટ કરે તે પ્રગટ કરવા પહેલાં મુંબઈ સમાચારના અધિપતિએ સત્યતા ખાતર અમારી પાસેથી તે સંબંધમાં ખુલાસો માંગવો જોઈતા હતો. તેમ કરવાને બદલે એક બહાર પત્ર સામે સત્યાસત્યનો કરો વિચાર કર્યા સિવાય આવો આક્ષેપક ઉલ્લેખ કરવાની એક જવાબદાર પત્રકાર ધૃષ્ટતા કરે તે એક હીચકાર અને શરમાવનારું કૃત્ય છે. તે પત્રો સંબંધમાં અમે બહાર જનતાને જણાવીએ છીએ કે તે દરેક પત્રની મુળ નકલ રતિલાલના હાથની લખેલી અમારી પાસે મોલુદ છે. જે જે કોઇને બેઠી હોય તેને અમારી ઓફીસે આવી ખાત્રી કરવા અમે નિમંત્રણ કરીએ છીએ. તે પત્રો ઉપરાંત તેજ રતિલાલે તા. ૧૪-૬-૩૧ ના રોજ ખેડા વર્તમાનતા પ્રતિનિધિને જે ઇન્ટરવ્યુ આપેલ છે. (જે તે પત્રના તા. ૧૭-૬-૩૧ ના અંકમાં પ્રસિધ્ધ થયો છે.) તે પત્ર તેની સહી સાથેનો અમોએ પ્રાપ્ત કર્યો છે. આ પત્રોમાંથી બહાર જનતાની પ્રતિતી ખાતર અમો એક પત્રનો ખેલોક આજ રોજ પહેલે પાને પ્રગટ કરીએ છીએ.

બીજા પત્રો અને બીજી હકીકતો અમે આગળ ઉપર પ્રગટ કરીશું. આટલા ઉપરથી અમે આશા રાખીએ છીએ કે મુંબઈ સમાચારના અધિપતિએ એક પત્રકારને ન શોભે એવો આક્ષેપ કરવામાં જે અક્ષમ્ય ભૂલ અને અન્યાય કર્યો છે તે સંબંધમાં તેઓ યોગ્ય ખુલાસો બહાર પાડી અમને વધુ ચર્ચામાં ઉતરતાં અટકાવશે.

રતિલાલના પ્રસ્તુત સ્ટેટમેન્ટની વિગતોમાં જે અસત્ય અને છળ લખ્યા છે તેની લખાણ ચર્ચામાં હાલ ઉતરવાની જરૂર નથી. રતિલાલ એમ જણાવે છે, કે પોતે એક દેરા કાગળ ઉપર પોતાના હસ્તાક્ષરથી સહી કરી છે તેની ઉપર અમે બનાવટી લખાણ ઉભું કર્યું છે. આ પ્રમાણે તેને લખણ પડે છે તેજ તેના સ્ટેટમેન્ટનું પોતાણું સિધ્ધ કરે છે પણ વસ્તુતઃ અમારી પાસે 'દિક્ષા કેમ છોડી?' એ મથાળા નીચે પ્રગટ થયેલા આખો લેખ તેના પોતાના હસ્તાક્ષરથી લખાયેલો પડેલો છે. આટલી હકીકતો રતિલાલને લગતા તરફતે ખુલ્લું પાડવા માટે બસ છે.

લી. ગાંધી જમનાદાસ અમરચંદ.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય અને અને તેના જુના વિદ્યાર્થીઓ.

જૈનો વાંચો અને ચેતો:-

— મતાંકથી પુરું. —

લોનનો ઉદ્દેશ અને અરપાઈ સંબંધમાં જાહેરજમાં નીચે મુજબ કલમ છે:-

કલમ નં. ૭૭-ઉપર પ્રમાણે જોના કસવી લેવાનો હેતુ વિદ્યાર્થીને પોતાની જાત ઉપર આધાર રાખવાનું શિખવવાનો પોતે જાહેર પોતાની સખાવત પર આધાર રાખનાર છે એવા ખ્યાલ અભ્યાસ દરમ્યાન ન આવવાનો અને આ સંસ્થા પોતાના જોર ઉપર લાવિશ્યમાં ઉભી રહે એવી રીતે તેને પગ લગ કરવાનો છે. એ નિયમને અમલમાં મુકતાં, વિદ્યાર્થીની કમણી, તેને પાળવાના કુટુંબીઓ અને બીજા જરૂરી જાણનો પર તે વખતના સેક્રેટરી યોગ્ય ખ્યાન આપશે અને એ નિયમનો અમલ જોગ્ય રૂપ ન થઈ પડે તેમજ નરમાશનો ગેરલાભ ન લેવાય એ જાણત પર યોગ્ય લક્ષ્ય રાખી જોનાની રકમ વસુલ કરવામાં આવશે.

એ ઉપરથી લોનનો હેતુ અને તે શી રીતે વસુલ કરવી એ સ્પષ્ટ છે એવો કોયો વિદ્યાર્થી કૃતજ્ઞ હોય કે જે બાવી શરત મુજબ પોતાની લોન પાછી ન આપે !

કેટલાક જરૂરથી એમ કહે છે કે આટલી મર્યાદા ન રાખવામાં આવે તો, જોતે દિવસે જ્યાં લોન વિદ્યાર્થીઓ મેનેજીંગ કમીટીમાં આવી જાય અને પોતાનું હેતુ મંજૂરીથી આ વિચારમાં અવિશ્વાસ અને ખોટા ભય સિવાય બીજું કંઈ જોનામાં આવતું નથી.

પ્રથમતો, આમ કારણમાં જુના વિદ્યાર્થી પ્રત્યે તેમજ કેટલું માન (III) ધરાવે છે અને કેટલી શાખાસી (III) આપે છે ! આવી શંકા એ રાખવામાં આવતી હોય તો પછી જાહેર છે કે જે સંસ્થામાંથી આવા વિદ્યાર્થીઓ પાકતા હોય તે બંધ કરવી. પણ આ ખ્યાલ તદ્દન પાયા વિનાનો છે અને તે નમજા મનની કલ્પના છે. પહેલાંતો, આ અંકુશ વગર મેનેજીંગ કમીટીમાં ધણુ વિદ્યાર્થીઓ આવી જશે એ હાલમાં કોઈપણ રીતે શક્ય નથી. આ હકથી એકજ વિદ્યાર્થી મેનેજીંગ કમીટીમાં આવી શકે છે અને જનરલ મુટથીથી જોડે બીજા વિદ્યાર્થીઓ આવી શકે પણ હાલના સંજોગો જોતાં આ માનવું જુલ અરેજું છે. તેમ જતાં, કાચ તેમજ સારી સંખ્યામાં આવે તો પણ લેનની પધ્ધતિને કોઈપણ પ્રકારની ધારતી નથી કારણ કે એ જાહેરજનો સવાલ છે અને તેમાં કોઈ પણ મોટા ફેરફાર કરવાની મેનેજીંગ કમીટીને સત્તા છે જ નહીં એવા ફેરફાર જનરલ કમીટી કરી શકે છે. તો પછી આવી શંકા રાખવી અવ્યવહાર છે અને અમે ધરતીએ છીએ કે આવા ખોટા આલેખો કરીને લોન વિદ્યાર્થીઓ તરફ સમાજની અપ્રેતિ કોઈપણ સમજદાર વ્યક્તિ ઉત્પન્ન ન કરાવે.

આ અવિશ્વાસની પાછળ અમને તો ભયની દૃષ્ટિ ધણી હોય એમ લાગે છે. મેનેજીંગ કમીટીનું કાપ નવા જુવાનો-આઓ પચાવી પાકી એવું સામે પક્ષ કારણ હોય એમ

[ઐતિહાસીક રાસ સંગ્રહ (વિજય તિલક મુદ્રિ રાસ) ઉપરથી તારજી કાઢનાર:-એક જૈન.]

— મતાંકથી માણું —

(પુર્વાચારી જેમને પોતાના આત્મ સાધનનીજ પરી હતી અને જાલજીવોને ધર્મના રસ્તે ચલાવવાનીજ જેમની ઇચ્છા હતી તેવા પુર્વાચારીએ આજમોની રચના કરી અને લખતા થયા કે સાધુઓને રાજ ભય નથી તેમજ મોર ભય નથી. સાધુઓ ફક્ત કષાયરૂપી મોરો અપમારૂપી રાખને હેરાન કરે નહીં તેવુંજ ખ્યાન રાખવાનું હોય છે. ઐતિહાસીક રાસનું તારજી કાઢતી વખતે હવે મારે ખાસ ખ્યાન રાખવાનું છે કે જ્યાં જ્યાં ધર્મના નામે સાધુઓએ જીવ્વો લેધને કે અજ્ઞાન-તાથી ધતિમે મેલી વાણીઓ બોધ્યા છે તે વાણીએ જૈનોને આત્મજ્ઞાન તરફ ઈટલે જૈનધર્મ પ્રત્યે પ્રેમ રાખવા શીખવે છે કે કેમ તે ખાસ ખ્યાન રાખી જુરૂકરજી કરવાની ઇચ્છા સાધુ છું જતાં જીવને પાત્ર બનું તો આ પત્રિકાના તંત્રી જોય રાખ્ય બાવામાં ખુલાસો જણાવશે અને જીવને પાત્ર બને હોઈરા તો મારા આત્માને પુછીને તેમજ મારા ગુરૂની સલાહ લઈને હું જરૂર મુલ સુધારીશ.)

પુર્વાચારી કહી થયા કે સાધુઓને રાજ ભય નથી તેમજ મોર ભય નથી જતાં સોમવિજય વાંચક સહનથીલતાની હલ

જણાય છે. આમાં અત્ય હોય તો તે નવા જમાનાની નીશાની છે અને તેને તો આવકારદાયક મણવું જોઈએ.

અનંતે વિદ્યાલયના હાલના કાર્યવાહકો પદશાયા વગર રહેવાના નથી. ધીમે ધીમે નવા કાર્યવાહકો આવવાનાજ અને તે પણ મોટે ભાગે જુના વિદ્યાર્થીઓજ. તેમના માતૃતુલ્ય સંસ્કારો કારણાર પાંચ પચીસ વરસે પોતાના હાથમાં જ લેવાના એ નિઃસંદેહ વાત છે. તો પછી જુના વિદ્યાર્થીઓને સમાજ સેવને તાલીમ આપનારી આવી તક-આવો હક શા માટે ઉદાર હાથે અત્યારેજ ન આપવો કે જેથી જૈન સમાજમાં આવી સારી પદ્ધતિઓથી સમાજસેવકોની સંખ્યા વધવા પામે અને કોમની ઉન્નતિ સહેલપથી થાય.

આટલી દલીલોથી મે. કમીટીની મુજ દરખાસ્તનું અતિ ઉપયોગી પણું સ્પષ્ટપણે સમજશે એમ આશા છે. મે. કમીટીની આ દરખાસ્ત તદ્દન બાજબી હતી એટલુંજ નહીં પણ બહુ વધે થયાં મેનેજીંગ કમીટીએ દશવિધ ઇચ્છાઓનું તે મુર્તિમંત સ્વરૂપ હતું સંસ્થાના જાહેરજમાં આવા સુધારાની આવશ્યકતા ધણે વખત થયાં સ્વીકારાવેલી હતી અને તેને માટે ધણીજ ઉત્કંઠાથી રાહ જોવાઈ રહી હતી તેમ જતાં આ મુજ દરખાસ્ત ઉપર જે મુખ્ય સુધારો મુકવામાં આવ્યો હતો તે સંસ્થાના મુજ ઉદ્દેશથી તદ્દન વિરુદ્ધ અને સંસ્થાના હિતને હાનિકર્તા હતો આવો સુધારો શા કારણે કયા ઉદ્દેશથી અને કયા લાભાર્થે કરવામાં આવ્યો હતો તેજ એક અણુચિંતક કોણે છે.

છેવટે ઇચ્છીશું કે જુના વિદ્યાર્થીઓ અને શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય વચ્ચે સારો સંબંધ અને સહકાર હંમેશા જળવાઈ રહે તેવી જરૂરી કોઈ યોજના હાથ ધરવામાં આવે.

લી. એક જૈન.

(કાન્તિ જ્ઞાતા.)

વિરસાસન પત્ર તા. ૧૨-૬-૩૧ ના રોજ કાન્તિ જ્ઞાતાને જુગ્મ ખ્યાલ રહે તેમ લખતાં લખે છે. કાન્તિ જ્ઞાતા એવકુલ જાની ગયે છે. વિરસાસન પત્ર એવકુલને દાર્ઘ્યલ આપી જાણે છે તેને માટે તેને ધન્યવાદ આપું છું અને સાથે છેવટની ચેતવણી આપી જણાવું છું કે કાન્તિ જ્ઞાતાના મત પ્રમાણે છોનેશ્વર દેવ સાસન તેમજ તેના વિતરામ દેવ ઉપરના રસ્તે મદાવનાર ગ્રહ સીવાય તેજસ્વીતરામ દેવના સાસનમાં અત્માત્મ કર્મવાળુ કરનાર તેમજ પીતરામ દેવના સાસનમાં છોવેને સમતા જાણ ઉપર મદાવનાર સીવાય જે જે સાધુના વેષમાં સાધુ હોય આવક હોય તે બધાએ છન્દગલીયા તરીકેજ સંબોધી શકાય.

વિરસાસન પત્ર ખ્યાત રાખ, જ્યાં પદાચુના કામે સહુ વેષે ચર્તા હોય તેને સાધુ કહેવાય ન કેવી રીતે વિરસાસન પત્ર ખ્યાત રાખે કે શ્રીમદ્ યસેવિજયપદ્મ ઉપાધ્યાયને સુરિના વેષમાં રહેનાર પંચમદ્વારતકારી પદાણે અદાર દીવસ સુધી કોટડીમાં રાખ્યા હતા તેમ દંકરવંતીથી સાંભળનાર જુદીસાગરજી પોતાના પુસ્તકમાં લખે છે કે શર્યાતમાં શ્રીમદ્ યસેવિજય-પદ્મને સાગરોના આશ્રય લીધેા હતા અને રાદેરમાં થોડા વખત સુધી સાગરોના આશ્રયે રહેવા અને જ્યારે જ્યાં ખટપટથી કંઠાળા ત્યારે દેવસુતિ ચન્દ્રને આશ્રય લીધેા અને શ્રીમદ્ યસેવિજયપદ્મ કંઠાળી ગયા ત્યારે સંમેશ્વર પ્રભુનાં દર્શન કરી પોતાના હૃદયનો ઉભરો નીચે મુજબ ગદ્ગદ કરે છે:-

વવ્ વીસસું.

અવ મોહી દેસી આવવની લી સંલેશ્વર વિલેશ્વર મેરે તું એક ઘની ॥
કોવાંનલ ડગલાલત જુગેન સખત વચન અદની । વામજયું અલધાર
તિદાં તુલ પાલ દુગ્ધ હરમી ॥

શ્રીમદ્ કથે છે કે સંમેશ્વર પાવનામ ! મારા ઉપર જેવી એવી જાની છે કે શરણ માટે તુંજ એક મારા પશ્ચી દેખાય છે. વચન રૂપ અરણિદાષ્ટને મયીને દુર્ગત લોકો કોપરૂપ અગ્નિ ઉપજાવે છે. આવી દશામાં તારા નામરૂપ અપની મેધમરાજ દુઃખ દરનારી લાગે છે.

મોટા સુરિના વેષમાં સાધુઓના વેષમાં ચન્દ્રને માટે ખટપટી ઉત્પન્ન કરનાર સાધુ કે સુરિ તે સાધુ નથી પણ તે પદાચુજ છે અને વિરસાસન પત્રમાં ખરીધર્મની દાઢ હોય પેટભરાઓનું પેટું જાન નીમીતે હુડીએ લાવી વઢાવી ખાવા ના હોય તો નિરર્થકપણે પદ મેદાને અને તું અને તારા સેતાન રસિક સંઘ વિનય રાખતા સીખ વીનય સુધી તું-તારા પદ્મરામવિનય અને સાગરવિનય નેમીસુરિજી પાસે જા અને વિનયથી તેમની સથે જૈનોમાં સંપ વધે તેના રસ્તા છે અને નહિ તો તારા જેવા ચન્દ્રની અદર સગકતા હુડેથી કાન્તિ-કરો મહારામ તેમ નથી. સંઘ બહાર કેને મુકવે તે તો વિચાર કર. મોટા કે સંઘ બહાર એટલે જાણે વિનયજેને પરવાનોજ ના આપેો હોય તને અને તારા લેલાકુ અંધા-ખોરોને, તારા જેવા અંધાઓરોને પહોંચી વળવાને માટે કનિત કરો ખડે પગે ઉભેલા છે અને જરૂર દરેક વિતરામદેવના સાસનમાં રહેનાર સાધુ-સધવી આવક અને જાતીનાને વિનંતી કરીએ છીએ કે વિરસાસન પત્ર એ જાગવાન મદાવીરના નામે પેટ ભરાઓનું પેટું છે તેના દાખલા મોજુદ છે અને તેથી જૈનોએ ચન્દ્રના નામે અંધમાં પડેલા તો ગુમાવેલા તમારું આત્મ કરવાણુ. કાન્તિકારો પેટભરા પેટીઓને પહોંચી વળવા સમર્થ થાય તેમ પ્રાર્થના કરી ઉપદેશ વીરમું છું.

શ્રી કાન્તિ જ્ઞાતા જૈન.

રતીલાલ દિક્ષા પ્રેકરણ.

જેઠા વર્તમાનના પ્રતિનિધિ સમક્ષ ખેડાના બે મહારથોની રજામાં રતીલાલે જે એકરાર કર્યો છે તે નીચે મુજબ.

સવાલ—“મુંબઈ સમાચાર” ના તા. ૧૧ મીના અંકમાં તમારી (રતીલાલ) સહીથી પ્રગટ થયેલા “જૈન સમાજ સાવધાન” વાળા લેખ સાચ છે ?

જવાબ—ના, તે હકીકત તદ્દન ખોટી છે, અને મારી ખોટી સહી કરી કોઈએ “મુંબઈ સમાચાર”માં લખી મોકલેલા હોવા નોંધાયે.

સવાલ—જ્યાં ખાખતની ખબર તમે મુંબઈ સમાચાર”ના તર્જનિ આપી છે ?

જવાબ—હા.

સવાલ—તા. ૧૪ મીના “જૈન”ના અંકમાં ૪૨૭-માં પાના પર તમારી સહીથી જે ખુલાસો પ્રગટ થયો છે તે સાચ છે કે ?

જવાબ—હા.

સવાલ—ત્યારે પ્રથમ “મે” દીક્ષા કેમ છોડી” એ લેખ તમારી સહીથી પ્રગટ થયેલો તે વાત તો ખરી છે ને ? તે લેખતમેજ મોકલેલો ને ?

સવાલ—ત્યારે પ્રથમ “મે” દીક્ષા કેમ છોડી” એ લેખ તમારી સહીથી પ્રગટ થયેલો તે વાત તો ખરી છે ને ? તે લેખ તમેજ મોકલેલો ને ?

જવાબ—હા, તે જાગત તદ્દન સાચી છે અને હજી પણ તે ખાખતના લખાણને હું અહારે અહાર વળગી રહું છું.

ઉપરની વાતથીત જે મહારથો સમક્ષ થઈ છે. તે એકરાર ઉપર-રતીલાલની સાથે બે મહારથોની સાથી તરીકે શહીઓ છે જેની અસહ નકલ અમારી પાસે મોકલુદ છે.

—(૦)—

સમય-ધર્મના સીધાંતો.

૧ સમાજમાં જડ બાલી જેટલ ચક્ષુથી રીત-રીવાજોને તિલાંજલી દઇ સમાજહિતને સન્મુખ રાખી નવિન સુધારા ચેતનામાંજ સાચી સમાજ-ઉન્નતિ સંભવી શકે !

૨ બાળમગ્ન, રુદ્રવિચાર, કમોડા, મરજી પાછળના જમણા અને હાલકુટના ભજવાતા ગંદા કારસા બાદી અનેક કુરેદીઓને જડમુગથી ઉભેલી દેહી દેવામાંજ સાચી સમાજ ઉન્નતિ સંભવી શકે !

૩ લગ્ન બાદી સામાન્ય પ્રસંગે દગ્ગરો મળે લાખો રૂપી-આનો હુમાડો કરવાની “લેલજા-વચિને” નાણુદ કરવામાંજ સાચી સમાજ-ઉન્નતિ સંભવી શકે !

૪ કન્યા ફેળવણી તરફ અરુચી ધરાવવાની જડ માન્યતા ને ફત્તવી દઇ કન્યા ફેળવણીના ઊંચામાર્ગે ખેલવામાંજ સાચી સમાજ ઉન્નતિ સંભવી શકે !

૫ પાર્શ્વિક અને વ્યવહારિક ફેળવણી પ્રત્યે દુર્લેહ આપતાં વહીવેલો પોતાની પ્રત્યે ફેળવણીના પંથે દોરવામાંજ સાચી સમાજ ઉન્નતિ સંભવી શકે !

૬ કંગળ અને કફાડી રથીતમાં જીવન ગુજારતા ક્યંકર ખેડારીના ભોગ અનેલ જૈન-ગિરદારોને પંધાથે લગ્ન-કામાંજ સાચી સમાજ-ઉન્નતિ સંભવી શકે !

(અપૂર્ણ.)

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર પ્રાંતિક પરિષદના પ્રમુખના દિક્ષા સંબંધી વિચારો.

આપણા જૈન સમાજમાં દીક્ષાના પ્રશ્નને જે ઉચ્ચ સ્વરૂપે પકડ્યું છે તેની ચર્ચાએ ભોળાં નિરર્થક પ્રમાણમાં પોષનાસભોતું એ કર્તવ્ય હોય એમ કહી શકાય. પાંચા ગાણતું નથી, આવા પ્રશ્નને અંગે મૌન રહેતું એ ઉચિત ન લાગતા એ સંબંધે કહેવાતું મન થાય છે કે પવિત્ર દિક્ષા અંગીકાર કરવા-કરાવવા સામે કોઈ પણ સાચા જૈનને વાંધો હોઈ શકે નહીં; છતાં હાલ જે એક નહાનો પક્ષ ઊભો થયો છે, તે એક યા બીજા જઠાને સાચા જૈનને ન હાજરે તેવી રીતે યદા તદા બાપણો અને લખાણો દ્વારા પ્રચારિત ઇચ્છાનારોએ પ્રત્યે પોતાના રાષ્ટ્રના પોટલા ખાલી કરે છે. અને જૈન સમાજમાં ભારે અસંતોષ વાતાવરણ પોષી રહ્યો છે. વસ્તુતઃ ઉપર જણાવ્યા મુજબ દીક્ષા સમે કોઇને વાંધો છે નહિ અને કોઈ શકે નહિ, પરંતુ જે મતભેદ એવામાં આવે છે તે મુખ્યત્વે દીક્ષા આપવાની નીતિ-રીતી અને પાત્રની યોગ્યતાએવા માટે જણાય છે. અને એમ હોય તો જે વિશેષ દીક્ષાઓના કેટલાક દિશ્વોમાં ભોળામાં આવે છે તે સ્થાને છે એટલું જ નહિ પરંતુ એવી અયોગ્ય દીક્ષાઓની પાછળ છુપાએલ ધૈર્ય એ એક જૈન કોમને સરભારનારી ને જૈનધર્મને દિશુપત લગાડનારી ખરે જ કહેવાય અને તેટલા માટે જુનેરની કોન્ટ્રોલમાં દીક્ષા સંબંધી નીચે મુજબ જે ઠરાવ થયો છે તે બ્યાબખી અને દીર્ઘદર્શી છે. ઠરાવમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે 'દીક્ષા સંબંધી આ કોન્ટ્રોલને અભિપ્રાય છે કે દિક્ષા લેનારને તેના મતપિતાઓને અંગત સમાજો તથા જે સ્થળે દીક્ષા આપવાની હોય ત્યાંના શ્રી સંઘની સંમતિથી યોગ્ય મહેરાત પછી દીક્ષા આપવી !

આ ઠરાવ જૈન કોમતું સંપૂર્ણ પ્રતિનિધિત્વ ધરાવનારી મહાસભાના મત અધિવેશન સમયે દ્વયરો બંધુઓએ એકવ મળી એકી અવળે સર્વાનુમતે અંજુર કરેલ છે અને એ ઠરાવનું અક્ષરશઃ પાલન એ નિર્દિવાદ જરૂરીઆત છે. આ ઠરાવ થવા પછી તુરતમાં જ ભાવનગર રાજના ના. કાશિન્સીલ એફ. એડમીનીએશનના પ્રમુખ સર પ્રભાકર પટવર્ધીની બાલામજી ઉપરથી ભાવનગરના શ્રી સંઘે સર્વાનુમતે ઠરાવ કર્યો છે કે—“સગીર વયના છોકરા અથવા છોકરીઓને દિક્ષા આપવાનું શ્રી સંઘ અયોગ્ય માને છે.”

જે સંયોગે વચ્ચે ભાવનગરના શ્રી સંઘે મજબૂત વલણ અપાવ્યાર કરી ઉપરનો ઠરાવ કર્યો છે તે સંયોગે ત્યાંના શ્રી સંઘની મેટકમાં નીચે પ્રમાણેના બીએ ઠરાવ થયો છે તે ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે, તે ઠરાવમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે 'જા માણેકલાલ રાવચંદના સગીર પુત્ર પ્રતાપરાવને અહીંથી કોઇના સિખરવાથી દીક્ષા લેવા માટે નસાડવામાં આવેલ છે તો તેમને કોઈપણ માનના કે સહેરના સંધે કે કોઈપણ સાધુ મહારાજને તે નાની ઉમરનો હોવાથી તેમજ તેના મા-આપની

રજા નહિ હોવાથી ભાવનગરના શ્રી સંઘની સંમતિ સિવાય દિક્ષા આપવી નહીં અને દરેક ગામ અને શહેરના સંધને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે સદરજી પ્રતાપરાવ જે જગ્યાએ હોય ત્યાંના સંધે ભાવનગર શ્રી સંઘ ઉપર લખી મોકલવા મહેરબાની કરવી” આવા સંયોગમાં અપાતી દીક્ષાએ એ આજના સમાજની દુર્દશા, ઊન્નતિનિન્નતા અને કુસંપાતું મુખ્યત્વે કારણ છે. આ વસ્તુસ્થિતિમાંથી ઉગરવા માટે અને કુસંધ દુર કરવા માટે જરૂર માલમ પડશે કે દીક્ષાને અંગે થએલા ઉપરોક્ત ઠરાવોનું પાલન થવું જરૂરી છે અને તે થશે ત્યારે જ જુદા જુદા સંધોમાં શાંતિ પ્રસરશે.

(૦)

શિષ્ય મોહ.

લુવારની પોષના એક શાવક લખી જણાવે છે કે—અમદાવાદમાં લુવારની પોષના ઉપાશ્રયમાંથી પન્નાસ મોતિ-વિજય મહારાજનો એક ગાળ શિષ્ય લખ્યામ ૧૨ થી ૧૭ વર્ષની ઉમરનો ગયા અઠવાડીયામાં જેષ છોડીને નાશી ગયો તેને જૈન સમાજનો ઉપદાર કરવા માટે આનન્દસાગરે ફરીથી એધા આપી પોતાની સંધે રાખેલો છે. (તે સાધુએ પોતાનો જુનો એધા વાઘમાં નાખી દીધો હતો) જૈન સમાજ દીક્ષાને વડે એક તમુકો જુઓ સાચના જણનાં કુકવાર આનન્દ-સાગરનો કેવો મનઢનો શીષ્ય મોહ !

લેખકેને જવાબ—સા. રા. કાંતિલાલ ભોમીલાલ તમારા કાળજીની હકીકતની ખાળનમાં જણવવાનું કે તે જાળતની વધુ તપાસ કરવામાં આવે છે.

આહુકોને સુચના.

સવિનય લખવતું કે શ્રી જૈન સુવકસંઘ પત્રિકાના અંક ૨૪ માંથી વી. પી. હર્ષ કર્યા છે, માટે દરેક મહાક મહેરબાની કરી સ્વીકારી લેશે, બીજું દ્વયારા કોઈપણ આહુકને પત્રિકાના અંગે જે કંઈપણ ખાસ ફરીયાદ કરવી હોય તો અવરવાપકને જોશીલમાં મળવું અથવા લેખીત ખગર આપવી એથી યદ્યતું કરવામાં આવશે. જોશીલ ટાઇમ સ્ટા. ૧-થી-૫.

પ્રેસની તથા બીજી અનુકુળતા માતર શુભદ્રા જૈન સુવક સંઘ પત્રિકા દ્વેથી દર મંજળવારે પ્રગટ થશે.

અવરવાપક—ઓછવલાલ ચંદુલાલ.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય.

સારાભાઈ મગનભાઈ માદી લેાન-રેકોલરશીપ ફંડ.

ઉપરોક્ત ફંડમાંથી મંચળ સ્થેતાંગર મુતિજીજી જૈન વિદ્યાર્થીઓને અંગ્રેજી મોથીથી સાતમા ધોરણ સુધી અભ્યાસ કરવા, દૈશી અંગ્રેજી વેદક શીખવા, તેમજ ઠળાકોશલ્પ, ગ્રેકીશ, ફોટોગ્રાફી, ઇજનેરી, વીજળી, વિદ્યેરતું કામ શીખવા વગર વ્યાજે લેનરૂપે સહાય કરવામાં આવે છે. મદદ લેવા ઇચ્છનારે જોનારની સંકેટરીને જોવાળ્યા ટેન્કરોક. આનન્દરોક, શુભદ્રા લખવતું.

આ પત્રિકા મહેમદ અબ્દુર રહેમાને 'સ્વદેશ' ટ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ગાયા બીહીંગ, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, શુભદ્રા ૩ માં છાપી અને અખનાદાસ અમરમંદ સંધીએ નં. ૧૮૮, ચટાઇવાળા બીહીંગ, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, શુભદ્રા ૩ મધેથી પ્રસિદ્ધ કરી છે

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

તંત્રી : જમનાદાસ અમરચંદ ગાંધી.

વર્ષ ૨ છું.
અંક ૨૬ મો.

સંવત ૧૯૮૭ ના અ. અષાઢ શુદ્ધ ૧૫
તા ૩૦-૬-૩૧

છુટક નકલ :
૦૧ આનો.

એક મેળાવડો.

—(૦)—

શ્રી કેળવણીનાં સન્માન.

—:—

શ્રીમતી વિદ્યાબેરી મૂળચંદ કાપડીઆને બી. એ. ની છેલ્લી પરીક્ષા ઉભાઈ કરવાને માટે અભિનંદન આપવાનો એક મેળાવડો શ્રી. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ સોલીસીટરના પ્રમુખપણુ નીચે માંગરોળ જૈન સમાજના હોલમાં સંવતાર તા. ૨૮-૬-૩૧ ના દિવસે થયો હતો. બી. વિદ્યાબહેન લાડુઆ શ્રીમાળી જ્ઞાતિના હોદ્દાને આ પ્રસંગે તે જ્ઞાતિ તરફથી મેળાવામાં આવ્યો હતો. અને જૈન જૈનેતર ભાઈ બહેનોની સારી ઢાળરી હતી.

શ્રી. મોતીચંદલાલએ શ્રી. વિદ્યાબહેનને અભિનંદન આપતાં કેટલીક પ્રાસંગિક બાબતોનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. વિદ્યાબહેને યુનીવર્સિટી સીટમેન્ટ નામે જે ચક્ર યોજાયા છે તેમાં રહીને અભ્યાસ કર્યો છે. આપણા વિદ્યાર્થીઓ માટે આપણી પાસે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સંસ્થા છે અને હાલકાના કેટલાક શહેરમાં જૈન વિદ્યાર્થી શ્રેણી છે ત્યારે ઉચ્ચ શિક્ષણ લેવા ઇચ્છતા ધરાવતી બહેનો માટે આવી કાંઈ સગવડ નથી. આ પ્રસંગે ઉલ્લેખ આપણે કેમ લાગી સકાયે તે માટે હું આપ સૌનું લક્ષ્ય ખેંચું છું. સ્ત્રીએ કેટલું શિક્ષણ લેવું? શુદ્ધમાં તેવું સ્થાન શું? છવન-યાત્રામાં તેનો ફાયદો કેવો અને કેટલો હોષ શકે? વિશેષ પ્રશ્નો ઘણીવાર અચાંધ થયા છે. સ્ત્રીશિક્ષણ માટે આજે વિરોધ નથી. હવે તો તેમના માર્ગમાં નહીં મુશ્કેલીનું કંઈ રીતે નિવારણ થઈ શકે અને કેદરથાન ધરાવતા મુંબઈ શહેરમાં આપણે કન્યાશિક્ષણ માટે શું કરી સકાયે તે જોવાનું છે.

લાડવા શ્રીમાળી કામને આપણે જીતકાળમાં ધણી અન્યાય કર્યો છે. જૈનધર્મ વર્ણ અને આશ્રમમાં જાનતો નથી. કેઈ પણ વર્ણનો સ્ત્રીપુરુષ જૈન હોય તો તેઓ અરસપરસ ખાનપાન તથા લગ્ન વ્યવહાર રાખી શકે છે. મેં જૈન વિદ્વાનો તથા જૈન સાધુઓ સાથે ચર્ચા કરી છે પરંતુ તેમાં કોઈએ એ વ્યવહાર સામે વધી લીધી નથી. આપણા આ રાષ્ટ્રીય ઉદ્ધાન પછી આવતા પાંચ દશ વર્ષમાં આપણે દાલની જ્ઞાતિઓ રહેવાનીજ નથી માટે આપણી બધી પેઢા જ્ઞાતિએ એકત્ર થઈ બંધાવી જરૂર છે.

ત્યારબાદ શ્રીમતી સુભાગબહેન, શ્રી. હિંમતલાલ ગણેશજી અંબરીઆ, શ્રી. મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઈ, શ્રી. જગજીવનદાસ મોદી, પંડિત લાલન, શ્રી. વીરચંદ પાનાચંદ વિશેષેએ પ્રાસંગિક વિશેષણો કર્યાં હતાં.

સુભાગબહેને સ્ત્રીશિક્ષણને આગળ ધરાવવા યુગ આગ્રહ કર્યો હતો. શ્રી. અંબરીઆએ ઉચ્ચ શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરવાની હિમાયત કરી હતી, પરંતુ આર્થસંસ્કૃતિને દૃષ્ટિ સમીપ રાખવાની એટલીજ જરૂર પડતી હતી. શ્રી. જગજીવનદાસ મોદીએ વિદ્યાબહેનનાં શીલ, શુદ્ધ, સ્વભાવ અને સરલ પ્રકૃતિનો પરિચય આપ્યો હતો. શ્રી. મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઈએ જણાવ્યું કે વિદ્યાબહેન ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવીને લાડુઆ જ્ઞાતિ તેમજ જૈન કોમનું ગૌરવ વધાર્યું છે ઉદયન મંત્રી વિશેષેએ જ્ઞાતિમાં ઉત્પન્ન થયા હતા. શ્રી સચરાનંદસૂરીએ લાડુવા શ્રીમાળીને “મોદકીય” કહ્યા છે તે ગંભીર જૂલ છે. લાડવા શ્રીમાળી કાંઈ લાડવા ખાતા અથવા લાડવા ખાવાની ઇચ્છાથી જૈન થયા હતા તેવું નથી પરંતુ તેઓ લાડ દેશમાં રહેતા તેથી તેમાંથી લાડવા વ્યુત્પન્ન થયેલ છે.

પંડિત લાલને જણાવ્યું કે વિદ્યા બહેને પોતાના નામને સાર્યક કયું છે, અને હું તો ખરૂં અભિનંદન વિદ્યાબહેનને વિદ્યાભ્યાસમાં પ્રેતસાદન આપનાર તેમના માતાપિતા તથા કુટુંબીઓને આપું છું.

શ્રી. વીરચંદ પાનાચંદ સાહે જણાવ્યું કે આપણા ગરીબ દેશમાં બેકારીને કારણે આજે શિક્ષિત વર્ગ વિશેષ દેખાય છે પરંતુ દેશની વસ્તિના પ્રમાણમાં આપણે ત્યાં બપેર નિરક્ષરતા પ્રવર્તે છે. વિદ્યાબહેન જેવા શ્રેષ્ઠ શુભરાતી જૈનસુએટ બહેનો આપણી નજરે આવે છે પરંતુ તે સંખ્યા ઘણીજ થોડી છે. આજે જૈન સ્ત્રીસમાજ હજી ધણું અસિક્ષિત છે શ્રી. વિદ્યાબહેન જેવાં સુસિક્ષિત બહેનોની સદાગ લાઇને આપણે આપણા સમાજને કેળવી દેશના પ્રશ્નો બહેનો પાસે મુકવા જોઈશે અને તેઓના સહકારથી દેશ મુક્તિને માગે વહેશે જાઈ શકશે.

ત્યારબાદ શ્રી મોહનલાલ રતનચંદ પારેખે માનપત્ર વાંચ્યું હતું અને શ્રી વિદ્યાબહેને તેનો બહુજ સુંદર અને લગવળીની લાવામાં જગાળ આપ્યો હતો. તેઓએ જણાવ્યું કે આપણા સમાજમાંથી ઉચ્ચ સ્ત્રીશિક્ષણ માટેની ટીકા તદ્દન નાણુદ થઈ નથી. ટીકાની દરકાર કર્યા સીવાય માત્રાપોએ ઉચ્ચ આદર્શ લક્ષમાં રાખી પોતાની કન્યાઓને ઉચ્ચ શિક્ષણ આપવાની પરમ ઓવરચકતા છે. “સ્ત્રીઓ ઉચ્ચ શિક્ષણ લીધા પછી ધરકામ માટે નાલાયક બની જાય છે” આ અલ્લેખનો હું સંદેહ ઇન્કાર કરું છું અને મારો અગત્ય અનુભવ પણ તેમ કહેવાને ના પાડે છે. જે વરણ નેપોલીઅને કહી છે તેવું હું ફરી સ્મરણ કરાવું છું કે તમારે દેશને ઉન્નતિને પથે લઈ જવા હોય તો તમારા દેશની કન્યાઓને સારું શિક્ષણ આપો.

ત્યારબાદ પ્રમુખને તથા વિદ્યાબહેનને હારતોરા આપ્યા હતા અને શ્રી ધરમચંદ દીપચંદ પારેખ તથા શ્રી જગજીવનદાસ મોતીચંદ સાહુ તરફથી સૌ આગમિત અદરશોનો આભાર મન્યા પછી મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

પ્રજ્ઞવાલો ન મેં લોરે ન દેષ: કપિલાવિદુઃ ।

શુભિકમદ્ વચનં વચ્ચ તસ્ય કાર્ય: પરિગ્રહ: ॥

શ્રીમદ્ હરિભદ્રસૂરિ.

મહાવીર જૈન વિદ્યાલય.

(૦)

આપણી આ કેળવણીની સંસ્થા સામે સખળ મદારથી ઓનો વિરોધ વચ્ચ વરસથી ચાલતો હોવા છતાં તે સંસ્થા ઓકસ દિકાએ વિરોધ પ્રગટ કરતી રહી છે. કેળવણીની આવા સંસ્થા સામે પેકાર કરનારાએ ઓકસ તેમની ખાની લીધેલી ખામી ખાતર આવા પગલાં લે છે. પણ તેઓ આવી સંસ્થા સ્થાપના માટે કોઇ પણ પગલાં ભરતાં નથી તેથી તેઓ એક જ સમજી શકાય કે તેમને કેળવણીની સંસ્થા સામે જ વધે છે કહેવાની ખામી તેો દુષ્ટ બાનારૂપ છે. જૈન ક્રમમાં કેળવણીનો ફેલાવો વધતો જાય છે ને આવી સંસ્થામાં લાભ લેવા છિન્નનાર વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા વધતી જાય છે. આજી સાતના બરેબર આંકડા લાભ અમારી પાસે નથી પણ સાંભળવા મુજબ પણ વિદ્યાર્થીઓને જગતને અક્ષરે નિરાસ થવું પડ્યું છે. સમાજે આ બાબતનો ખાસ વિચાર કરવાનો છે ને આવી સંસ્થાઓને યુદ્ધ રાખવાની તેમજ જે સ્થળે વિદ્યાર્થીઓ કે ઓર્ડીંગ ન હોય ત્યાં સ્થાપન કરવા માટે કટિબદ્ધ થવાની જરૂર છે શાસન પક્ષ કહે છે કે વિદ્યાલયમાં અભ્યાસ કરનારાઓ ધર્મને ઉપયોગી નીવડતા નથી ધર્મનો કોઈ કરનારા હોય છે આવી વાતો ફેલાવવા પ્રયત્ન તેઓ પાસે કોઈ આધાર હતો નથી છતાં બોળી ને અજ્ઞાન શ્રદ્ધાજી સમાજ જેમને વધુ વિચારમાં ઉતરવાની કુશલ હોતી નથી તેમના મન ઉપર ખરાબ અસર નીવડે છે. હુવાનોએ ને વિદ્યાર્થીઓએ આ વરણી સામેનો વિરોધ, આ વરણી અસરવા વર્તનથી કમ સેવાથી બેટી પાટી આપવાની ખાસ જરૂર છે. લાંબા કાળથી કે વિત્તવિવાદ કાંઈ અસર કરી શકે નહિ. કોમના ગરીબ લોકોની સેવાના વા ને તેનો અમલ થઈ ઉપયોગી નીવડે. સેવાના કામ તેમને સોંપે કે શું? સેવા કરવા માટે વિદ્યાર્થીઓ સમય આપે પણ તેને સજવઢ આપવી, જરૂર પાડતા દ્રવ્યની સજવઢ કરવી તે કોમના આગેવાનોની ફરજ છે. પણ જ્યાં ખુદ વિદ્યાર્થીઓ મેનેજીંગ કમીટી સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓને મેનેજીંગ કમીટીમાં જોડે, જોડે કરીને સંસ્થાના વહીવટમાં લાગે લેવાની તક ન આપે તેની જગરસ કમીટીમાં જુના વિદ્યાર્થીઓને એક પ્રતિનિધિ મેનેજીંગ કમીટીમાં ચુટવોનો હક આપવાની દરખાસ્ત રજુ થયે તે દરખાસ્તને ઉગ્રહવામાં આવે. એટલું જ નહિ ખુદ મેનેજીંગ કમીટીના સભ્યો તે દરખાસ્તનો વિરોધ કરે એ સ્થિતિ ઘણી શોચનીય છે એવી સ્થિતિમાં કોમના બીજા ખાતાઓ કાર્યાલયકોને શું કહી શકાય? આ સંબંધી એક લેખ અમોએ આ પત્રિકામાં પ્રગટ કર્યો છે. તે સંબંધમાં 'મેનેજીંગ' કમીટીને શું કહેવાતું છે તે હવે સમાજ પાસે રજુ થવું જોઈએ. આ સ્થિતિમાં શુધારો થવાની તકીદે જરૂર છે સંસ્થા હજી પણ વિરોધ પ્રગટ પાને તેટલું હજી આ લેખ પુરો કરીએ છીએ.

સાગરાનંદના કુતકો.

—(૦)—

કદપાંતની કિમ્મત એક આનાથી પણ ઓછી.

સમસાગરનો પંથ અને શિખો વધારવાનો મોહ એટલો વધી પડ્યો છે કે ટાણે અને કટાણે જૈન સમાજના કકડા પાટી તેમાંથી જીલે પંથ સ્થાપવા પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે.

હેરી પ્રચાર સોસાયટીના સભ્યોને જીલ્લા પંથમાં રહેવા ફરજ પડે અને તેમને ખીલ સહકાર કહી નજ આપી શકે તેવી વિષમ પરિસ્થિતિ ઉદ્ભવ કરવા હેરી પ્રચાર વ્યાખ્યાનમાં કરે છે. જેમ સર્પના મોંમાં આંમળી નાખવી તે અપકર છે, બીછીને દાખ લગાડતાં અપકર વેદના સહન કરવીજ પડે છે, અંગારાને દૂધ આડકતાં પીકા વહેરવીજ પડે છે. વાતચીત કરતાં દાપલી મારવાની ટેવ હોય છતાં ને જગ્યાએ કાંટા મૂકતાં હોય તેો ઓકાયા-સિવય રહેતા નથી. તેવી રીતે સોસાયટી સિવાયના ખીલ દરેકને લાગે મને તેવા સારા દેખાતા હોય તેો પણ તેમને તેવા અપકર માની સમાજમાં છિન્ન-ચિન્નતા કરવા મિથ્યા પ્રયત્નો સેવે છે.

ઉપદેશ આપવાનો બીજાને અધિકાર નથી.

'જેમ કે હા કુંડમાં નાણું ન જાન રતે તે માટે ભોલપનો અધિકાર નથી તેમ ત્યાગીએ સિવય ખીલને યોગ્યતા કે અયોગ્યતા સંબંધી ભોલવાનો અધિકાર નથી' આના ઉપદેશના અક્ષરે શિથિલાચાર ખુદશો પડી જવા લાગે છે. 'દીક્ષાના વીરોધી નથી-સાધુતાના પૂજારી છીએ. તે શબ્દમાં વિશ્વાસ ન મુકવા જાણીએ છીએ.' નહિતર તેમના જેવા વેપારિતુ રચાત ક્યાં રહે?

'મા બાપ, સ્ત્રી, બાળક વિગેરેના કદપાંતની કિમ્મત એક આનાથી ઓછી:—

દીક્ષા એ મોક્ષ' સાધન છે. તે મા બાપ કે સ્ત્રી કે સગીર વધના બાળકો કદપાંત કરે તેની કિમ્મત કરતાં દીક્ષાની કિમ્મત ઓછી છે. કોઈ દીક્ષા કહીને હોય તેની પાસે કુંડમાં નાણુંમાં વિધવા કે સગીરવધના બાળકોના નાણું પણ અથ તેમાં એવો કોઈ કાપડો છે કે પ્રથમ વિધવા કે બાળકને આપવા અને પછી વધે તે બીજાને ફોળે આપવા તે પછી કદપાંતની કિમ્મત શું વધી? ધણી લીમીટ કુંડાં મો છે. તેના શેરો વિધવા કે સગીરવધના બાળકો પાસે પણ હોય તેમને શેર દોહ એક આનો વધારે વ્યાજ આપવાનો કાપડો છે? તે પછી કદપાંતની કિમ્મત એક આનાથી પણ ઓછી શક ખરી કે?

આવા કુતકો કરી, ભેળની કચુંબર કરે છે. ત્યારે એમ લાગે છે કે સાગરજીની તક શક્તિ આટલી ખંધી નિર્માલ્ય હશે? અથવા તે કદપાંતપૂર્વક ભોળા લોકોને ભરમાવવા મથતા હશે. જેને કદો સંબંધ કે મેળ નથી તેવા તેવા કુતકો કરવા અને વેચીને લાભવાની પ્રશ્નિ કરવા જતાં, યુદ્ધસ ધનાં લક્ષ્ય હોય તે પણ જાણી જાય છે.

પરમાત્મા તેમને સદ્ગુણ આપે અને જૈન સમાજ આવી લેલાશુ દલીલમાં ન ફસાય અને ખરી સાક્ષાતના પૂજારી બને.

લી. એક જૈન.

આપણું દ્રષ્ટિબિન્દુ.

યુવકો તરિકે યુવકોમાં શ્રદ્ધા, જોમ અને સેવાભાવના હોવા જોઈતા મુજ સૂત્રોના પૃષ્ઠ તરિકે આપણુ દ્રષ્ટિબિન્દુ વેરનો પ્રતિશોધ કે 'કર્મ' પ્રતિ શ્રદ્ધામય' નહિં પણ એર સામે સમતા અને દ્રેવની સળગતી બહી પ્રતિ પ્રેમવારિની વર્ષાજ હોઈ શકે. આજદિથી જોનાર જનતા કલે માની છે કે સાસન રસિક સોસાયટીનો સામનો કરનાર તેજ યુવક સંઘ અને 'વીરસાસન'ના ભારોભાર નિંદા લખાણો સામે કલમ ચલાવનાર એજ યુવક સંઘ પત્રિકા, આ યાન્યતામાં કલે સત્યનો અંશ હોય, છતાંમિ સાત્વત સ્વયં તો નજ દેખાય. કદાચ એ માર્ગે યુવકોનું નાવ ઢંકારાતુ હોય તો સાંખી પક્ષ નજ લેવાય 'વીર સાસન' એ નથી તો પરમાત્મા મહાવીર હેવના કરુણા કરંપુર શહેરને વિશ્વ ભરમાં પ્રચ્છર કરનાર અંકવાદીકે કિંવા નથી તો એ જૈન ધર્મનો વિજયવાપટો કરવાનાર સ્વયં, હ્રદય રપર્થી અને દલીલ પુરસ્કર લેખો સર્જન કરતુ સાપ્તાહિકે જોના કટાણે અને નિંદા લખાણો વડેજ મુલ્ય આપાઇ ચુકેલ માત્ર એ એક જર્મિય સાધુ પદ્મીજોનુ કલહ ઉત્પાદક વર્જિત છે. જોની લેખિની ફેટલી હરે એરમય છે તે નીચેના ફકરાથી દ્રષ્ટિએવર થાય છે. જૈન ધર્મ પ્રકાશમાં આવતા મૌહિતના લેખ સામે કામળ કાળા કરતા જોનો હ્રદયનો ઉભરો કેવી મલીય રીતે જગત જેમના પ્રતિ મોટ માંડી રહ્યું છે એવા પુન્ય માંધીજી પ્રત્યે કાલથી રહ્યું છે તે સાફ જણાઇ આવે છે. એ મહાપુરુષનું નામ લખવાની દ્વિમત ડરપોકપણથી થઇ શકી નથી છતાં અંતરનો ઉકળાટ તો દિશિ આવે છે. લખાણજ લેખકના અતિ કુળનું ભાન કરાવે છે! આ રહ્યા તે કાલીલ શબ્દો "હવેથીમાં આંદ ખતાની સારાએ જગતને છેતરનાર અને મોટી મોટી વાતોથી અજાન જનતાને ભોળવનાર તેમજ અનેકને પાવમાલ કરનાર મહાદેવની આત્માના પરીયાન જાનાર અધર્મી આત્માને ઉપાચરોમાં દુકાનદારી ખેલાતી જણાય તેમાં કાંઈ નવાઇ નથી..... ધોર [મર્યાદા દ્રષ્ટિને પરિચય તેમજ પ્રશંસા સમકિતનાં દ્રષ્ટો જણાય છે. જેનામાંથી જૈનદય નાથ પામી મયું હોય તેને સમ્પ્રકલ્પની ઈમંતજ ન હોય."

(વીરસાસન તા. ૮-૫-૩૧ અધર્મ પ્રકાશનો પરિચય) આ ટંકી છું તો એટલું જ કહેવા માંચુ છું કે આવી નિંદા કરવાનું કાર્ય આપણુ સરખા યુવકોથી નહીજ થાય. ધર્મ અને સમ્પ્રકલ્પના નામે એ આખુ તંત્ર કેવળ ધુમાડાના આચકા બરી રહ્યું છે! જર્મિય ચણતરજ ઉધું ત્યાં પછી વિચાર વિનિમય કે ન્યાય-પ્રકિતનાં દર્શન ક્યાં? આમ છતાં એ તંત્ર પાછળ આધર્મીયાં કરનાર માનવીઓ, સાધુ કે આવક ગમે તે હોય-પ્રત્યે શેષ ન હોય. તેમના જેવી સ્વજનતાનું પિંજરજ આપણે ન પીંછાએ, જરૂર એ તંત્ર સામે ઝડપીએ, જોને સુધારીએ કે છુટકુ જનાવીએ પણ પ્રેમના માર્ગે અને સુદઃ ઉમિર્તે દલીલોથી. સોસાયટી કરતાં આપણો માર્ગ નિરર્થકજ હોય, 'બાબા વાકરમ પ્રમાણુમ' કે 'જકરી બાપની જનમાં ઉંટ ભાડના જાન' જેવું આપણને નજ પડવે. એટલે એવું નકામું છેડી દઈને પણ સંગઠન અને સાચી બાબતનો પ્રચાર તો જોના કરતાં વધુ મીઠાદાથી કરવો રહ્યો. એમાં આપણો ભાવ એ સીસોટી બાપને દેશાવવાનો નહિ પણ જનતા

ધર્મ-શિક્ષણ.

(-)

૭.

હવે પ્રતિક્રમણ સૂત્રો કેવી રીતે અને કઈ ઉમરે શિખવવા તે વિચારીએ.

મહેસાણાની થી પરીણિતજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળાની સં. ૧૯૮૪ ની સાલની વાર્ષિક પરીક્ષાના વિદ્વાન પરીક્ષક પં. ભગવાનદાસ હરખચંદ અને રા. હીરાચંદ દેવચંદના રીપોર્ટ-માંથી આ બાબત સંજ્ઞી નીચેથી અભિપ્રાય મળે છે:-

"વિદ્યાર્થીઓ સારા અક્ષરથી અને મુદ્દાસર લખી શકતા નથી તેમજ યુજરાતી લખાણમાં બહુી ભૂલો કરે છે. માટે સારા અક્ષર અને યુજરાતી ભાષામાં મુદ્દાસર લખાણની ટેવ તથા યુજરાતી ભાષાના જ્ઞાનની આપરવકતા છે.

સંસ્કૃત અભ્યાસ શરૂ કર્યા પહેલાં, ત્રિવેદીકૃત યુજરાતી વ્યાકરણનો ભાગ પહેલી અને બીજો વિદ્યાર્થીઓને શિખવવો જોઈએ કે જેથી સંસ્કૃત ભાષાનો યુજરાતી ભાષા સાથે સંજ્ઞે અભાસ આવે અને સંસ્કૃત વાક્યોનો શુદ્ધ યુજરાતીમાં તરજુમો કરી શકે. સંસ્કૃત પહેલી છુક પુરી થયા પછી તુરંતજ વિદ્યાર્થીને સંસ્કૃત સાહિત્યમાં પ્રવેશ કરાવવા માટે કલામુકતાવધી તથા કુસુમાંજલી જેવી નાની નાની પુસ્તિકાઓ અને સાથે બીજી છુકો પણ અભ્યાસ ચાલુ રખાવવો. જેઓ સંસ્કૃત વ્યાકરણ બહુવાની ઇચ્છાવાળા હોય તેઓ પણ સાથે કાળાદિના અભ્યાસ ચાલુ રાખે એ ઇષ્ટ છે અને આ રીતે તેઓનો વ્યાકરણના અભ્યાસની સાથે સાહિત્યમાં પણ પ્રવેશ થઇ શકે પ્રતિક્રમણ સૂત્રો મોખમાં અને સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી શીખવવા અને તેના અર્થ પાછળથી તેને કાંઈક પ્રાકૃત ભાષાનો પરિચય થયા બાદ શીખવવા.

જેઓને સંસ્કૃત બીજી મોખડીના ઓછામાં ઓછા પંદર પાઠ થયા હોય તેઓને પ્રાકૃત ભાષાનો સહિત્યમાં પરિચય કરાવવો અને ત્યારબાદ પ્રતિક્રમણ સૂત્રના અર્થે ચલાવવા. જીવ વિચારોદિ પ્રકરણો કેવળ મુજમાત્ર નહિ શિખવતાં અર્થ સાથેજ શિખવવા કે જેથી વિદ્યાર્થીઓની શક્તિ ઉપર નકામો ભોળો ન પડે. + + + તેના (ઇચ્છીત ભાષાના) બદલે વિદ્યાર્થીને યુજરાતી ભાષાનું સંજ્ઞીન જ્ઞાન આપવાની જરૂર છે કે જેથી

સમક્ષ સત્યનો પ્રકાશ કરવાનો હોય, એટલે આપણુ વિચાર, વાણી અને વર્તનમાં સાદસ, જોમ અને સેવાભાવ રૂપ ત્રિપુટી જોરથી કામ કરતાં હોય છતાં એમાં દિશાભાવ ન હોય.

આપણી પત્રિકા સમોટ સૌથીમાં કુચ કરે, છતાં ભાષા વિવેક ન જલે. સત્ય રચ્છુ કરતાં મહારાય નહિં પણ જુઠાણ તો નજ સંધરે, આપણુ ભાષણ તીખાને સોંદરા ઉતરી અથ તેવા હોય છતાં અંગત કે જૈન ધર્મના મુજ તત્વોને ધા કરનારા તો નજ હોય. આપણી ભાવના સંધ માટે તલપતીને નિર્મળ હોય, એ તકાના વિસ્તારથી રાજી ન થાય. બાંધણેથી પણ એ ઐક્યવર્તનની પ્રકતા ઇચ્છે. આ માટે સંમેલનો કે પરિષદો, ભમણને પર્વદન, પ્રેસને પ્લાટફોર્મ આદિ સર્વ સાધનોનો સંધિપારો શોધીએ ને ચાલુજ રાખીએ.

લી. 'સમયધર્મી'

તેઓ મુખ્ય લખી અને જોડી શકે તથા પોતાના વિચારો બીજાને સારી રીતે સ્પષ્ટતાપૂર્વક સુધ્ધ કરવાની માન્યતા રાખે.”

આ વચનનાર અભિપ્રાય ધણેજ મનનીય છે. તેનો પ્રથમ મુદ્દો શુદ્ધતાની ભાષા પરત્રેનો છે. શુદ્ધતાની ભાષાનું સંગીન જ્ઞાન આપણા વિદ્યાર્થીઓ માટે અતિ આવશ્યક છે. સર્વ પ્રકારનું શિક્ષણ માતૃભાષામાં આપવું જોઈએ એ તે બાબતે સર્વમાન્ય સિદ્ધાંત છે. તેમાંથી ધર્મશિક્ષણ કંઈ અપવાદ તરીકે ગણી શકાય નહિ. ધર્મ સારાથે જીવનને સ્પર્શે છે તેથી તેનું શિક્ષણ તો ખાસ કરીને માતૃભાષામાં આપવું ઘટે. આમજ કહેવાયું છે તેમ માતૃભાષા આપણે પ્રાણ અને જીવ છે કારણ કે તેમાંજ આપણે વિચારીએ છીએ અને જીવન જીવીએ છીએ. આ રીતે જોતાં, ધર્મશિક્ષણને લગતી આપણી શિક્ષણભાષાઓમાં જેટલે વધારે માતૃભાષાને મહત્ત્વ આપાયું છે અને તેનેજ લાદન તરીકે ગણવામાં આવ્યું છે તેટલે વધારે તે આવકારણ્યક છે.

સંસ્કૃત જેવી પ્રાચી ભાષા મુકીને આપણા પુરુષાર્થોમાં મુજામ થો પ્રાકૃતમાં લખ્યા તેનું કારણ જોઈએ છે કે પ્રાકૃતભાષા તે વખતે પ્રચલિત લોક ભાષા હતી અને આખાજીવન સર્વે લોકોનારે સ્વીકૃત, શુદ્ધ અને મૂળ પશુ સહેલાઈથી સમજી શકે તે માટેજ તે વખતની માતૃભાષામાં-તે વખતના દિવસની લોકભાષામાં-પ્રાકૃતમાં જૈનશાસ્ત્ર લખાયા અને થી મદદગાર પશુ તેજ લખાયા. આશ્વ લીધો હતો કારણકે જે વીરપ્રભુએ ધર્મનાદાર સર્વ માટે જીવ્યા મુક્યા તેમની ભાષા લોકભાષાજ હોઈ શકે. માતૃભાષામાં જે વિચારણા થઈ શકે છે-જે સમજણ આપી શકે છે તે પ્રાચીન હિંદુ પ્રાચી ભાષામાં કદી બની શકેજ નહીં. આ અનુભવ સર્વ સામાન્ય છે. ધર્મના બીજા હેતુ વાળવા હોય, તો શિક્ષણ તો શું, -પશુ પ્રાર્થનાઓ-ધાર્મિક ક્રિયાઓ-લગ્નાદિ સંસારીક ક્રિયાઓ પશુ માતૃભાષામાં કરવામાં આવે તો, જીવન કંઈ અનેરી ઉચ્ચ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરે એ મને તો નિઃસંશય વાત લાગે છે.

આમ છતાં, જૈન ધર્મ શિક્ષણને અંગે સંસ્કૃતપ્રાકૃત ભાષાઓના અભ્યાસની મહત્ત્વ હું ઘટાડવા ઇચ્છતોજ નથી. હવે મળકુરે અભિપ્રાયનો બીજો મુદ્દો લઈએ.

સામાન્ય રીતે ઇષ્ટિજી નીના ધોરણથી કે ખાર તેર વર્ષની ઉંમરથી સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ શરૂ કરવામાં આવે અને ઉપલા નિદાન પરીક્ષાએ જણાવ્યું છે તેમ, સંસ્કૃત બીજી ચોષડીના મોઝામાં જોજા પંદર પાઠ થયા બાદ જેટલે કે ઇષ્ટિજી પાંચમાં છઠ્ઠા ધોરણમાં પ્રાકૃત ભાષાનો પરિચય કરાવવામાં આવે તો મેટ્રીક સુધીમાં આ બને ભાષાઓનું સામાન્ય જ્ઞાન જૈન વિદ્યાર્થીઓને મળી શકે. આ બાબત પર આપણી જૈન દાસરૂઢોએ કે બીજા તેને મળતી સંસ્થાઓએ કદી ધ્યાન આપ્યું છે? તેનું ધ્યાન આપાયું હોય એમ મારી બધામાં તો નથી.

પરંતુ અને એક બીજો મહત્ત્વનો પ્રશ્ન વિચારવા જેવો છે. તે એ છે કે સંસ્કૃતના અભ્યાસ પછી પ્રાકૃતનો અભ્યાસ કરાવવો કે પ્રાકૃત ભાષાનો અભ્યાસ સંસ્કૃતના અભ્યાસ પહેલાં કરાવવો આ બાબત હવે પછી વિચારીનું.

લી. ઉ. ડા. બ.

આ લેખમાળાના ૧ થી ૬ સુધીના ભાગો જૈન શ્રવણ પ્રસિદ્ધ થયેલા છે.

(કાન્તિ બ્રાતા.)

—મતાકથી ચાલુ—

વિરશાસન પત્ર લખે છે કે મુવક સંઘ તરફથી પત્રિકાઓ પ્રગટ થતી તેમાં મુવકોએ આજોને કૃતયા સાથે ઈશુ છે બ્યારે સોસાયટી સમાચાર તા. ૧૬-૬-૩૧ માં કાપવાદક મોતીલાલને ઉદ્દેશીને લખે છે કે “સાંજવત્માનમાં મુવક સંઘ તરફથી પત્રિકાઓ પ્રગટ થતી તેમાં જન સાધુઓ પાંચ મહાવતધારી પડાણ છે, જેઓએ દિમાલકની શુક્રમાં માલ્યા જનું જોઈએ, સાધુઓ શું છે, શહેર કૃતયા છે, એને બાળી ભરમ કરવાં જોઈએ.”

હજી પશુ મુવક સંઘ દુતીયાની સમજ શકતી એકઠી કરીને મોટા સુધેવા ઘંટ વગાડીને બહાર કરે છે કે જૈન સાધુઓ પાંચ મહાવતધારી પડાણ છે, તેનો અર્થ એ છે કે જે જે સાધુઓએ પડાણના કામો કર્યા હોય-કરતા હોય તે બધા પડાણ છે. તે પાંચ મહાવતધારીને આત્માનું કલ્યાણ કરવું હોય તો હીમાલકની શુક્રમાં માલ્યા જન, સાધુઓ શું છે તેનો અર્થ શું છે એવા જેમના કર્તવ્યો છે તેનેજ શું છે ગણવના છે. તેના કામના ધણા ઇષ્ટાદાર બહાર પડી ગયા છે. પાટણમાં જે સંતોના આજમન વખતે શાંતી પ્રસારી જોઈએ તેને બહાર લોકોનાં હાથ માય તેનો અર્થ તે સાધુઓમાં શું પડ્યું જરૂર છે. પાટણના સંધને મળો કાઢે તે નેમીજર પ્રભુના રૂપનારમાં કમ અવાવવાનો ડોળ કરનાર તે સાધુ કે સુરિ શું છે તેજ દંભસેવી જ્ઞાન ભરેલી પ્રગળે ભગવાની શું સાધીતું કામ કરી શકે. શાંતિ કૃતયા છે, એને બાળી ભરમ કરવા જોઈએ તેનો અર્થ વીરશાસન તેમજ સોસાયટી સમાચારના તંત્રી બંધે છે જનાં જોળી પ્રગળે કલ્યાણ આજવ નાગની દુકાન ખોલી ઉઠા અર્થ કરે છે. સમાચારના અને વિરશાસનપત્રના તંત્રીને લખવામાં આવે છે કે જાઓ પુણે શાંતિનો અર્થ તમારા શરૂને. તમારા શરૂ ના બજાતા હોય તો આ પેતની કોમી લખીને વિજયનેમીસુરિજ પાસે બોલો-અર્થ પુણે અને વિજયનેમીસુરિજ પોતાની સહીથી બહાર પાડે કે શાંતિ જેટલે આગમે તો આગો વિજયનેમીસુરિજ પાસે તે બાબત વાતાવાદ કરવા તૈયાર છીએ તમારી તોફાની ટોળીના કાંધાથી જાઓ શાંતિ જેટલે આગમે માની શકવાના નથી અને તેથી હજી પશુ સુધેવા ઘંટ વગાડીને બહાર કરીએ છીએ કે જેટલા શાંતિ જૈન ધર્મની બહાર કસે-કંઠાસ અને સમજાવથી પતીત કરનારાં હોય તે બધાને બાળીને ભરમ કરી નાંખો કે જેથી કરીને જૈનો સમજાવમાં રહીને પોતાના આત્માનું કલ્યાણ કરી શકે. વિરશાસન પત્રને અને (રામ) જૈન પ્રવચનને કવિ-બની પ્રગળમાં શાંતિ તરીકે બહાર કરવા હોય તો જાઓ ના પાડતા નથી પશુ કાન્તીકારો કવિબની પ્રગળે સુધેવા ઘંટ વગાડીને બહાર કરે છે-કરશે કે તે શાંતિ જરૂર બાળી નાંખવા જોઈએ કે જેથી કરીને કવિબની પ્રગળ સમજાવ ઉપરથી પતીત થાય નહિ. દેસ્ત-વિરશાસન પત્ર અને સોસાયટી સમાચાર પત્ર નોંધી લે કે મુવકો ખડે પડે તમારી શામે કાન્તિના જોડથી તમોને જરૂર શાંતિવાદી પોકારથી કવિબની પ્રગળ માટે સમજાવનો આદર્શ જરૂર મુકશે.

લી. કાન્તિ બ્રાતા જૈન.

(અપૂર્ણ.)

ચોમાસુ રહેવા સાધુઓની સરતો.

જ્ઞાન અને પુસ્તકોના નામે ફંડ.

વંદનાને બહુને ભકતોને સાચવવાની પેરવી.

ચોમાસુ રહેવાનો જાહેર રીતે નિર્ણય થાય તે પહેલાં પોતાના ભકતોને મહત્તમ સખવા, ફંડ એકત્ર કરવા કે ચારણોની મારફત યુગ્મગાન કરાવવા નવાજેશી કરવાની સરતો કરવા કોઈ કોઈ સાધુઓ કેટલીએક શુકિત પ્રયુક્તિ કરે છે, તેથી સમાજને ચેતી જવાની જરૂર છે તેઓ સમજે છે કે સમાજ તદ્દન અજ્ઞાન છે, એટલે હેતુ સમજી શકશે નહિ, તેમાં તેઓ ભૂલે છે, બંને બાજુ ખુલ્લી પડતાં, પૂજ્યવરણ ઉઠી જશે અને ચિકારા ઉત્પન્ન થશે.

અમુક મામમાં ચોમાસુ રહેવાના નિર્ણયથી ચપા ૫૯૧ અમુક દિવસે જાહેરના એક જાંધી વિદ્યાર કરવા તૈયાર થાય છે. તે માટે ભકતો તરફના ચોમાસુ માટે આશ્રમની તાલુ પજી હોય છે. (સવારના સ્ત્રીવર્ગ તેમજ હોષ કામકાજમાં યુવાયેસા હોય છે તેમ તેઓ સમજે છે). ખાસ કરીને સ્ત્રીવર્ગ સાધુ માની, આશ્રમ કરવા બાંધ છે. પુરુષવર્ગની ગેરહાજરી ખાતર કપકા બાંધે છે. આગેવાનોને વંચાણી પોતા પાસે બોલવા પ્રયત્ન થાય છે. છતાં ન ફાવે તો માણસ મોકલાવી બેલાવે છે કે મહારાજશ્રી વિદ્યાર કરે છે માટે જોશાવે છે, વિવેક થાય છે. જોશા અર્થ કરવાની તાકાદ ન હોવાનું જાન હોય છે એટલે જોગજોગ વાતો થાય છે, અને એકાદ શબ્દ પકડી ચોમાસુ રહેવા નિર્ણય જાહેર કરે છે. આ રીતે આશ્રમવશ ચોમાસુ રહે છે તેજા ભર મૂલે છે. ૫૯૧ ધીમેથી સરતો રચ્છ થાય છે.

જાહેરમામની વંદના બધે આવકવર્ગ આવે તેમની સર-ભરા થાય અને માનપૂર્વક સચવાય તે માટે શું સમય છે? તેમના માટે રસેકું ચાલુ કરાવવા પ્રયત્ન કરે છે.

અમારે ચોમાસામાં પુસ્તકો જોડાએ અથવા તો કંઈ જાપાતો હોય તેવી કોપી લેવી હોય તો તમારી પાસે શું સાધનો છે?

આમાં પુસ્તકો માટે ભાગે તેમના આશ્રમ નીચે ચાલતી સંસ્થામાંથીજ મંગાવવાના હોય છે. પુસ્તકોની જરૂરીઆત માટે નહિ, પરંતુ તે સંસ્થાને નાણાં પૂરાં પાડવા વી પી મંગાવાય અને તે પુસ્તકો પાછાં તેજ સંસ્થાને મોકલાવાય આ તો ફક્ત ફંડ મેળવવાની ઉજળી રીતભાત છે. તે માટે જારીક તપાસ કરવી ધટે છે શા માટે તેમનીજ સંસ્થાના પુસ્તકોની નિમત્ત આપવી પડે છે, અને શું તેમને વાંચવા માટે પજી તેમાંવી મળી શકતાં નથી? આવી રીતે પૈસા આપતાં પહેલાં જહુ સાવચેતીની જરૂર છે. છતાં પુસ્તકો મંગાવવાનું પડે તેવું હોય તો ઉપયોગ પછી તેજ મામમાં સમવાય તો વરંવાર ખર્ચમાંથી ખર્ચી જવાય.

કદાચ તળીયત ખરાબર ન રહે તો જાહેર જામથી વૈદ્યને બોલાવી અપવા સમય છે? મામમાં મોટી સંખ્યામાં શકતરો તથા વૈદ્યો હોય છે તેમ તે જાણે છેજ પજી આતો વાર્ષિક નવાજેજ કરવાની રીતી છે અપવા તો અમુક અમુક કામોમાં પોતાની જરૂરીઆત હોય તે માટે માણસો મોકલાવવા પડે, તેના તમામ ખર્ચ આપવા શું સાધન છે? ભકતો જાહેર જામથી આવે તેમાં મહત્તવતા સમજે છે. એટલે ભાકું આપીને પજી મોકલાવવાનો કતો છે હોય છે.

જરૂર પડતાં કોઈ સંધ સમય ક્યાંઈના રહેતો નથી તે સર્વ કોઈ જાણે છે. પરંતુ આવી સરતો પાછળ હેતુઓ હોય છે તે જાહેરની જાણ માટે રચ્છ કરે છે. એક યુવક.

એક કરણ કદીયત.

અમાનુષિતાથી ઉભરાતો એક કિસ્સો

(જૈન પત્ર ઉપરથી)

શિષ્ય લોહુપતાની પાછળ મુનિ ધર્મને પજી ન જાળે તેવા જે કરણ કદીયો બાળે જૈન સમાજને સળગાવી રહ્યાં છે, અને સમાજને ચોંકાવનાર એક પછી એક શરમ કથાઓ, જે સાધુતાની ભવ્યતાનો લોપ કરી રહેલ છે, તેમાં ઉમેરો કરતો આ કિસ્સો જરા વધારે હૃદયબોદક નીવડે છે. ૧૬ વર્ષના એક બાળકને ભરમાવી દીધાને નામે કોટડીમાં પુરવાની બંને માથું મુંડવાની અણગમતી ઘટના આ કિસ્સામાં જને છે. આ પ્રસંગમાં સપકાર્થ ગમેલ ભાષ નરશીદાસ પોતાનાજ સખદોમાં પોતાની દદૈકથા નીચેની રિતે રચ્છ કરે છે. સમાજ આ કિસ્સો વિચારે અને આમ વધતી જતી ભયંકરતણું નિ-વારણ કરે એટલુંજ આમાંથી પ્રાપ્ત કરવાનું રહે છે.

હું નીચે સહી કરનાર શાક નરશીદાસ પ્રેમચંદ રહેવાશી માંડળ તાલુકે વીરમગમ ઉમર વર્ષ ૧૬ આથી સત્પ પ્રતિજ્ઞા પુરંકે જવાનું છું કે—

હું છેલ્લા ૧ વરસ અને દસ મહિના ચપા મહેસાણાની શ્રી યશોવિજયજી જૈન પાઠશાળામાં જૈન ધાર્મિક અભ્યાસ કરે છું જૈન તપમચ્છના સાધુ શુદ્ધિવિજયજી, તિલકવિજયજી તથા શાન્તિવિજયજીને હું કેટલોક વખત ચપા જોગપું છું. મુનિ શાન્તિવિજયજી મુળ માંડળના રહીશ અને અમારા પાઠશી હતા તેથી મારે એ સાધુઓ સાથે જોગબાણુ મળેલી.

મારા મા-બાપ શુદ્ધરી અપેલ છે. મારી એક નાની ભેન છે. તે માંડળમાં પરણેલ છે. હું ઉપરની પાઠશાળામાં મારીથી શાખલ થઈ અભ્યાસ કરે છું. મારી બાપો કામી હોય ચરમાની જરૂર છે. મેં મારી એ જરૂર સાધુ મહારાજોને જણાવેલી. તેઓએ મને એક કામજ બાપી અમદાવાદ શાક-પુરમાં મંજળ પારેખના ખાંમાના ઉપાધ્યે આવવા જણાવ્યું અને મારી બાપોની દવા ત્યાં કરવામાં આવશે એમ જણાવ્યું આ પત્ર મને તા ૮-૬-૩૧ ના રોજ સવારના મહેસાણા મળતાં હું તા. ૮-૬-૩૧ ની ત્રિપેરની માડીમાં મહેસાણાથી નીકળી રાતના અમદાવાદ પહોંચ્યો. માડી ભાડે કરી શાકપુર પહોંચ્યો. હું તારીખ ૯ અને ૧૦ શાકપુરના ઉપાધ્યે રહ્યો.

તા. ૮ ની રાતે સદાહુ. સાધુઓની સંમતિથી હું હોટેલમાં જમી બાળ્યો હતો. તા. ૯ અને ૧૦ ના રોજ મામમાં એક અવક વિધવજાઈ કહીને ત્યાં જમાડવાનો પ્રજાંધ કરેલો બે સિલસ સુધી મારા માટે ડોકટરની કે ચરમાની બપરથા કરી નહિ આપવાથી મેં કહ્યું કે " મને કંતો ચરમાની બપરથા

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય.

સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી લોન-સ્કોલરશીપ ફંડ.

ઉપરોક્ત ફંડમાંથી ચંચળ મ્લેતાંજર મુર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થીઓને અંગ્રેજી ચોથીથી સાતમા ધોરણ સુધી અભ્યાસ કરવા, દેશી અંગ્રેજી વૈદક શીખવા, તેમજ કળાક્રિસલ્લ, પ્રોઈંગ, ફોટોગ્રાફી, ઇલેનેરી, વીજળી, વિગેરેનું કામ શીખવા વગર બાળે લોનરૂપે સહાય કરવામાં આવે છે. મહત્ત લેવા ઇચ્છનારે જોનારની સેક્રેટરીને જોવાળા ટેન્કરોડ, માન્ડરોડ, મુંબઈ-સખવું.

કરી આપી નહિતર હું પાછો મહેસાણા આવ્યો જાઉં” આ સાધુઓની દાનત અને હરકોઈ રીતે દુશ્મની દીક્ષા આપવાની છેલ્લાથી તેઓ મારા આ-અપદોથી ગભરાયા અને હું ક્યાંયે આવ્યો ન જાઉં એ માટે મારા પર જાપો અને ચોક્કી પહેરા રાખવામાં આવ્યો.

તા. ૧૧ ના રોજ મને સાહુપુરથી અમદાવાદ શહેરમાં ભઠ્ઠીની બારીમાં વીરના ઉપાશ્રયે લઈ જવામાં આવ્યો. મને કહ્યું કે ત્યાંથી આવકને ત્યાં લઈ જઈ ત્યાં ડોક્ટરને બોલાવી તમારી આંખ તપાસાવી ગરમા અપાવીએ. મારી સાથે સાધુ છુદિવિજય અને શાન્તિવિજય વીરના ઉપાશ્રયે આવ્યા વીરના ઉપાશ્રયમાં ઉપાશ્રય મનોહરવિજય તથા બીજા એ સાધુઓ દતા. મને ઉપાશ્રયમાં એક કોટડીમાં લઈ ગયા. જે કોટડી ઉપાશ્રયમાં પેસતાં ગયા હાથ તરફ છે. સાધુ મનોહરવિજય છુદિવિજય અને શાન્તિવિજય ઓરડીમાં મારી સાથે આવ્યા અને બીજા એ સાધુઓ બહાર ચોટી કરવા રહ્યા. મારી અનેક વિનવણીઓ અને અનિચ્છાઓ દર્શાવ્યા છતાં મને બળજબરીથી હલ્લમ પાસે મધ્યું મુંડાવરાવી સાધુના કપડાં પહેરાવવામાં આવ્યા. આ બનાવ બપોરના સાડાગ્યાર વાગે છે જે વખતે તે સાધુઓએ દોડાના મુહૂંત તરીકે નકકી કરેલ હતો જન્યો. પછી મને ઓરડીમાં બપોરના એ બીઠી વાગવાના અરસામાં ખાવાનું આપ્યું. લાકડાના પાત્રમાં ખાવાનું આપ્યું અને પાછળથી તે પાત્ર મારી પાસે ધેવરાવી તેનું એક પાણી પશુ મને બળજબરીથી પીવરાવ્યું.

ત્યારબાદ વીરના ઉપાશ્રયથી સાંજના પાંચેક વાગવાના અરસામાં સાધુ છુદિવિજય અને શાન્તિવિજય મને સાહુપુરના ઉપાશ્રયે લઈ ગયા.

મને સાધુ તરીકેનું નામ નંદનવિજય જાહેર કર્યું અને મને સહુ શતિવિજયનો શિષ્ય બનાવ્યો. પછી મારી પાસે બળજબરીથી એક કાગળ માંડળ મારા કાકા ઉપર લખાવ્યો. અને બીજો કાગળ મહેસાણા પાંડરાળા ઉપર લખાવ્યો કે “મેં રાજપુત્રીથી દિક્ષા લીધી છે વગેરે”

તા. ૧૨ મીના રોજ માંડળને એક સુવન રતિલાલ પ્રભુદાસ સાધુઓને મળવા આવેલો તે મને મળ્યો, ત્યારે મેં તેને કહેલું કે “મારી બહેનને મળવા દીધા સિવાય મને આમ દુસાવ્યો હોઈ મને ખુબ દુઃખ થાય છે.” એ રતિલાલે માંડળ સમાચાર લખ્યા હશે જોયો તા. ૧૫ મીના રોજ માંડળનો મારા કાકાના દિકરા ભાઈ રતિલાલ તથા મણીલાલ તથા મારા બનેલી વેરા મણીલાલ કેવળદાસ મને મળવા આવ્યા. મેં તેઓને ખાનગીમાં મારી આપવીતી જણાવી. અને કોઈપણ જોગે મારો છુટકારો કરવા વિનવ્યા. તેઓને મેં જણાવ્યું કે હું સાંજના વખતે કોઈપણ બહાને બહાર નીકળીશ અને મારા માટે કોઈ વાહન તૈયાર રાખજો.

આ ચાર દિવસો દરમિયાન મારી સાથે બહુજ દલકટ વર્તન ચલાવવામાં આવ્યું હતું. મને પૂરું ખાવા પશુ આપતા ન હતા. મને ઝડા-પેલાળ માટે પશુ બહાર જવા દેવામાં આવતો ન હતો. તેથી હું ખુબજ મુંઝાવેલો. કોઈ અવળવળ મણુસ સાથે વાતચીત પણ કરવા દેવામાં આવતી ન હતી. હું ચાર દિવસો દુઃખને માર્ગે રડવા જ કરતો હતો. મને

લાગ્યું હતું કે આ કરતાં તો વરોડા અને વીસાપુરની જેલમાં દેહસેવા કરવા મને હોત તો હજાર દરજ્જે સારું થાત અહીં તો એ જેલો કરતાં પશુ ભવંકર તાસ મેં અનુભવ્યો. માંડળથી મારા સર્ગ વહાલાં આવ્યા તે વખતે પણ સાધુ છુદિવિજય વચ્ચે ઉભા રહેલા, પણ મેં કુતિત કરી અંકિશમાં એક વાક્યમાં બધી રીતિતિ મારા બનેલી મણીલાલને ધીમે રહીને કહી સંભળાવી.

સાંજના સાડા છ વાગવાના અરસામાં મેં જાગર જવા જણાવ્યું. મને ત્યાંજ દાખતે જવા કહ્યું પણ મેં કહ્યું કે “આ નંદકીમાં મને ઝાંઝા ઉતરતો નથી તેથી બહાર ખુલ્લામાં જવું પડશે” એક સાધુને મારી સાથે બહાર મોકલ્યો. જ્યાં મેં અગાઉથી તૈયાર રખાવેલ વાહનમાં બેસી હું નાસ્તી છુટ્યો. અને તા. ૧૬ મીની સવારની ચેનમાં નીકળી માંડળ પહોંચ્યો છું.

આ સાધુઓએ બહાર મામના એ છોકરાઓને આજ રીતે બે માસથી દીક્ષા આપી સંતાડવા છે. તેની માતા આપી કલ્પાંત કરી રહી છે. પણ હજી સુધી તેના બાળકો પાછા સોંપવામાં આવ્યા નથી.

તા. ૧૬-૬-૩૧

શ્રી. શાહ નરસિંહ ત્રિમથક

સહી દ: પોતાના

સંધે પરવાનગી આપી નથી.

અમદાવાદ શામળાની પોળમાં સુરજભેન નામની રાઇ વિધવા રહે છે, જેની વય આજરે ૨૫ વર્ષની છે. અને તેને નારંગી નામની ૬ વર્ષની એક છોકરી છે. આ બંને મા-દિકરી ઉંઝામાં સાંધી થી ધનશ્રીની પાસે દીક્ષા અંગીકાર કરવા માટે ગયેલ પરંતુ સંધે આ દીક્ષા માટે સંમતિ ન આપી. પરિણામે દીક્ષા મુલતવી રાખવામાં આવી છે. દીક્ષા અપાવનાર આ વાતની તપાસ કરવા પૂર્વે ઉપરોક્ત મા-દિકરીને દીક્ષીત ન બનાવે એ જરૂરી છે.

ગુપ્ત દીક્ષા.

ચેડા સમય પૂર્વે ઉંઝામાં રહેલ એક સાધુએ, ઉંઝાની આસપાસના નાના મામડામાં અમદાવાદના ૧૭ વર્ષના એક બાળકને ગુપ્ત રીતે દીક્ષા આપવાના વર્તમાન બહાર આવ્યા છે.

વેશ ફેંકી દીધો.

કહે છે કે શાન્તિલાલ નામનો એક છોકરો તેની ફફ (સાંધીજી)ને વાંદના અમદાવાદ આવ્યો, અને પાછો દબોઈની દીકરી લઈ રવાના થયો. માર્ગમાં ભકત મંડળે છોકરાને હાથ કરી ઉંઝા બેગા કર્યો અને.....મુનિએ દીક્ષા આપવા સંધની રાત્ર માગી, પણ રાત્ર ન મળી. બીજા દિવસે વિદ્યાર કરી મેચાલુ મયા, ત્યાં સહુના કપડાં પહેરાવવામાં આવ્યા, અને છોકરાને ઉપવાસ છતાં સાંધી છ માઉ દુર ટુંડાવ ગયા. છોકરાને છપ્પા વિરૂદ્ધ કપડાં પહેરાવવામાં આવ્યા હોઈ ધર્મ-શાળામાંથી તે નાકો, માર્ગમાં આવેલો વગેરે ફેંકી દીધો, માર્ગમાં જુલો પડતાં એક પટેલે ઉંઝા બેગા કર્યો અને ત્યાંથી તે ડબોઈ પહોંચી ગયો.

જૈનમાંથી.

આ પત્રિકા મહેસાણા બહુરુ રહેમાને ‘રવદેશ’ ટ્રિબ્યૂન પ્રેસ, માયા બીલ્ડીંગ, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ થી જાવી અને જમનાદાસ અમરમંદ ગાંધીએ નં. ૧૮૮, ચણાધવાળા બીલ્ડીંગ, મરછદ બંદર રોડ, માંડવી, મુંબઈ ૩ મધ્યેથી પ્રસિદ્ધ કર્યો છે